Anul XVII (Serie nouă) Nr. 74
Intemeietor: TITUS ENACOVICI
Ctitor: NAE IONESCU
REDACȚIA și ADMINISTRAȚIA Str. SĂRINDAR 5-7-9
TELEFOANE:
Centrala imprimeriilor și Administrația . . . 3.84.30
Direcția . . . . . 5.87.08 | Sport 3.79.34
Paginația 3.78.86
Secretariat general 5.87.00 | Publicitatea . . . 3.33.98
Redacția . . . . 3.43.3. | Provincia 5.87.08
Director: P. P. PANAITESCU
Taxa de francare plătită în numerar conform aprobării direcțiunei generale P. T. T. Nr. 3.101.578 1940

EXEMPLARUL 3 LEI

•••• Duminecă 29 Decemvrie 1940
12 PAGINI Nr. 74

Cuvântul

Ziar al Mișcării Legionare

PRESA IN STATUL TOTALITAR

Intr'un articol intitulat „Oameni de treabă", mă ridicam acum câteva zile împotriva acelora, cari din lene sau de frica răspunderii nu iau nici o parte activă la lupta de ridicare a țării. Unii s'au simțit vizați, au crezut că de ei e vorba și au protestat. Un domn dela „Universul" scrie pe această temă un lung răspuns și pentru că nu semnează, vă spune cum mi l-am închipuit eu după scris: un om cu poze solemne, plin de demnitate ofensată, așteptând ca Statul să-i ofere o „demnitate" echivalentă cu cea pe care o afișează.

Dacă sunt oameni de treabă, care nu fac treabă, vina este, zice autorul amintit, a cenzurii. Pentrucă, vedeți, oamenii noștri de treabă nu pot munci, dacă n'au dreptul de a critica și cenzura le răpește exercitarea liberă a acestei nevoi naturale. „Universul" însă, adaugă dânsul, în nici un caz nu trebue învinuit de a nu fi avut o atitudine curajoasă sub vechiul regim „când a da chiar un sfat era considerat drept o crimă și pedepsit cu cele mai grele pedepse". N'am învinuit *Universul* că a știut să se adapteze vremurilor, pe când *Cuvântul, Buna Vestire, Axa* au fost silite să-și înceteze apariția în timpul marei prigoane; pentrucă înțelegem să facem o deosebire între o tribună națională și o afacere comercială, care are tot dreptul să se adapteze împrejurărilor.

Dar ceiace ne a surprins în răspunsul amintit este apropierea inadmisibilă ce se face între vechiul regim de tiranie și România Legionară de azi: „Servitutea n'a creat nici odată caractere și nu poți pretinde omului să pue umărul, dacă îl ții ferecat în lanțurile amenințărilor și îi astupi gura cu o cenzură pătimașă și partizană"... și mai jos: „dece nici măcar acum curajul onest, cinstit, nu poate apărea la lumina zilei?"

Cum adică? *Astăzi se află țara noastră în servitute și ferecată în lanțuri?*

Un mic număr de oameni, participanți ai avantajelor și demnităților regimului care, în continuare dela războ încoace, a condus Țara, regim care a adus stăpânirea evreiască asupra neamului, ruina caracterelor, și în cele din urmă tirania și sfărâmarea granițelor, are trista îndrăzneală să arunce asupra regimului legionar aceste insulte, pentrucă dânșii nu-și mai pot face mendrele și se simt „ferecați în lanțuri"!

Am impresia că avem a face cu niște domni cari nu s'au desmeticit încă bine, nu și-au dat seama de cele ce s'au petrecut în țară. Deaceia ei nu înțeleg care este rostul cenzurii și în general al presei în cadrul României de azi. Afle acești domni că statul nostru de azi este un *„stat național legionar"*; așa se numește, aceasta este structura lui de stat.

România național legionară este un stat totalitar, ca și Italia și Germania și aceasta înseamnă *un stat în care o elită politică luptătoare domină toate asociațiile de muncă materială sau intelectuală ale națiunii, neutralizând egoismele și particularismele de grup.* Intr'o asemenea organizație libertatea presei în sensul democratic n'are ce căuta. Socotim decăzută ideia democratică a presei, „a patra putere în stat", a presei care controlează actele guvernului și reprezintă curentele divergente de idei. Statul totalitar are alte mijloace de a afla nevoile și nemulțumirile drepte: mișcarea conducătoare, spre deosebire de tirania polițistă lipsită de contact cu masele, are fibre ce pătrund în toate straturile prin celulele ei, la noi numite cuiburi, și care o pun în contact permanent cu neamul întreg.

Presa în statul totalitar are un mare rol educativ, în sensul idealului fixat de misiunea neamului, nicidecum acela de control și de critică. In acest fel de stat nu poate exista decât o *presă dirijată*, cum este și o *economie dirijată* și o *educație dirijată*. Așa este în Italia, în Germania, în Spania și aproape în toată Europa. Democrația a murit și odată cu ea și „libertatea presei" și alte „libertăți", cari foloseau celor interesați, ca să turbure și să zăpăcească pe cei mulți. In statele totalitare cu organizație mai veche întreaga presă a fost preluată de mișcarea conducătoare, acolo toată presa este fascistă, sau național-socialistă. Numai în perioada de pregătire, pe care în a sa istorie a Fascismului, Gioacchino Volpe o numește „Dal Governo allo Stato forte" (trecerea dela simpla formare a guvernului la alcătuirea definitivă a Statului de mână tare) a existat o cenzură a presei. Socotim deci cenzura presei ca trecătoare, nu pentru revenirea în viitor la „libertatea presei" definitiv îngropată, ci până la formarea presei totalitare la noi. Desigur că această perspectivă nu va surâde autorului articolului citat, dar o considerăm ca fiind în ordinea de lucruri a evoluției politice europene de azi.

P. P. Panaitescu

PROBLEMA INTERNĂ

N'am putea afirma că nu poate fi verificată ipoteza dependenții politicii interne de cea externă, dimpotrivă. Dar dependența ca adaptare se face într'un moment, ce vădește naturale legături între intern și extern; însă după momentul de adaptare la mediul interstatal, problema se pune ca energia internă să-și reverse întreaga bogăție de creații și forme.

Corespondența, unitatea de plan între politica externă și internă nu poate fi decât în articulații, în linii de conducere. Dacă însă raporturile ar rămâne aci, fără spiritul creator, autonom al vieții interne a fiecărui stat aceste raporturi ar deveni reci, lipsite de umanitate în sensul de creație a unor valori originale.

De aceea voim să insistăm asupra „problemei interne" — nu gândindu-ne la liniște, ordine, etc. căci acest fel de-a vedea este formal și uneori cu adevărat distrugător al producției, al vieții creatoare — ci gândindu-ne la acea datorie pe care o avem de-a învăța reclădirea patriei și de-a o reclădi.

Cine crede că Europa nouă se clădește pe combinații se înșală. Europa nouă se ridică pe vrednicii, pe capabilitatea internă, în sensul de spirit și jertfă, de muncă, de rezistență.

Cred că nu greșesc dacă afirm că momentul de-acum este pentru noi Românii cel al problemei interne. Așezarea jaloanelor de viață internă trebue să pătrundă în carne și oase. Intre forma ideală ce s'a creat și massă trebue făcută sudura, perfecta altoire.

In definitiv „vrednicia" unei nații este „participarea" ei — iar această participare nu poate fi obținută decât prin pilde, prin contagiunea faptei. Problema internă este prin urmare problema făptuirilor mari — PRIN INFAPTUIRI IMEDIATE. Nu este o cantitate neglijabilă participarea massei și contactul mereu susținut între ea și conducători.

Mișcarea legionară are prin definiție massele de partea ei, în sensul că ele n'au fost, nu sunt și nici nu pot fi împotriva ei. Ele admiră, aplaudă, se bucură de faptele legiunii. Când însă aceste masse vor deveni active, nu prefăcându-se în legionari ceea ce e imposibil și nu e necesar, dar acționând în sens legionar și acționând conștient în acest sens, atunci problema internă, a vredniciei nației românești va fi pornită pe o cale de mare însemnătate și internă și externă.

Leon Țopa

DARURI PENTRU OSTAȘI

D. general Antonescu împărțind daruri ostașilor, de sărbători

CETĂȚENI AI LUMII

Pe granița dintre țări se află o curea de pământ al nimănui. Pe acest pământ poate crește 'n pace pălămida, ca și tămâioara. Căci fiind pământ al nimănui, nimeni nu-l turbură, cu piciorul, ori cu coasa.

De această curea de pământ mi-aduc aminte, acum când a ajuns cuvântul la rostul acelei categorii de cetățeni, români, cari, prin funcțiunea lor, încurcă drumul lămuririi necesare între frați. Este vorba de acei oameni de treabă cari, trăind împreună cu noi, folosindu-se împreună cu noi și mai mult de cât noi, se refuză, învăluit, realităților noastre. Cari nu participă la comunitatea noastră de destin.

Istoria cunoaște exemplare umane care au izbutit să se despartă de legăturile sângelui și ale pământului. Au fost oameni cari au lăsat „patria și rudenia". Desfacerea aceasta din nedezlegate legături nu era desolidarizare. Ci depășire. Iară cel ce izbutiseră să o facă, trecuseră în catalogul sfinților.

Depășirea aceasta are cu totul alte pricini decât cele cunoscute în cazul ajuns acum în discuțiune. Că iată, cetățenii de care e aci vorba nu înțeleg să lase patria decât atunci când mărunțele — ori foarte marile — lor interese sânt în joc. Ei trăesc în sânul nației. Și trăesc foarte bine. Nu calcă pe nimeni pe bătătură. Nu vor să aibă dușmani. Au o meserie. Sau mai multe meserii. Fiindcă de cele mai multe ori au câte două, trei, patru, ori cinci meserii. Toate le aduc câștig. Nu-i interesează viața nației, — viață care gâlgâie în jurul-le; ei sânt oameni cari își văd de treaba lor. Se feresc de mărturisiri.

Nu-și dezgolesc credințele. Că asta bucură pe unii, dar și supără pe alții. Și de supărat nu trebue supărat nimeni. Puțină gălăgie fac uneori, și ei. Dar numai atâta câtă e necesară pentru a atrage asupră-le atenția cui trebue. De cele mai multe ori, o bursă, ori o situație oarecare repune totul în ordine. Cetățeanul lumii se potolește. Devine iarăși respectuos, cu capu'ntre picioare, tăcut, de treabă. Am cunoscut pe unii din aceștia socotindu-se ucenici ai lui Nae Ionescu. Da: ai lui Nae Ionescu! De ce? Fiindcă erau băeți silitori la învățătură. Unii, chiar cugetători. Și fiind cugetători, au cugetat, se 'nțelege, cu glas, și despre Nae Ionescu. (Numai atât cât a trebuit!).

Când trăești în țara rumânească, astăzi, fără să ai dușmani, e semn de grea rușine. Căci sfânt de-ai fi și tot nu scapi de colțul răutății. Și totuși, trăesc printre noi oameni cari nu au dușmani.

In sfânta scriptură se vorbește de ridicarea fiului împotriva tatălui și de ridicarea tatălui împotriva fiului. Iar aceasta numai pentru pricina credinței. Credința este semnul rudeniei astăzi la preț. Credința aceiași. Ea adună. Ea desparte. Până la moarte. Cel ce cred la fel cu noi sânt frații, surorile, părinții noștri.

Dar trăitorii de care vorbeam mai sus n'au credință. Ei nu cred în ce credem noi, fiindcă nu cred în nimic. Trăesc pe trupul nației, hrănindu-se din acest trup, fără să se gândească la viața, la sănătatea lui. Ei își văd de treaba lor, fără să „deranjeze" pe nimeni. Și vor, la rându-le, să fie lăsați în pace.

In ziua de astăzi, când totul se valorifică politicește (știința, filosofia, arta) loc pentru oamenii de treabă, pentru cinstiții cetățeni ai lumii nu mai este. A fost altădată.

Acum nu mai este. Căci pe pământul neutru, de la granița țărilor — singurul loc pe care ar avea ei dreptul să trăiască — nu se poate trăi. Să nu se supere, așadară, ei oameni atât de subțiri, dacă le mărturisim, fățiș, credința noastră.

Se 'nțelege că oprindu-ne asupra acestei categorii de cetățeni, nu ne-am gândit, deloc, la pezevenghii cari, fiindcă n'au fost puși la treabă, vor să treacă drept „oameni de treabă".

Aceștia să-și aștepte rândul.

G. Racoveanu

In corpul ziarului

VIZITELE D-LUI PROF. N. PETRAȘCU NOUL MINISTRU AL GERMANIEI LA BUCUREȘTI

LONDRA ȘI MANCHESTER DIN NOU INCENDIATE

ATACURILE GRECEȘTI AU FOST RESPINSE

O CONCEPȚIE NOUĂ

Cea mai bună metodă pentru a nu spune nimic au fost întotdeauna discursurile lungi; ametind pe ascultători prin vorbe multe și meșteșugit ticluite, așa-zișii oratori ai regimurilor democratice au învăluit totul în acea atmosferă de neprecizie, care le îngăduia să promită totul, fără să se simtă legați să realizeze nimic. N'a fost partid politic care să nu făgăduiască „marea cu sarea", pentrucă odată venit la guvern să nu înfăptuiască decât un noian de afaceri pentru partizani și un spor de impozite pentru bieții cetățeni.

Precupețirea voturilor, prin înșelăciune electorală a fost metoda esențială a partidelor politice, înlocuită de funestul regim al ultimilor ani prin tam-tam-ul „realizărilor" pe hârtie. Și într'un caz și în altul, bietul cetățean era îmbătat cu apă chioară; căci, sau se desmeticea prea târziu, după ce se terminaseră alegerile și nu mai era nimic de făcut, sau nu putea arăta că știe că este tras pe sfoară, de frică să nu fie dat pe mâna parchetului militar, ca un simplu „complotist" legionar.

Aceste sisteme nu erau de altfel simple aspecte formale ale lucrurilor, ci făceau parte organică din ființa însăși a răposatelor regimuri de democrație plutocratică și de teroare polițistă.

Iar deosebirea cu adâncimi de genune între trecut și prezent, între lumea veche și lumea legionară, stă și în această totală lipsă de făgădueli desarte. Nici unul dintre miniștrii noului regim n'a promis că va face să curgă lapte și miere în țară, dar toți au subliniat fără sovăire că va trebui să muncim fără preget pentru restaurarea materială și morală a țării, conducătorii fiind aceia care trebue să robească pentru popor, nu ca până mai eri, și că această muncă trebue să meargă chiar până la jertfă.

Și din acest punct de vedere, cuvântarea rostită de d. General Antonescu la serbarea pomului de Crăciun dela Președinție este deosebit de semnificativă: Fixând ca supremă îndatorire a noastră a tuturor reconstruirea a ceeace s'a pierdut prin greșala generației ce a condus țara dela 1918 la 1940, d. General a arătat în cuvinte puține dar cuprinzătoare că aceasta nu se poate face decât prin jertfa tuturor, și în primul rând a acelora care sunt la cârma Statului, și au datoria să dea exemplu. In acest fel pentru prima dată concepția de *îndatorire* devine la noi în țară călăuzitoare pentru conducerea Statului, și tot pentru prima oară un guvern arată răspicat că toți trebue să ne jertfim pentru reconstruirea patriei.

Dar dacă datoria de a servi și aceea de a se jertfi — care, în chip firesc, derivă una din cealaltă — este o concepție nouă la conducerea Statului român, ea a fost de totdeauna atât principiul de temelie al Generalului Antonescu în strălucita sa carieră militară, cât și piatra unghiulară a Mișcării Legionare, în neasemuita ei luptă pentru izbăvirea neamului românesc. Principii care n'au fost părăsite după biruință: căci, pe când înainte principiile erau arme bune pentru lupta din opoziție, și deveneau maculatură de pus la gunoi sau — în cel mai fericit caz — bune de păstrat în cartoane pentru vremuri grele, în Statul Legionar chiar acele principii cari au dus la biruință sunt cele pe care se întemează acțiunea de guvernare.

Desigur, mulți n'au înțeles acest lucru și nici nu-l vor putea înțelege cu una cu două: el nu poate fi priceput decât de elitele politice ale unei nații — și nu de acela pe care o împrejurare sau alta, tot atât de neașteptată pentru el ca și pentru țară, i-a putut aduce în cine știe ce post de răspundere.

Deaceea intrarea în Legiune se face numai prin sita deasă a tuturor încercărilor și pe drumul lung și greu al adevăratei înțelegeri a rostului Mișcării; și puțini din lumea veche vor putea astfel trece puntea îngustă către lumea cea nouă, a României legionare, de care îi desparte prăpastia cu adâncuri de ocean a deosebirilor fundamentale de concepție și de înțelegere a fenomenelor naționale — politice și sociale.

Vladimir Dumitrescu

Finanțarea politicei constructive

[illegible] căi ferate, locuințe, școli primare, spitale și cazărmi. Planuri uriașe se pregătesc, pe măsura aspirațiilor pe care guvernul țării le interpretează. Pe măsura nevoilor unei populații care dorește ca rod al unei munci oricât de aspre o îmbunătățire a condițiilor vieții.

In aceaș vreme vom fi obligați să găsim mijloacele de a trece în patrimoniul românesc întreprinderile pe care acum le stăpânesc evreii.

O sarcină uriașă apasă asupra noastră. Cum vom fi noi în măsură să-i facem față și în aceiaș vreme să continuăm a menține viața curentă a statului și poate încă să-l înzestrăm pentru încercarea pe care Istoria nu o poate lăsa prea mult să întârzie?

Acum zece ani de zile pus în fața unei atari probleme aș fi făcut următorul raționament:

Sarcina aceasta reprezintă, în afară de cheltuelile curente ale Statului un minim de 1000 miliarde lei. Presupunând că ea se repartizează în zece ani, ar reveni în medie 100 miliarde pe an, deci cam două bugete în plus peste bugetul ordinar. Cum ea nu ar putea fi acoperită pe căile normale bugetare se impune calea creditului. Am lăsa deci generațiilor viitoare grija să plătească opera pe care intențiile noastre generoase vor să le-o dăruiască. Și multe din drumurile pe care noi le vom fi făcut, multe școli (cum s'a și întâmplat) vor fi încetat să existe, când încă urmașii noștri vor plăti din greu datoriile pe care noi ar urma să le lăsăm. Mai mult de zece miliarde pe an e greu să credem că le putem lăsa Datoriei publice viitoare. Aceasta face un secol de plăți.

Ajunge să privim în față atari socoteli curente în trecut pentru a conclude: sau că planurile noastre sunt cu mult prea magnifice, sau că ele sunt traduse în termeni care nu se mai potrivesc.

Adevărul este acesta din urmă. Banii nu mai dau un element suficient pentru a reprezenta creația unei generații și valoarea moștenirei pe care o lasă urmașilor.

Munca noastră de azi, munca de reorganizare a unui Stat nu este făcută pentru folosul nostru material, ci pentru acela al urmașilor. Ea ne dă nouă numai o satisfacție morală. Noi voim să înlesnim viața urmașilor noștri, să le facem munca lor mai ușoară. Dacă le transmitem însă și datorii, le transmitem obligația unei munci sporite, poate nedorită și neînțeleasă de ei. Și în genere, nu ne atingem scopul.

De aceia socotelile noastre au o altă înfățișare. Lăsăm banilor locul strict pe care nu li-l putem încă refuza. Așa de pildă vom plăti, cu bani materiile prime pe care nu le avem în țară, mașinile pe care nu le fabricăm în țară, întreprinderile pe care le preluăm. La această din urmă sarcină, în special, e natural de ce și despre ce sume este vorba.

Dar pentru rest evaluările noastre nu trebue să se mai facă în bani, ci în ore de muncă, în capacitate de creație și de organizare.

Planul nostru constructiv trebuie să aibă deci două evaluări esențiale: Una de caracter intern, tradusă în capacitate de muncă, alta de ordin extern, tradusă în bani.

Octav Onicescu

(Continuare în pag. II-a)

CE ESTE TURISMUL

de ERNEST BERNEA

Cu toate că în Țara Românească turismul este abia la început, interesul obștesc pentru o astfel de activitate s'a arătat tot mai mare în anii din urmă. Prin legea pentru organizarea turismului din anul 1936 și prin înființarea O. N. T. însemnătatea turismului la noi a fost recunoscută oficial.

Atâta timp cât turismul a fost o activitate particulară, individuală sau colectivă, a putut rămâne ceva întâmplător. De îndată însă ce a fost instituționalizat, devenind deci o activitate sub conducerea statului, s'a impus cu necesitate o organizare și o îndrumare temeinică și unitară. Aceasta nu numai pentrucă acolo unde intervine statul lucrurile trebue să fie la un nivel ridicat, ci și pentrucă turismul este o activitate complexă. Turismul nu este „distracție" și nici măcar sport (pe care îl implică într'un fel), ci un ansamblu de activități cu sensuri naționale mult mai adânci. Atât statul nostru cu nevoile ce i le impune vremea, cât și Mișcarea Legionară prin năzuința sa educatoare, nu pot ignora și nici măcar neglija turismul.

Ce este turismul și însemnătatea lui în ansamblul de probleme și activități ale statului, vom încerca să schițăm în partea I a acestui proect.

In legătură cu turismul românesc se ridică o seamă de probleme. Unele privesc turismul propriu zis iar altele activitățile de contact ce le are. Generalizând și deci simplificând, aceste probleme pot fi reduse la trei, care prin logica internă a lucrurilor pare să vină în ordinea următoare:

1. O problemă de educație
2. O problemă de propagandă
3. O problemă de economie.

Să le analizăm deosebit și în legăturile lor ca activități organice.

1. Când un stat dorește ca pe calea turismului să aibă un beneficiu material și totodată să împlinească o operă de propagandă, pentru așî atinge scopul, atât pe plan național cât și internațional, este dator să îndrumeze turismul propriu zis în așa fel încât el să poată răspunde corect ca factor educativ căci aceasta este însuși turismul în esența sa. Celelalte activități nu sunt decât consecințe, desigur de o mare însemnătate.

Pentru a înțelege care este conținutul acestei probleme e bine să ne explicăm asupra lucrurilor vii și să ne întrebăm deci *pentruce fac oamenii turism*. Realitatea se înfățișează sub un întreit aspect.

a) Unii oameni fac turism din dorința de a face sport, adică ceea ce se numește cu un singur termen alpinism. Iată deci turismul prezent ca o activitate ce are drept scop *educația fizică.*

b) Alții oameni fac turism din dorința de a se cultiva; aceștia călătoresc pentru îmbogățirea cunoștințelor. De astă dată turismul se înfățișează ca o activitate instructivă, având drept scop *educația intelectuală.*

c) O a treia categorie de oameni fac turism din pasiune, din nevoi interioare; aceștia au cultul naturii, al muntelui și al mării. Fiind vorba de rolul sufletesc, interior al turismului putem afirma un al treilea aspect al său: *educația morală.*

Acestea sunt cele trei cazuri din care pornește activitatea turistică a omului și totodată întreitul aspect al problemei educației ce o ridică turismul. Instituția de stat care privește turismul trebue să răspundă acestor nevoi și să rezolve problemele ce le ridică ele.

Am lăsat voit la oparte categoria de oameni care fac turism din motive de plictiseală sau snobism, deoarece aceștia pot fi interesați din punct de vedere material nu însă turistic. Cei ce călătoresc pentruca să se „distreze" nu pot constitui o problemă de stat și cu atât mai puțin una națională.

2. Dacă activitatea de stat este astfel îndrumată încât să satisfacă cerințele turismului propriu zis și să creeze condițiile întreitei educații fizice, intelectuale și morale ce intră în câmpul de activități, atunci în chip firesc se rezolvă și cea de a doua problemă, adică propaganda. Dece? Pentrucă *adevărata propagandă este aceea în care vorbesc realitățile, este fapta.* Facem propagandă nu atunci când vorbim bine și frumos despre noi, ci atunci când provocăm pe *alții* să vorbească despre noi prin înfăptuirile noastre.

(Continuare în pag. II-a)

DUH ROMÂNESC

NOI LOVITURI

„Intr'o zi a venit tatăl meu la Iași și m'am dus să-l văd.

Pe la 10 seara, mă întoarceam acasă. La un restaurant din Piața Unirii aud scandal. Mă opresc să văd ce este. Doi studenți, frații Tutoveanu din Bârlad, avuseseră un conflict cu profesorul Constantinescu-Iași. Sosise Prefectul de Poliție la fața locului, le pusese cătușe la mâini și-i duceau spre poliție, lovindu-i. Eu, fără să spun ceva, mă uitam la acest tablou cuprins de durere.

Observ că vine spre mine comisarul Clos, însoțit de 3—4 polițiști. Apropiindu-se la doi pași, îmi strigă:

— Ce cauți pe stradă la ora asta, derbedeule?

Stau și mă uit la el nedumerit. Pentrucă el mă cunoaștea de atâția ani, nici nu mi-am închipuit, că ar putea vreodată să mi se adreseze astfel. Am crezut că mă confundă cu cineva. Dar, mă văd apucat de gât și îmbrâncit înapoi. Și iarăși:

— Te mai uiți încă la mine, haimana?... excrocule!

Eu nu am spus nimic, dar am rămas pe loc, uitându-mă la el. Atunci din lovitură în lovitură, urmat de cei patru polițiști, m'au dus peste 30 metri, până în colț la Smirnov. Aici mi-am scos pălăria din cap, i-am salutat și le-am spus:

— Vă mulțumesc, Domnilor.

Rănit în suflet, înecat de durere și rușine, m'am dus acasă unde m'am chinuit toată noaptea. Pentru a doua oară în viață eram lovit, în interval de o lună. M'am stăpânit. Dar, voi, asupritori, din toată lumea, nu contați pe puterea de stăpânire a omului, pentrucă cel ce se stăpânește la urmă răbufnește îngrozitor.

A doua zi am povestit tatălui meu ceeace pățisem.

— Lasă-l în pace, mi-a zis. Să nu faci nimic. A trage două palme unui asemenea individ este a-ți murdări mâinile. Va sosi și timpul judecății lui. Probabil că sunt puși să vă provoace. Dar tu trebue să-ți păstrezi calmul și să te ferești de a mai umbla singur.

I-am primit sfatul. Dar un om lovit pare că nu mai este om. Se simte rușinat, desonorat. Purtam această ofensă ca un pietroi pe inimă.

Dar peste câteva zile avea să vină și mai rău".

Corneliu Z. Codreanu

DESTIN ISTORIC

Pentru viața națiunilor prăbușirile sunt profund semnificative. Ele verifică potențele ascunse sau lipsa de potențe. Decadența Franței și destrămarea României au comun în tragedia lor neînțelegerea momentului istoric. Soarta lor însă e diferită.

Ziarele din Franța abundă astăzi cu articole asupra cauzelor determinante ale disoluției unui popor. Ei le socotesc în lipsa de înarmare, în nepriceperea clasei conducătoare și în luptele sociale. Acesta e un fel de a privi lucrurile cu totul greșită. O bătălie nu se câștigă numai prin strategie și tehnică, — o bătălie poate fi câștigată de vitalitatea unei națiuni ori de forța ei revoluționară. Franța a fost lipsită de forța revoluționară. A fi o forță revoluționară în lume înseamnă că viața încă are destulă vigoare să accepte orice înnoire, ori schimbare. Oricât de constitutive ar fi elementele atacate, Franța s'a prăbușit tocmai din faptul că viața ei devenise perfectă și ca atare intrase într'o dulce descompunere. Sentimentul final pe care îl avea Franța înainte de prăbușire, însemna cea mai perfectă încântare a propriei ei ființe.

Franța și-a epuizat virtuțile în perfecțiuni. Viața era lipsită de dialectică, de încercare, de elaborare de noui soluții. Națiunea ajunsese atât de perfectă încât cineva a putut cu drept cuvânt afirma că dacă ar fi să dăm o definiție ideală națiunei ar trebui să ne gândim la Franța, căci națiunea franceză este însăși definiția ideală a națiunei. Decadența Franței a fost un simptom al perfecțiunei ei. Națiunea a trăit un moment de plenitudine istorică dincolo de care nu mai exista decât iremediabila ratare. Franța în ultimii ani se detașase de istorie, nu o mai interesa politica europeană care o pasionase atât de mult și cu atât de multă generozitate altădată. Nici o victorie nu o mai tenta, avea la activ prea multe. Veacul Europei franceze, o cultură universală. Istoria modernă aparținea în întregime Franței. Astfel un general francez a putut declara cu emfază: Franța a avut atâtea victorii, drapelele ei sunt atât de încărcate, încât e aproape imposibil să mai adaogi una. Era momentul istoric al supremei împliniri. Ce avea să urmeze de aici puțin importa: Franța și-a săvârșit misiunea în istorie. Acest capitol nu o mai interesa. Nu mai putea s'o intereseze. Grecii nu s'au epuizat în cinci secole de istorie și gândire? dar cultura greacă nu e mai puțin fundamentul culturii europene! De aceea cei ce plâng soarta Franței nu-i pricep momentul. Un ciclu de istorie și cultură s'a încheiat. Evident sunt triste evenimente, dar semnificația lor e alta.

Nu tot astfel stăm cu destrămarea României. Și aici avem o sumedenie de cauze politice izvorîte din aceleași motive, care au determinat abandonarea Franței și înfrângerea Poloniei. Dar ceeace a fost motivul esențial e lipsa de comprehensiune pe care au avut-o conducătorii față de misiunea acestei țări.

Dacă Franța putea să piardă fiindcă și-a împlinit misiunea istorică și nimic nu o va mai schimba de aici înainte, România nici nu și-a definit-o măcar. Istoria noastră națională este, cred, cea mai plină de contradicții din toate istoriile popoarelor și de aceea cea mai interesantă și pasionantă. Nicăeri tendințe mai contrarii și mai confuze nu s'au ciocnit. Nicăeri poate interesele altora nu au fost în conflict mai aprig cu cele naționale. Numai momentele revoluționare ne salvează în istoria universală. Prezența lui Tudor Vladimirescu, Horia, Avram Iancu, sunt singurele momente când națiunea însăși a devenit conștientă de propria ei ființă. Atunci au înmugurit primele forme de expresie istorică proprie a acestui popor. Conducătorii României de după războiu nu au înțeles această misiune. Numai tineretul a fost conștient de acest lucru și numai el a încercat o formulă națională de salvare istorică. Asta a fost Legiunea. Pentru înțelegerea momentului istoric european al revoluțiilor naționale, acest tineret a fost răsplătit cu închisoarea. Dar în închisori și lagăre se pregătea viziunea României de mâine. Pentru această previziune istorică epocală, conducătorul Mișcării a fost osândit ca trădător de toți vânduții națiunei. Dacă în momentul istoric de atunci România ar fi fost lipsită de canalii, astăzi ea era pe drumul imperial visat de conducătorii Mișcării Legionare. România s'a descompus nu fiindcă vechile alianțe nu mai aveau eficacitate, ci din cauza propriei ei neînțelegeri. Dacă România se instruia mai devreme cu națiunile care determină azi istoria, hotarele ei nu ar fi fost ciuntite, ci forța ei ar fi depășit vechile forme. Astăzi însă trebue să refacem drumul dela început. Moștenirea istorică a vechiului regim e aceea prezentă dintr'o izolare politică a țării. Lipsa de decizie istorică a fost dezastrul României. Starea ei de neutralitate, greșeală fundamentală. De abia de astăzi reluăm firul revoluționar și luăm de piept istoria cu toate problemele ei. Până eri boicotam istoria, trăiam alături de ea. Da, sunt popoare eroice care în loc să creiască în istorie, cresc în legendă, se împlinesc în epopee. E cazul Finlandei. Finlanda nu a făcut istorie, nu a fost un factor al ei, dar a intrat în legendă. Izolarea ei politică i-a permis acest lucru. Nu a fost însă o țară neutrală, ca România de eri. O țară fără destin. Dacă Franța a fost învinsă pentru a consfinți viitorul ei, România trebue să lasă biruitoare din propria ei înfrângere. Așteptăm momentul destinului românesc.

Octavian Vuia

DESPRE PORTUL ȘI JOCUL ROMÂNESC

Inainte de a începe expunerea celor ce vreau să vă arăt trebue din capul locului pusă o întrebare: este portul și jocul un element care contribue la păstrarea naționalității?

Firește că la această întrebare oricine poate răspunde foarte ușor. Este îndeobște cunoscut că pe lângă limbă, tradiție, obiceiuri, etc., portul este un element esențial, care contribue la păstrarea naționalității unui popor. Nu trebue să ne ducem cu gândul decât la frații noștri Ardeleni, care timp de o mie de ani nu au rezistat opresiunii înverșunate a Maghiarilor, decât prin păstrarea limbii, portului, obiceiului și credinței. La fel se poate observa la Macedoneni, care încă și acum își păstrează cu atâta sfințenie vechiul lor port. Dacă am cerceta în tot cuprinsul țării noastre, am observa că nicăeri nu s'a înstrăinat așa de mult portul ca în unele părți din Moldova și prin nord-estul Munteniei. Am avut ocazia să trec prin Brăila, Buzău, iar în Moldova prin Covurlui, Totuva, Fălciu, așa că afirmând cele de mai sus, cred că nu sunt victima unei greșeli pe care o pot comite mulți.

Cauza acestei înstrăinări nu se poate explica decât prin influența orașului și a populației vecine, așa cum am arătat într'un articol precedent.

Acolo unde orașul nu e decât un conglomerat de populație, de diferite naționalități, influența e covârșitoare. Cazul e al orașului Brăila, al cărei cosmopolitism se resimte pe o rază cât se poate de mare. Prin tot județul Brăila n'ai să mai poți vedea adevăratul port național.

Odată cu pierderea portului a pierit și jocul românesc.

Poate desigur mulți n'au să creadă că prin satele brăilene țăranii nu mai știu să joace românește. Este într'adevăr o contradicție uimitoare, dar în fața constatării n'avem ce face. Pe mine ca oltean m'a izbit în primul rând acest lucru. Pentru altul poate nici nu contează și nici nu i-ar fi atras atenția.

Niciodată n'am simțit o mai mare revoltă în suflet decât atunci când într'o zi de mare sărbătoare creștinească am avut ocazia să văd țărani îmbrăcați orășenește — și cât de prost le ședea — jucând jocuri moderne la salon. Câtă maimuțăreală pe care ei nu o văd și al cărei rezultat trist nu-l pot întrevedea.

Dar ceeace e mai dureros e faptul că în loc să se observe o tendință spre revenire la vechiul port național, din contră se constată un progres în înlocuirea totală. Și câte consecințe chiar de ordin economic rezultă de aci.

Grija cea mare în asemenea situații nu trebue s'o aibă decât intelectualii satelor. Greșala, până acum comisă de mulți, a fost făcută din cauză că intelectualii satelor și-au îndreptat privirea în spre cu totul alte probleme.

De aceea nu trebue decât să privim cu încredere acțiunea pe care mișcarea legionară are s'o ia pentru conservarea și revenirea la vechiul și strămoșescul nostru port și joc. De datoria noastră a tinerilor, plecați din sate, este că binele pe care trebue să-l aducem locurilor de unde am plecat, să fie în direcția aceasta.

Dar pentru aceasta se cere sacrificiu, abnegație și mai ales legionarism.

F. D. Stănculescu

FINANȚAREA POLITICEI CONSTRUCTIVE

(Urmare din pagina I-a)

Cum masa mare a operei ce se cere generației noastre privește mai ales munca, materia primă din țară și transporturile, care au și ele ca factori dominanți munca și materiile prime din țară, noi putem organiza această operă astfel ca factorul care se traduce în chip esențial în bani să fie redus la posibilitățile noastre curente sau în orice caz la operații de credit lichidabile în termen scurt și poate din însuși beneficiul adus de opera construită.

Atunci însă și importanța planurilor și posibilitatea lor și valoarea lor economică sunt așezate pe baze care nu mai pot fi discutate: capacitatea maximă de muncă a populației românești. Iată fundamentul solid de la care să plecăm. Să cerem populației acesteia sforțarea maximă pe care o poate da în cele mai bune condiții de rentabilitate.

Vom lăsa astfel urmașilor o operă admirabilă, omenească și gospodărească și nici o altă datorie decât aceia de a-și adăogi munca lor la a noastră pentru a o perpetua.

Numai după ce atare așezare a planurilor noastre se va fi făcut se pune problema finanțării acestei opere.

Greutatea finanțării este de natură technică, nu esențială. Sarcina ei trebuie să se termine odată cu închiderea șantierelor. Modelul ei este acum clasic, după ce Germania și Italia au întreprins și executat, fără ca moneda națională să fi avut cea mai mică scădere, uriașele opere publice bine cunoscute.

Câteva mari instituții au chiar azi la noi o bună pregătire pentru această technică a finanțării și nu așteaptă de cât să fie întrebuințate.

Concluzia mea este următoarea: problema marilor opere publice la care se pregătește statul este în primul rând aceia a capacității noastre de muncă și de organizare.

Greutățile finanțării vin numai în rândul al doilea. Ele trebuiesc lăsate unor organe speciale și unor specialiști.

Octav Onicescu

PREZENTĂRI

„Cei trei ciobani", — frescă de pictorul Bassarab, expusă la Sala Dalles în cadrul expoziției Munca legionară

După o analiză cât de sumară a stărilor noastre fundamentale se poate vedea imediat că noi românii nu prea avem curajul și deprinderea faptelor concrete. Nu se propune să mergem undeva sau să ne asumăm un program oarecare. Câtă vreme ne ținem pe planul pur al discuției și în principii suntem întru totul de acord. Și chiar cu entuziasm. Dar cum se pune problema în mod concret, începe panica. Asta se poate observa la toți românii, începând dela soldați și până la cei mai distinși intelectuali. Soldații noștri erau foarte entuziasmați când nu se arăta pericolul serios. Iar profesorii noștri universitari sunt destul de stăpâni în discuție până nu se introduce faptul concret. Asta trebue să fie o problemă pentru revoluția noastră spirituală. Și cred că n'ar fi atât de grea. Mai ales că avem și modele. Pe plan dialectic, pe profesorul nostru Nae Ionescu și pe plan moral și politic pe Căpitanul nostru.

*

D. Gheorghe I. de Ferenczy ne-a trimis acum câteva zile o nouă broșură despre Ardeal. Un simplu caiet de treizeci de pagini cu articole mai vechi și fragmente din conferințele lui ținute în ultimii ani. Multe din ele ne sunt cunoscute. Despre unele am și amintit aci acum câteva săptămâni. Dar mai revenim, căci în broșura asta, d. de Ferenczy ne dă generos fragmentele principale dintr'o luptă de câțiva ani și concluziile pline de amărăciuni ale unei vieți ajunsă la jumătatea drumului.

In rezumat D. de Ferenczy ajunge la concluzia, servindu-se esențial de istoricii germani și maghiari, că noi românii suntem aci în calitate de urmași ai Romanilor și Dacilor, cu mult înainte de trecerea Ungurilor prin strâmtoarea Vereczke. Iar argumentului dela Budapesta, prin care se susține că ei, ungurii, sunt nația cu drepturi, d. de Ferenczy îi opuse o scrisoare, a Împăratului Ferdinand adresată, în 23 Noembrie 1548 către Nicolae Olah, pe atunci arhiepiscop primat al Ungariei, și care era fiul primarului Ștefan dela Orăștie. In scrisoare, Împăratul face elogiul virtuților noastre naționale. De-aci, d. de Ferenczy trece la înfăptuirile din istoria noastră politică contemporană. Și subliniază că aici în România s'au înțeles ideile morale și că aici s'au dat drepturi egale, posibilități egale și libertate tuturor oamenilor. „Reforma agrară a împroprietărit la fel pe Ion Abrudan ca și pe Szekeres Ianos sau pe Hans Müller". Chiar contrar Budapestei care nu s'a ocupat decât de problema grofilor și de copleșirea integrală a poporului. Aci minoritățile se simt bine, și Budapesta când face atâta gălăgie și anunță că noi Românii am făcut atâtea crime, minte îngrozitor. Șiretlicul e cât se poate de transparent. Ei au dat până acum poporului flămând problema granițelor. Și acum, când asta e consumată, îl îndoapă cu problema Valahilor. Înțelegem! că ei, ungurii care muncesc, să nu-și poată cere drepturile. Așa dar, Ungurii n'au nici drepturi istorice, nici drepturi de popor ales, nici drepturi morale, nici drepturi câștigate prin civilizație și nici drepturi geopolitice. Și totuși...

Acest „și totuși" îl întristează atât de mult pe d. de Ferenczy. Și ne întristează desigur pe toți. Dar mai ales pe el, care crede atât de mult în justiție și'n regulile luptei. El este un nobil secuiu și și-a lăsat totul, chiar și pathosul hatiei, pentru acele existențe abstracte. Acum este la mijlocul vieții. Il văd aproape în fiecare zi. Cu perfectele lui maniere nobile și cu speranțele incurabile că totuși dreptatea va veni. El nu vrea mai mult dela istorie și dela Dumnezeu decât să se ajungă la bună înțelegere și pace între popoare. Nu luptă pentru cauza nimănui în parte, ci pentru a tuturor. Atât de singur însă! — dar cu atâta inimă.

Căci d. de Ferenczy e un cavaler adevărat, și nu de conjunctură.

*

Am reluat acum, în nopțile acestea de tulburătoare bucurie umană și tristețe dumnezeiască, *Meditațiile* Fericitului Augustin. Nu știu câți le vor fi citit la noi, fie chiar și numai de sărbători. Și nu știu câți se vor fi gândit, fără ele, la marele *fapt* al lui Christos pentru noi oamenii.

Am recitit de mai multe ori toate meditațiile asupra omului. Vai, cât de puțin orgoliu la Fericitul Augustin față de noi! El atribue tot binele, toată puterea, toată dragostea și toate calitățile numai lui Dumnezeu și lui Christos. Noi n'am fost și El ne-a făcut. Și noi mergeam spre pieire și El ne-a răscumpărat. Da! ne-a răscumpărat chiar în marginea prăpastiei. Aci stă semnificația marelui act al Nașterii. Noi muriserăm și El, Christos, Mielul lui Dumnezeu, s'a coborît printre muritori și s'a făcut om, numai ca să ne învie. A îmbrăcat moartea și a învins moartea pentru viața noastră. Cât de mult trebue că ne-a iubit! El, care a semnat cu sângele său răscumpărarea noastră... Și dintre noi câți își mai aduc oare aminte? Și câți, acum în aceste zile ale Domnului, au știut, cel puțin un ceas, să se bucure, așa cum s'au bucurat atunci păstorii și îngerii? Dar să fie triști, așa cum însuși Domnul a fost?

*

Suntem încă toți în sărbătorile Domnului. Și poate că inima unora mai așteaptă învățăturile cărților noastre creștine. Reproduc aci câteva fraze din Toma de Kempis.

„Când Iisus nu se aude vorbind în inima ta, orice mângâiere e zadarnică: dacă însă El îți spune măcar o singură vorbă, îndată inima ta se simte mângâiată.

Oare Maria Magdalena n'a sărit îndată dela locul unde plângea, când i-a spus Marta: *A venit învățătorul și te cheamă?*

Fericit e ceasul când Iisus te cheamă dela lacrimi la bucuria sufletească!

Vai, ce sterp și nesimțitor este sufletul fără Iisus! Cât de neînțelept și de pustiu îți este sufletul, dacă dorești altceva afară de Iisus.

Acel care n'a trecut prin nicio suferință nu-i vrednic să privească în fața Maestății dumnezeiești.

De obiceiu ispita este semnul unei mângâieri care te așteaptă în viitor.

Căci mângâierea cerească este răsplata făgăduită celor încercați în ispite: *Celui ce va birui îi voi da să mănânce din pomul vieții*, spune Apocalipsa".

CALENDAR

Ortodox: Sfinții 14.000 de prunci.
Catolic: Copiii uciși de Irod.
Protestant: Copiii uciși de Irod.
Mahomedan: 30 Ghiul-Kadé 1359.

Paisprezece mii de prunci mucenici

Când a venit Mântuitorul pe pământ, în chip de prunc, vestit fiind de magii filosofi, s'a înfricoșat Irod de sosirea unui împărat al Iudeilor, care avea să-i răpească domnia lui pământească.

Atunci a hotărît să ucidă prunci dela 2 ani în jos, după vremea adeverită lui de filosofi.

Și se omorau prunci în multe chipuri: pe unii îi tăiau cu sabia, pe alții îi lovia de piatră, pe alții îi sdrobea de pământ și îi călca cu picioarele, pe alții îi sugruma cu mâinele, pe mulți îi rupea și îi despica, pe unii îi însulița, iar pe alții îi tăia în două.

Din care pricină, plângeau maicile cu amar și strigau până la cer, smulgându-și părul, rupându-și hainele și trupurile încât s'au plinit cele zise de proorocul Eremia: „Glas în Roma s'a auzit, plângere, tânguire și [...] mult; Rahil plângându-și pe fiii ei și nu putea să se mângâe, căci nu mai erau.

Au fost uciși paisprezece mii de prunci. Dar l-a ajuns pe Irod pedeapsa lui Dumnezeu. Pentrucă a primit sfârșit amar. Fiind cuprins de lingoare, de urdinare, de umflarea picioarelor, de astuparea nărilor, de tremurătura trupului și de alte boli ascunse, rău și-a lepădat ticălosul său suflet.

Incât, după spusa evangheliei, au murit cei ce căuta sufletul pruncului".

Așa a pierit cel rău, cu sunet, iar pruncii, paisprezece mii la număr, au sporit ceata îngerilor lui Dumnezeu.

Firmilian protosinghel

CUVANTUL FEMEII

Burueni de leac

Iarna, și în deosebi acum de sărbători, după mesele prea îndestulate, nimic mai bun ca un ceai dintr'o floare sau frunză de leac. Ați fost vreodată în dugheana unui herbarist? Numai așa vă puteți închipui câte burueni bune sunt pe lumea asta, răsfirând frunze și petale uscate, palide, cu miros uitat de vară depărtată. Sunt atâtea: romanița cu dinți albi, țintaur, losnicior. Tisane stimulante, astringente, diuretice, pectorale și calmante: mentă, melisă, sunătoare, păpădie, gențiană, nalbă, tei dodbeal... Flori și ierburi dătătoare de sănătate.

La herbarist mai se află și ceaiul de Java zis Orthosyphon care n'ar trebui să lipsească în nici o casă; și alta nou venită în Europa: „Maté". Este o infuzie, dar e și o băutură națională a câtorva state ale Americei de sud, (Brazilia, Paraguay, Uruguay, Argentina), e un ceai tonic, nutritiv, diuretic și economic. Numele îi vine dela o tărtăcuță micuță în formă de pară (formă anume dată în timpul desvoltării). In această tărtăcuță se face infuzia, și tot din ea se bea cu ajutorul unui tub (Chalumeau) de metal, bunăoară, rotunjit la capăt și prevăzut cu găurele mici ca o strecurătoare. Planta, „Ilex paranguensis", crăcuțe și foi, este torefiată înfundat, precum se fac cărbunii de lemn, apoi se pisează în piuă. Astfel bine uscată, se găsește în comerț. Se pune în tărtăcuță o linguriță de frunzișoare, cu sau fără zahăr, se opărește cu apă fiartă, și peste două trei minute se poate bea. Adică se poate suge ca din biberon. Când tărtăcuța s'a golit se mai toarnă apă clocotită. Din ce în ce Maté-ul e mai aromat. Până la 8-10 infuziuni. Se bea seara, în familie, la reuniuni și sindrofii. Trecând de la unul la altul mica tărtăcuță se golește și se umple iarăși. Tubul rămâne acelaș, din care fiecare își ia cu voie bună partea, fără să se gândească la legile higienei. E tărtăcuța frăției. Se fac acum tărtăcuțe și tuburi în Germania, de nikel și argint „dar felul de a bea „à la ronde" a rămas acelaș.

Am băut Maté, am fraternizat eu într'un cerc de sud-americani, îmi aduc aminte bine că infuzia e foarte gustoasă dar multora le alungă somnul ca și ceaiul rusesc, deci o virtute în minus.

Pentru linie, pentru sănătate și strălucirea ochilor doamnă, cercetați tainele ierburilor și rădăcinilor ca altă dată bătrânii noștri.

Tisanele se fac de multe ori greșit. Măsura aproape invariabilă ar fi 12—20 grame pentru un litru de apă clocotită, adică două grame la o ceașcă. Infuzia 10 minute. Rădăcinele și grăunțele mai mult 15-20 minute. Despre aceste binefăcătoare băuturi o să mai stăm de vorbă.

Lola Ionescu Marița

Cetățuile: „Iridenta", „Elena Bagdad" și „Nicoleta Nicolescu", din garnizoana Cricău-Alba, în costumul pitoresc din Munții Apuseni

Propaganda pe calea turismului este de un deosebit interes mai ales în legăturile noastre cu străinii deoarece în afară de rodnicia ei materială despre care vom vorbi mai jos, poate avea însemnate consecințe de natură politică.

In legătură cu turismul, o activitate a noastră, scrisă sau vorbită, oricât de meșteșugit ar fi făcută, dacă nu vine după una care a rezolvat din toate punctele de vedere problema turismului propriu zis, nu are eficacitate. Chiar în această fericită situație, scrisul și vorba noastră despre noi și ale noastre, e bine să aibă mai mult un caracter de precisă și obiectivă informație. Propaganda, așa cum am spus mai sus, vine ca un rod meritat și firesc al înfăptuirilor noastre în această direcție, o activitate decurgând din acestea într'un chip pe cât de logic pe atât de real.

3. Turismul propriu zis, bine organizat, rezolvă problema propagandei ce se poate face pe calea sa. Propaganda temeinică odată făcută, rezolvă și pe cea de a treia problemă adică aceea economică. Cu alte cuvinte: o împlinire a scopurilor pe plan educativ și o propagandă temeinică asupra Țării, făcută prin aceasta, dau naștere unei mari activități turistice pe întreg ținutul românesc. România țară a turismului varsă în visteria statului o mare sumă de bani. Turismul este în același fel, deși ca o consecință, un fenomen economic.

Prima problemă, aceea a educației, privește și publicul și statul, celelalte două, propaganda și economia, îl privește numai pe stat. Se înțelege deci dece prima problemă este de mai mare însemnătate. Fără turiști nici propaganda adevărată și nici venitul nu sunt posibile.

In partea doua vom arăta pe scurt cum trebue organizată și ce are mai esențial de împlinit o instituție de stat ce ar privi problema turismului la noi.

Ernest Bernea

DIN LUMEA LEGIONARĂ

FIGURI LEGIONARE

UN MARTIR AL MUŞCELULUI ION STANCU

Pe Ion Stancu l-am cunoscut încă din 1933. Era elev, premiant al clasei a IV-a, la liceul din Piteşti. Mic, îmbrăcat modest, cu ochii scânteietori de inteligenţă şi avant, Ion Stancu, cucerea pe oricine.

La prima şedinţă de cuib, înflăcărat şi deplin pătruns de credinţa legionară, a luat parte Ion Stancu. Nu voi uita clipele acestea de început, ca şi restul luptei pe care am dus-o alături de acest martir.

Din seara aceea, am zis: „Ion Stancu va orgniza tineretul de pe toată valea Râului Doamnei". In toamna anului 1935, când primeam pe d. inginer Clime, descălecatorul duhului legionar la Muscel, se găsea elevul Ion Stancu, în fruntea tineretului.

Amândoi niste copii, parcă ne era teamă, să stăm în faţa vajnicei figuri, a marelui inginer Gh. Clime. Atunci, d. inginer ne-a strâns mâna cu putere. Anul 1934, prima prigoană, ne-a încercat frunţile.

La închisoarea Reg. 30, oribila celulă, de patru metri, pe patru, pentru 40 legionari, primesc printr'un camarad câteva rânduri dela Stancu:

„Imi pare rău că nu sunt închis cu voi. Dar strig ca să mă auziţi de acolo: „Trăiască Legiunea şi Căpitanul".

Atunci când lumea toată ne huiduia şi cei mai mulţi se lepădau, un mic elev, orfan de războiu, arăta un curaj de erou.

Anii au trecut.

Lupta legionară, mai grea şi mai vijelioasă, a redeşteptat sufletul poporului român.

Viaţa ne despărţise.

Ne-am revăzut în anul 1936. Era acelaşi.

Dela această dată, bârfelile duşmanilor şi chinurile ne-au apropiat pe amândoi şi pentru totdeauna.

Cu Stancu, luptând, suferind şi ascunzându-ne de furia tâlharilor, viaţa legionară n'a încetat o clipă la Coşeşti cu toată urgia anului 1938—1939.

Pădurea dealului Turcu, păstreasă în veac amintirea şedinţelor noastre şi stejarii vor susura mereu eroii cântecului legionar.

Era 14 August 1939. Se terminase şedinţa, de astă dată fără cântec, căci zelul jandrmilor ne ameninţa din minut în minut. Rămăsesem amândoi. Planuri peste planuri, gânduri peste gânduri ne înfierbântau creierii.

„Presimt un îngrozitor măcel, ce ne aşteaptă. Orice va fi, eu rog pe Dumnezeu să ne întărească, să murim frumos". Şi apoi privind în depărtare: „Cine va fi alesul?"

Am răspuns privind în sus.

Vineri, 22 Septembrie 1939, ora 4 dimineaţa. In închisoarea primăriei din comuna Coşeşti, într'o magazie îngustă şi murdară, aşteptam cu înfrigurare zorile dimineţei, 26 legionari.

In mijlocul lor, studentul Ion Stancu, liniştit, stăpân pe el, hotărît, purificat, vorbea. Vorbea despre înviere. O lovitură de armă izbeşte uşa.

„D. Stancu, să poftească până afară", gâjâle o voce de jandarm.

Ion Stancu, păşeşte şi deschide. Cea din urmă uşă, uşa morţii. Minutele se rostogolesc cu iuţeală de fulger. Gardienii povestesc:

„Mă împuşcaţi pe mine. Vă cer însă un lucru. Pentrucă e părintele Ion Protopopescu aici să-mi daţi voie să mă spovedesc. Vreau să mor creştineşte".

„Nimic, nimic!" sbiară o bestie.

„Dacă nu-mi daţi voie să mă împărtăşesc, nu mă puteţi opri să mă închin". Ion Stancu se închină.

Jandarmii tremură, scapă armele. Aghiotantul ţipă, ţipă nebun: „Trageţi că vă împuşc!"

Sub ameninţarea plutonierului major Nicolcescu, jandarmii trag, trag mereu.

Unu, doi, trei, patru, cinci... îşi numără martirul gloanţele şi se prăvăleşte.

O voce puternică despică văzduhul, odată cu urletul armelor blestemate:

„TRAIASCA BIRUINŢA LEGIONARA".

Şi studentul Ion Stancu a căzut.

Petre N. Protopopescu
avocat

Câmpulung 24 Decembrie 1940.

Parastas pentru martirul Iulian Rădulescu la Tg.-Ocna

TG. OCNA, 26. — Un sobor de 5 preoţi legionari, au sfinţit casa sediului legionar din garnizoana oraşului Tg. Ocna.

Cu această ocazie s'a sfinţit şi drapelul plasei legionare — „Oituz" — încredinţat camaradului Florea Adrian, şeful plăşei legionare, — ofiţer de rezervă, — care este în acelaşi timp şi comandantul premilitarilor.

Au trecut apoi, la sfinţirea monumentului, ridicat în centrul oraşului, în amintirea camaradului legionar Iulian Rădulescu, răpus mişeleşte de mâini criminale. Totodată s'a săvârşit şi un parastas pentru odihna sufletului acestui martir erou.

Erau de faţă, la această sfântă solemnitate, d. V. Stoian, prefectul judeţului Bacău, d. inginer Nicolau, comandantul şef legionar al judeţului Bacău, comandanţii de grupe, secbare şi garnizoane, din întreaga plasă legionară Oituz. S'a făcut apelul celor căzuţi în diferite judeţe.

CINE A FOST IULIAN RADULESCU

Tânărul Iulian Rădulescu, s'a născut în comuna Moineşti, jud. Bacău, în anul 1916. Cursul primar la făcut în comuna Moineşti şi Brătila, acelaş judeţ.

A urmat liceul „G. Bariţiu" din Cluj. Bacalaureatul l-a luat în anul 1936. Apoi înscris la facultatea de drept din Bucureşti. Incă de mic s'a înscris în legiunea de cercetaşi. Minte ageră şi naţionalist înăscut, a lucrat pe această cale cu tot avântul tinereţei sale.

A luat parte la toate manifestaţiile naţionale cercetăşeşti, cât şi la jamboreele naţionale şi internaţionale.

In anul 1931 a călătorit la Praga şi a fost reţinut la masă de preşedintele Masaryk. Apoi a urmat călătoria la Varşovia, Londra, Haga, Paris şi Istambul. In anul 1932 a intrat în legiune şi a fost unul din apropiaţii Căpitanului.

In anul 1936, când presa jidănească îşi arăta colţii, a distrus prin foc, toate ziarele „Dimineaţa", „Lupta" şi „Adevărul", ce erau destinate oraşului Tg. Ocna. Piaţeta Gărei Salina, era o mare de flăcări. Prins de poliţie a fost cercetat şi dat judecăţii. Scăpat de închisoare, lucrează intens pe tărâmul legionar, formând cuiburi, în toate împrejurimile oraşului Tg. Ocna şi în alte părţi.

Incepând prigoana contra legionarilor, Căpitanul a fost executat, iar tânărul Iulian Rădulescu a jurat că va răzbuna pe cel ce a fost creatorul armatei legionare.

La 6 Februarie 1939, legionarul Iulian Rădulescu a fost arestat, cercetat şi chinuit pentru a trăda cauza legionară. Văzând că nu se poate scoate nici un cuvânt din cela ce doreau autorităţile, la 17 Februarie 1939, a fost adus în faţa crematoriului, tăiat bucăţi şi ars.

Aşa s'a stins din viaţă legionarul Iulian Rădulescu, erou şi martir al neamului românesc.

IULIAN RADULESCU

„STRÂNGEŢI FIER VECHIU ŞI VEŢI CREIA BOGĂŢII NOUI"
„FIŢI OSTAŞI AI BĂTĂLIEI MATERIILOR PRIME: E BĂTĂLIA NEAMULUI"
„NU RISIPIŢI ŞI NU ARUNCAŢI NIMIC: CEEACE ALŢII AU PRĂBUŞIT PRIN RISIPĂ, SĂ RIDICĂM NOI PRIN ECONOMIE"

BĂTĂLIA MATERIILOR PRIME
PRIMUL EXAMEN DE VREDNICIE ROMÂNEASCĂ

Cea mai mare bogăţie a unei ţări, este munca, cea mai solidă temelie a economiei naţionale este preţuirea oricărui lucru

România ţară care are de toate, dar in care totul se risipeşte

Semnificaţia bătăliilor pornite de Mişcarea Legionară

Bătălia materiilor prime iniţiată şi declanşată de Mişcarea Legionară, este una dintre cele mai de seamă bătălii economice, ce se înregistrează pentru prima oară în istoria neamului românesc.

Scopul ei este atât de înalt, încât atingerea lui înseamnă ridicarea ţării cu o treaptă mai sus în scara valorilor şi bogăţiilor europene. Inseamnă mai mult. Independenţa economică a României, eliberarea ei de sub ţutela străinătăţii. Tributul, marele tribut plătit până acum ţărilor ce constituiau sursa noastră de import, se va schimba într'un mare câştig naţional. Se va schimba în izvor de bogăţie naţională.

Dacă în trecut nu s'a înţeles lucrul acesta, nu s'a căutat să fie înţeles şi nici statul, prin conducerea lui mioapă, n'a făcut nici un efort în această direcţie, nu înseamnă că şi azi trebuie să persistăm în această situaţie de dureroasă nepăsare.

Statul legionar, e viaţă şi muncă, cultură şi progres.

Dar o viaţă de dolce farniente şi nici muncă de mântuială, nici cultură de suprafaţă şi progres pe hârtie. Este încleştarea supremă a tuturor forţelor, a tuturor românilor, în lupta de refacere şi consolidare a ţării, luptă pe viaţă şi pe moarte.

Căpitanul a murit pentru izbăvirea neamului, lungul şir de martiri legionari au căzut pentru triumful unei credinţe. Credinţa Căpitanului în strălucirea României ca soarele pe cer.

LUPTA CONTINUĂ

Sub noul regim, lupta se continuă cu toată amploarea în ea fiind angajat întregul neam.

Dela bătălia fierului vechi reluată şi ordonată de d. comandant Horia Sima, s'a trecut la lărgirea cadrului de activitate. Mişcarea Legionară nu vrea să se piardă nimic. Se va strânge tot ce prin risipa noastră de fiecare zi e sortit distrugerii şi tot acest material odată adunat şi triat va constitui primul stoc de materii prime creat la noi în ţară.

România este o ţară care are de toate, dar care până acum n'a ştiut să se folosească de bogăţiile ei. Pentru necesităţile noastre economice şi industriale, nu avem nevoe să importăm nici un fel de materii prime, pentrucă toate materiile prime se găsesc în ţară. E nevoe doar să punem capăt risipei, imensei risipe ce se face de fiecare român. E nevoe de puţină osteneală, de puţină înţelegere a rostului muncii.

Când munca de care am fugit toţi, nu va mai fi o sarcină şi o ruşine, ci o plăcere şi o onoare, atunci şi numai atunci ţara va fi o putere şi ţăranul un gospodar îmbelşugat.

SCOPUL BATĂLIEI

Astăzi Bătăliile ce s'au pornit, urmăresc procurarea şi producerea de materii prime prin recuperarea, materialelor scoase din uz. Dar se mai urmăreşte în acelaş timp şi educaţia economică a poporului care până astăzi nu i s'a făcut.

Treptat, treptat, românul trebuie învăţat să preţuiască ori ce lucru, or cât de mică însemnătate ar prezinta el.

Din cauză că am fost indolenţi, nechibzuiţi şi mai ales risipitori din cale afară multe bogăţii s'au pierdut zadarnic. Am crezut că fiind o ţară agricolă, nu e nevoie să ne îngrijim de ceeace se strică, se uzează. Că totul e bun numai de aruncat, nu şi de folosit. Ne-a lipsit pregătirea, educaţia economică. Desvoltarea industriei naţionale, n'a atras nici ea atenţia foştilor conducători. S'a preferat să se importe din alte ţări, ceeace se putea găsi şi la noi cu puţină osteneală. Am preferat să fim tributari străinătăţii, robiţi economiceşte, nu descătuşaţi şi stăpâni pe bogăţiile noastre.

Comandamentul materiilor prime se străduieşte să pună capăt acestei situaţii degradante. Necesitatea materiilor prime este prea acută şi posibilitatea de import prea mică încât pentru a se putea face faţă cerinţelor noastre economice trebuie să ne procurăm tot ce ne trebuie, toate materiile prime, dela noi din ţară.

S'a pornit Bătălia fierului. Fabricile din ţară duc lipsa fierului. Fabricile de armament şi mai mult. Import nu se poate face. Alte ţări, cum este Italia, fierul necesar industriei, este foarte căutat şi în cantitate mică. S'a făcut apel către cetăţeni să dea statului, fardurile şi alte obiecte de fier de cari se pot dispensa şi apelul a avut un mare răsunet. La noi nu este nevoe de acest lucru. Avem atâta tablă aruncată, atâta fier care-l mănâncă rugina. Mormane de fier zac în staţiile C. F. R., la regimente, la instituţiile publice, încât nu rămâne decât să fie strâns. Furnicarul de elemente legionare activează în toată ţara, la strângerea lui şi a altor rămăşiţe.

Cetăţenii îi ajută, trebuie să-l ajute în această muncă de satisfacerea necesităţilor noastre economice şi naţionale. Ori ce metal aruncat, uitat prin poduri, îngropat prin gunoae, să fie adunat, să fie predat centrelor legionare judeţene ale materiilor prime. Industriile noastre au mare, din ce în ce mai mare nevoe de fier. S'au colectat până acum 50 vagoane fier.

BATĂLIA OASELOR

Comandamentul Mişcării Legionare ai Materiilor prime, constatând că economia naţională îşi poate găsi materia primă în ţară, a lărgit sfera de activitate. După bătălia fierului a început bătălia oaselor.

Oamenii nu-şi dau încă seama ce avuţie reprezintă strângerea oaselor. Câte milioane nu se pierd anual prin distrugerea lor.

Oasele care se aruncă cu atâta uşurinţă sunt întrebuinţate la fabricarea săpunului glicerinei, unsorilor, a negrului animal (pentru fabricele de zahăr) a cleiului, a gelatinei, a îngrăşămintelor chimice pentru agricultură şi viticultură. Necesităţile anuale ale industriei româneşti sunt de circa şase milioane kg. oase.

Pentru acoperirea acestei cantităţi, fabricele sunt nevoite să recurgă la import. Bătălia oaselor, vrea să evite importul printr'o colectare raţională întreprinsă cu dârzenie şi perseverenţă. Astfel va reda circulaţiei şi producţiunii, materiale azi pierdute de economia naţională.

Bătălia părului de porc

Una din bogăţiile ţării o constitue părul de porc. Această materie primă este cu totul nesocotită de gospodarii noştri, mai ales la sate.

Comercializarea părului de porc se făcea până acum de către elementele jidoveşti. Azi nu se mai poate îngădui nici sistemului de a se arde părul de porc prin pârlire şi nici străinilor să amăgească pe ţărani.

Strângerea acestei materii prime de mare importanţă şi valorificarea ei a fost trecută pe seama comandamentului Materiilor prime.

E vorba nu numai de colectarea părului de porc, dar şi de deprinderea ţăranului ca pe viitor să nu-l mai distrugă.

La noi se făceau până acum din părul de porc, perii şi bidinele.

In Germania, de pildă, se fac sfori, împletituri, frânghii, saltele, plus alte multiple întrebuinţări. Aceste obiecte nu se pot face şi la noi scăpând de sarcina importului? Desigur.

HARTIA ŞI DEŞEURILE TEXTILE

In planul C. M. L. M. P. au fost prevăzute toate bătăliile. Uriaşa desfăşurare de forţe legionare, va birui nepăsarea şi risipa, va scuti ţara de grele sarcini economice. Va căuta să nu se mai piardă nimic. Pentru prima dată teoria marelui savant francez Lavaoisier, că nimic nu se pierde, totul se transformă, îşi găseşte aplicarea pe teren şi la noi.

Mişcarea Legionară nu vrea să se piardă nici resturile de hârtie veche, scrisă, ruptă, mototolită şi aruncată prin gunoae, pentrucă această hârtie poate fi transformată de fabrici şi folosită din nou. Un preţ deosebit s'a pus pe zdrenţele, cârpele, de bumbac, lână cânepă, in, cari se ard, se prăpădesc fără ca să ne dăm seama că ele constitue o mare bogăţie irosită, din necunoaştere şi din lene.

Exploatarea gunoaelor, gropilor de gunoaie poate duce la procurarea materiei prime foarte mult cerută de industria textilă. In fiecare zi fabricile cer mii de kg. de zdrenţe.

Prefectura judeţului Bacău, a cerut pentru o fabrică locală 5000 kg. zdrenţe de bumbac şi lână, pentru a-i da posibilitatea să lucreze, să asigure existenţa a 280 lucrători.

Deaceia Comandamentul materiilor prime a hotărât să exploateze toate gropile de gunoae din ţară. Dacă ar fi aparte speciale şi se vor procura şi acestea, s'ar putea ajunge la utilizarea celor mai mici şi neînsemnate materiale de gunoi. Se vor strânge materiale neferoase. In viitor C. M. L. M. P. va întrebuinţa şi parte combustibilă a gunoaelor punându-se în funcţiune mari uzine prin arderea acestor gunoae. In Germania sunt numeroase astfel de uzine. In Franţa deasemeni.

CREAREA DE NOUI MATERII PRIME

Se vor creia noui materii prime cari până acum n'au fost considerate ca atare sau n'au avut căutare.

Astfel sângele, frunzele de cartofi, papura, trestia, sâmburii decurticaţi, ghinda, jarul, sâmburi de fructe, sămânţa de dovleac, sâmburi de struguri, sămânţa de tutun, cauciucul, germenele de porumb etc.

Cine s'a gândit să dea sângelui vre-o întrebuinţare? Şi totuşi sângele de animale care se varsă pretutindeni, are o mare importanţă ca materie primă. Este foarte căutat de industriile la fabricarea îngrăşămintelor chimice pentru terenurile agricole şi pentru Zootehnie, pentru hrana păsărilor şi animalelor.

Intenţia Mişcării Legionare este să organizeze utilizarea acestei materii—prime şi s'o dirijeze către industriile existente. Sângele este foarte mult cerut la export. Avem chiar oferte ca în locul lui să obţinem bumbac.

Din sâmburi ghindă, jar şi celelalte seminţe se pot extrage uleiuri comestibile şi industriale. Din colţani de pe ghindă se fabrică taninul pentru tăbăcării.

Din germenele porumbului se poate extrage un ulei superior uleiului de ricină.

Prin tăerea papurei şi a trestiei, în care ţara noastră este foarte bogată se dă de lucru muncitorilor noştri şi în loc să fie expediată peste hotare, dimpotrivă poate fi prelucrată la noi, câştigul revenind muncitorului român şi statului român.

Din fibra de papură se poate face cea mai fină sfoară, putând înlocui sfoara de Manila şi iuta. Câte nu se pot face la noi în ţară. S'a gândit cineva serios, până la Mişcarea Legionară, să se întrebuinţeze tot ceeace ni se părea demn de aruncat sau o povară prea supărătoare.

Nimeni. Toate bătăliile de acum ca şi cele viitoare au un caracter nu numai educativ dar şi naţional. Când fiecare se va deprinde să nu mai risipească, să adune ori ce rămăşiţă, însfârşit să înţeleagă că toată această muncă nu o face în zadar, ci pentru el, pentru buna starea ţării şi a lui, atunci şi România va fi o ţară bogată şi puternică. Germania a ajuns cea mai mare putere din lume, fiindcă fiecare gospodină, are grijă să nu se piardă nimic. In Elveţia depildă se va vedea şi pe drumurile cari urcă pe munţi câte o bătrânică plimbându-se pe distanţă de km. şi întorcând din loc în loc baliga găsită în drum care după ce este uscată este strânsă şi transportată la centru de depozitare cel mai apropiat. Baliga este un bun îngrăşemânt al pământurilor al culturilor grădinăreşti şi necesară în multe alte întrebuinţări.

Acolo, în Elveţia supraveghetori sunt funcţionari publici. Atât de departe a mers grija statului, ca să nu se piardă nimic din ce ar putea extrage materie primă şi folos material, încât si-a îngăduit de pe urma acestor imense venituri naţionale, ca să plătească chiar funcţionarilor speciali.

Dacă şi noi ne vom pătrunde de importanţa ce o reprezintă atâtea lucruri nevalorificate, ne vom face o suficientă educaţie economică, sigur ţara va prospera şi mai târziu va putea şi România să păşească pe urmele Germaniei şi Elveţiei.

VIZITA D-LUI COMANDANT PROF. N. PETRAŞCU LA ANINA

ANINA. — Inspectând organizaţiile legionare din Banat, d. comandant N. Petraşcu, secretarul general al Mişcării Legionare a vizitat centrul minier Anina, jud. Caraş.

Insoţit de cam. Alex. Popovici secretar al Mişcării Legionare, pr. Virgil Puşcaşu, şeful reg. I Timişoara, cam. Pârva Gherasim secretarul reg. I, Rusalin Olariu şeful jud. Severin, Ioan Marinescu, ajutor şef jud. Severin, cam. Traian Laza Pref. jud. Caraş, Străin Dragomir şeful jud. Caraş, instr. leg. Liviu Neda, etc. d. comandant Petraşcu a sosit la sediul legionar din localitate, la orele 17.

După o scurtă vizită la sediu, d. comand. Petraşcu a asistat la o şedinţă de cuiburi ţinută în sala Căminului Cultural. La intrarea în sala Căminului, înaltul oaspe a fost întâmpinat de cam. Simion Buda, şeful garnizoanei Anina, care i-a făcut cuvenitul raport, precum şi de oficialităţile locale în frunte cu d. ing. Vasile Poboran, Directorul Minelor U. D. R.

ŞEDINŢA

Şedinţa a fost deschisă de cam. Dragomir şeful judeţului. După formula de deschidere, cam. Buda a salutat pe d. secretar Petraşcu. Apoi cam. Dragomir a citit cu o dicţiune impresionantă „Gânduri pentru Căpitan".

Aşteptat cu nerăbdare de un public numeros constituit din legionari, prieteni şi numeroşi alţi muncitori, funcţionari şi ingineri minieri din localitate şi o delegaţie reprezentând grupul etnic german, comand. Petraşcu îşi începe conferinţa.

Conferenţiarul schiţează puncte de doctrină legionară fundamentată de Căpitan şi continuată cu fidelitate în duhul Căpitanului de legionarii cari au supravieţuit cumplitei prigoane.

Interpretând textul formulei de deschidere a şedinţelor de cuib, d-sa accentuiază elementul mistic, metafizic din doctrina legionară, pornind dela credinţa în Dumnezeu şi în prezenţa reală şi permanentă a Căpitanului şi a martirilor legionari în conştiinţa Legiunii.

Vorbeşte apoi, despre opera grea de reconstrucţie morală, socială, politică şi economică pe care trebuie s'o realzieze Mişcarea Legionară în cele mai dificile împrejurări.

Atingând — în partea ultimă a conferinţei — unele probleme muncitoreşti, cu caracter local, d. comandant, asigură asistenţa că Mişcarea Legionară se va ocupa şi va găsi soluţii potrivite şi pentru cele mai delicate şi arzătoare probleme muncitoreşti.

Lucrul acesta însă necesită timp şi muncă de migală. Până atunci, muncitorimea minieră, să se gândească la datorie, la postul de onoare al muncii grele din adâncul pământului.

Intreaga expunere a d-lui comand. Petraşcu, a fost un şir de imagini vii în care legionarii minieri din Anina, au întrevăzut spiritul de jertfă cerut de Legiune, spirit dinamizat de cohortele de martiri cari au zidit cu trupul lor edificiul noului stat românesc.

In cântece legionare, într'o atmosferă de elan creator, şedinţa se închidei d. comanda Petraşcu rămânând să se mai întreţină cu şefii de cuib.

La Orşova

ORŞOVA. — Sâmbătă seara organizaţia legionară din Orşova a primit inspecţia d-lui prof. Nicolae Petraşcu, secretarul general al Mişcării Legionare.

D-sa a venit la casinoul român, unde tocmai se terminase concertul dat pentru „Ajutorul legionar" însoţit de d-nii Puşcaşu, şeful regiunei a I-a legionare Timişoara, Rusalin Olariu, şeful organizaţiei legionare a judeţului Severin şi un grup de legionari.

Raportul a fost dat de d. Ştefan Dumitrescu, şeful legionar al plăşii Orşova, cu un detaşament de peste o sută de legionari.

EXPUNEREA D-LUI PROF. PETRAŞCU

Deşi obosit de drum, venit fără intenţia de a vorbi unui public neîncadrat în mişcare, d. prof. Petraşcu a binevoit totuşi să vorbească despre fenomenul sufletului legionar, într'un ton calm, cald şi prietenos.

Sufletul legionar, a început d-sa, este caracterizat prin răbdare şi suferinţă. Dar în răbdarea sa legionarul nu aşteaptă ca binele să vină de la sine, ci acţionează pentru realizarea lui. Legionarul este religios, dar nu est fatalist ca să aştepte ce va da Dumnezeu. El ştie că Dumnezeu a lăsat legi care trebuesc împlinite pentruca binele să se poată realiza. Legionarul face rugăciuni, dar nu aşteaptă. Pentru el rugăciunea are puterea de a-l întări în luptă, nu de a-l ţine în nemişcare.

Noi nu ne-am răzbunat pentru suferinţele noastre, cum ar fi fost de aşteptat. Noi reprezentăm spiritul autentic al naţiei noastre, iertător şi blând.

Vorbind despre rolul femeiei în statul legionar, misiunea naţională a acesteia este să fie mamă, să facă copii mulţi şi frumoşi. Femeia legionară nu trebue să fie amazoană care tropăe în bocanci, ci mamă iubitoare.

Expunerea d-lui prof. Petraşcu a produs o adâncă impresie în sufletele ascultătorilor, cari l-au aplaudat cu căldură.

ŞEDINŢA DELA SEDIUL LEGIONAR

După plecarea d-lui prof. Petraşcu s'a ţinut o lungă şedinţă la sediul legionar sub conducerea d-lui prof. Olaru, şeful organizaţiei judeţene, asistat de camarazii Marinescu, şeful ajutor al judeţului, Ştefan Dumitrescu şeful plăşii Orşova, Constantin Bântea şeful ajutorului legionar din plasă şi al garnizoanei Orşova, prof. Dumitru Iordănoiu, şeful propagandei legionare din plasă şi în prezenţa şefilor de garnizoane din întreaga plasă.

ESCLUDERI DIN ORGANIZAŢIA LEGIONARĂ BRAŞOV

Secretariatul General al Mişcării Legionare comunică:

Hojbotă Leon, Deliman Petru, Hogiescu Alexandru şi Radoi Ioan din organizaţia Braşov sunt eliminaţi pe timp nelimitat din Mişcarea Legionară, pentru fapte contrarii spiritului de disciplină şi ordine al Legiunii.

Bucureşti, 24 Decemvrie 1940.
HORIA SIMA

Activitate legionară la Ţânţăreni-Dolj

ŢANŢARENI, 24. — In ajunul sărbătorilor Crăciunului, garnizoana legionară locală a colectat prin contribuire camaraderească suma trebuitoare unei familii sărace pentru înmormântarea ficei.

*

S'au luat măsuri la primăria locală pentru respectarea ordonanţelor cu privire la articolele alimentare: carne şi peşte, dându-se ultimul avertisment negustorilor. S'a constatat că preţurile de vânzare sunt cu mult mai ridicate decât cele stabilite prin ordonanţele afişate.

*

Toate carele de lemne venite în ajunul sărbătorilor la târgul Ţânţăreni au fost confiscate şi lemnele depozitate la primărie pentru a fi vândute prin licitaţie publică întrucât aducătorii nu s'au conformat ordonanţelor neprezentând chitanţe eliberate dela pădurile şi primăriile respective, prin cari au fost autorizaţi să vândă lemne de foc.

Măsurile au fost comunicate primăriilor vecine spre conformare.

SUBSCRIEŢI PENTRU SINISTRAŢI

SPITALUL DE STAT INEU
JUD. ARAD

Publicaţiune de licitaţie

No. 418/1940

Se aduce la cunoştinţă generală că in ziua de Luni 30 Decembrie 1940, orele 10 dimineaţa, se va ţinea in biroul Spitalului de stat din Ineu (jud. Arad) licitaţie publică conform: Legii Contabilităţii Publice, Decretul Lege No. 1702/1940, publicat in Monitorul Oficial No. 120 din 25 Mai 1940 şi conform ordinului circular M. M. S. O. S. Direcţiunea Arhitecţi şi Geniului sanitar No. 29189 din 20 Iunie 1940, pentru lucrările de reparaţiuni la spitalul de stat din Ineu (jud. Arad) in suma totală de 231.727 lei, conform devizului aprobat de Onor. Minister cu ordinul No. 116145 din 14 Dec. 1940 şi comunicat cu ord. Inspectoratului General sanitar din Timişoara cu No. 12626 din 17 Decembrie 1940.

Condiţiunile se pot vedea in caietul de sarcini, care stă la dispoziţia ofertanţilor impreună cu devizul zilnic la biroul spitalului Ineu intre orele 7.30—13.30 şi 16—19.

Ofertanţii vor depune la biroul spitalului ofertele in plic inchis, iar garanţia cerută de Legea Contabilităţii o vor depune in ziua licitaţiei.

Ineu, la 19 Decembrie 1940.

Medic Primar chirurg,
Dr. Marin Fodor
Administrator,
Cronelîu Lipovan

PRIMARIA COMUNEI VATRA MOLDOVIŢEI
Judeţul Câmpulung

PUBLICAŢIUNE

No. 1988/40

Anul 1940, luna Decembrie, ziua 14

Se aduce la cunoştinţa celor interesaţi că in ziua de 8 Ianuarie 1941, orele 10 a. m. se va ţine la primăria comunei Vatara Moldoviţei licitaţie publică, cu oferte inchise şi sigilate, pentru vânzarea a circa 40 vagoane a 10.000 kg. lemne de foc, esenţă fag, producţia anului 1940.

Lemnele sunt in curs de transport şi depozitare pe terenul de lângă staţia C. F. R. locală, lucrare ce se va termina până cel-târziu 15 Februarie 1941.

Se va oferi pe vagon de 10 tone. Comandarea vagoanelor şi încărcarea lor privesc pe cumpărător.

Licitaţia se va ţine in conformitate cu dispoziţiunile art. 88—110 L. C. P.

Concurenţii vor depune la licitaţie 10% numerar din preţul oferit pentru intreaga cantitate de lemne.

Condiţiunile de licitare se pot vedea la această primărie in fiecare zi şi ore de serviciu.

In caz că la data de mai sus licitaţia nu va avea rezultatul dorit, fie din lipsă de concurenţi, fie din cauza preţului oferit şi neconvenabil, aceasta se va amâna fără altă publicaţiune sau formalitate, pentru ziua de 20 Ianuarie 1941, orele 10 a. m.

Primar, Arcadie Popescu
Secretar, Nicolae Mazarini

CONVOCARE

Membrii Casei de Pensiuni a Avocaţilor din Baroul jud. Ilfov, sunt convocaţi in adunare generală ordinară pentru ziua de 19 Ian. 1941, ora 10 a. m. la sediul Casei de Pensiuni din Palatul Justiţiei, Baroul Ilfov.

La ordinea de zi:

Darea de seamă a activităţii Casei pe anul 1940, insoţită de raportul comisiunei de cenzori.

Descărcarea Consiliului de Administraţie de gestiunea sa pe anul 1940.

Aprobarea bugetului Casei de Pensiuni a Avocaţilor din Baroul Ilfov şi al bugetului secţiunei de asistenţă pe anul 1941.

Alegerea a trei cenzori titulari şi trei cenzori supleanţi pe termen de un an in locul actualilor cenzori: Petre Ghiţulescu, Raul Vasiliu şi Ion Eftimescu, al căror mandat expiră.

Dacă in ziua de 19 Ianuarie 1941 nu se va intruni numărul de membri cerut de statut, pentru ca astfel adunarea să fie legal constituită, adunarea se va ţine in ziua de 26 Ianuarie 1941, in aceiaşi sală, la aceiaşi oră şi cu aceiaşi ordine de zi, când se vor lua hotăriri valabile cu orice număr de membri prezenţi in adunare.

Pres. Cons. de Ad-ţie p. decan,
ss. D. GROZDEA
Administrator, ss. C. BERCUSI

GREFA TRIB. ILFOV, S. I C. C.

EXTRAS

Dos. Nr. 5.216/940.

Aurica Hristodorescu, născută Dumitrescu, dom. in Bucureşti, calea Dorobanţi 184, prin petiţia inreg. la Nr. 36.114 din 1940, a cerut desfacerea căsătoriei contractată cu Ioan Hristodorescu, prin actul 315 din 1932 al Oficiului Stării Civile Bucureşti, Sectorul I Galben, pentru părăsirea domiciliului conjugal.

A rezultat copila Nicoleta-Mihaela, de 2 ani.

Termen doua conciliere, 11 Ianuarie 1941.

Grefier, (Indescifrabil),
Nr. 56.070. 1940, Decembrie 23

Publicaţiune

Intreprinderea comunală Sibiu, ţine licitaţie publică pentru procurare a:

225 buc. contoare de apă de 20 mm. diametru.

200 buc. contoare de apă de 25 mm. diametru.

25 buc. contoare de apă de 13 mm. diametru.

Data ţinerii licitaţiei se fixează pentru ziua de 13 Ianuarie 1941, ora 11 a. m. la sediul Intreprinderii comunale Sibiu, Piaţa Regele Ferdinand No. 14.

Ofertele se vor inainta in plic inchis şi sigilat, cel mai târziu până la data fixată pentru ţinerea licitaţiei. Pentru a fi admişi la licitaţie ofertanţii vor inainta odată cu oferta dar separat de ea, in plic inchis şi sigilat, recipisa despre depunerea la Cassa de Depuneri, de pe lângă Administraţia financiară, o garanţie de 5 la sută. Garanţia definitivă este de 10 la sută şi ea va trebui depusă de adjudecatar in termen de 10 zile dela comunicarea adjudecării, in acelaş mod.

Condiţiuni mai detaliate asupra licitaţiei de mai sus, se pot vedea in caietul de sarcini care poate fi ridicat zilnic in orice şi în orele de birou, dela secretariatul Intreprinderii.

Pentru cazul că licitaţia fixată mai sus va fi rezultat, se va ţine o tratare prin bună invoială la data de 25 Ianuarie 1941, ora 11 a. m., in acelaşi loc şi aceleaşi condiţiuni.

Intreprinderea comunală Sibiu

ROMANIA
PRIMĂRIA ORAŞULUI HUŞI

Publicaţiune

No. 11923
1940 Decembrie 18

Se aduce la cunoştinţa celor interesaţi, că in ziua de 27 Ianuarie 1941, ora 1 a. m. se va ţine in localul Primăriei Huşi, primul termen de licitaţie publică pentru aprovizionarea acestei primării cu imprimatele şi registrele necesare in cursul anului 1941-42, tipărirea buletinului comunal, publicaţiile şi ordonanţele ce se vor emite pe timp dela 1 Aprilie 1941 până la 1 Aprilie 1942.

Primăria işi rezervă dreptul de a mări sau micşora cantităţile.

Furnitura va fi pe riscul furnizorului până la recepţionare.

Licitaţia se va ţine in conformitate cu art. 89-110 din legea contabilităţii publice şi normele generale publicate in M. Of. No. 127 din 4 Iunie 1931.

Toate persoanele care vor lua parte la licitaţie vor depune pe lângă ofertă, separat in plic, o garanţie de 25 la sută din valoarea ofertei, iar oferta se va face numai in conformitate cu caetul de sarcini şi condiţiunile relative care pot fi văzute in fiecare zi dela ora 9-12 a.m. in localul Primăriei Huşi, din str. I. Mazza.

Supra oferte nu se primesc.

In cazul când primul termen de licitaţie nu va avea nici un rezultat, al doilea termen de licitaţie va avea loc, fără nici o adunare, in ziua de 7 Februarie 1941, iar când nici la al doilea termen nu se va ajunge la nici un rezultat, se anunţă tratare prin bună invoială in ziua de 19 Februarie 1941, in aceleaşi condiţiuni.

Primar, Const. Onu
Secretar, Al. Daulja

ŞTIRI TEATRALE

Teatrul din Sărindar

Darianta comedie „Fritz şi Frantz" se joacă la Teatrul din Sărindar cu cassa inchisă. G. Timică, Vasiliu Birlic, Romeo Lăzărescu, Mircea Septilici, şi: Maria Filotti, Nora Piacentini, Silvia Dumitrescu, Cella Marion, Angela Mateescu, Lulu Popescu şi Mişu Fotino, in primele roluri au apariţii irezistibile.

Azi, mâine şi poimâine „Fritz şi Frantz" se joacă in matineu la ora 3.45 şi seara la 8.45.

La ora 6, azi: Flacăra Sfântă. Distribuţia acestei piese a rămas cea dela premieră.

Duminică la ora 6, un spectacol senzaţional: Calul Năzdrăvan, marele succes al stagiunii trecute, cu Maria Filotti şi Mihai Popescu.

Pădurea în regimul legionar

Intr'un articol anterior „Pădurea in gândul şi sufletul Căpitanului" am arătat câteva momente din care putem desprinde câtă grijă purta şi câtă pasiune nutrea Căpitanul, pentru pădure.

Oricât am arăta şi oricât am scrie in acest sens, nu vom ajunge niciodată să redăm in adevăratele proporţii gândul şi sufletul Lui pentru pădure. Pentrucă nimeni dintre noi nu s'a ridicat atât de sus şi nu a trăit atât de intens dragostea pentru pământul ţării, cu toate bogăţiile şi frumuseţile lui. Pentru că nimeni dintre noi n'a iubit Neamul cu atâta înflăcărare. Neamul nostru românesc pentru care El vrea toate bogăţiile lăsate de Dumnezeu şi apărate de strămoşi intre graniţele câştigate cu luptă, credinţă şi sânge.

Şi dacă este vreuna din bogăţiile şi frumuseţile Ţării cari au suferit mai mult din cauza lăcomiei şi neprevederii vechilor regimuri politicianiste, *aceasta este pădurea.*

Pentrucă pădurea odată distrusă, va trebui să aştepte o sută de ani pentru a se reface la loc. Şi când această distrugere nici măcar nu a folosit poporului băştinaş, care numai a jinduit lângă ea, aşa cum a fost cazul cu pădurile României, a căpătat in gândul şi sufletul Căpitanului explicaţii şi proporţii de crimă naţională.

Regimul Legionar, realizator al tuturor ideilor şi năzuinţelor Căpitanului, se va inspira din tot ceeace El a simţit pentru pădure şi a gândit despre raportul acesteia cu Ţara şi Neamul.

S'ar părea că două sunt obiectivele regimului: unul care se referă la pădurea in sine, la perenitatea ei; altul, la omul care o ingrijeşte şi o foloseşte, la educaţia lui.

In ultima analiză însă găsim că numai una este marea directivă care va caracteriza viitoarea soartă a pădurilor. Una este linia pe care se va situa Mişcarea Legionară. Mare şi strălucitoare, ca gândul şi sufletul Căpitanului, care ne luminează calea ca un far orbitor din al cărui fascicol de raze nu putem ieşi.

Este afirmarea categorică, neasemuită şi nemai intâlnită până aci faţă de pădurile Ţării. Ele servesc Neamului; stării lui materiale sănătăţii şi puterii lui de apărare cum şi frumuseţii pământului străbun.

Din această categorică afirmare, rezultă, in mod logic şi cu necesitate, o poziţie tot atât de hotărîtă. *Este poziţia de nesovăitoare ocrotire,* astfel că pădurea să servească tuturor generaţiilor Neamului românesc, din veac in veac; iar nu aceea de duşmănie şi lăcomie care serveşte străinilor ori înstrăinaţilor din câteva generaţii.

Această poziţie este totodată şi poziţia de bună gospodărire, spre a dovedi din munca depusă virtuţile unui popor, care îşi făureşte singur, îşi cucereşte şi îşi merită locul intre celelalte popoare.

Cu această luminoasă linie şi cu această hotărîtă poziţie, Mişcarea Legionară răstoarnă intunecate mentalităţi şi inrăite deprinderi. Când se va putea ajunge — şi se va ajunge sigur — la această stare de spirit, toţi conducătorii destinelor pădurii şi cetăţenii de baştină, vor gândi şi simţi altfel şi îşi vor alinia altfel acţiunea.

Tocmai spre această nouă transformare a sufletelor, regimul legionar îşi concentrează atenţia sa. Pe drept cuvânt. Dacă conducătorii, breslaşii pădurilor noastre şi toţi românii nu-şi vor incălzi inimile in direcţia intereselor Neamului, ei nu-şi vor putea frământa nici mintile. Nu va rezulta in acest fel nimic, pentru Neam, din strădania lor. Ex nihilo, nihil. Pe când din contra: dacă toate energiile se vor desfăşura pe linia luminoasă trasată de Căpitan, va rezulta pentru Neam, in acest sector al economiei naţionale, o viguroasă ascensiune.

Hotăritoare, nu sunt măsurile tehnice sau programele „raţionale", cari se vor elabora fără îndoială. Ci focurile dragostei care se vor putea aprinde in inimile tuturor românilor pentru pădurile ţării. Pentru aceste comori străbune, care au scris şi vor mai avea de scris pagini in istoria Neamului.

Pădurea, aliat credincios in lupta legionară, pentru inălţarea şi întărirea Neamului.

Iată in câteva cuvinte, intreaga doctrină in materie de păduri. Şi din această lapidară formulare, se naşte o clară orientare şi o netă atitudine pentru toţi cei ce au contact cu pădurea şi cu binefacerile ei.

Este de o netăgăduită importanţă această precizare, pentrucă nicăeri nu sunt mai mari şi mai ispititoare tentaţiunile, ca in administrarea bunurilor materiale, aşa cum este şi administrarea pădurilor.

Acolo, nesocotinţa, lăcomia, individualismul, egoismul şi delăsarea, macină credinţa, cumpătarea, interesul general, idealismul şi hărnicia, care sunt pietre unghiulare ale concepţiei şi economiei legionare.

Pădurile vor fi, sub cer legionar, mereu in atingere cu darurile Dumnezeirii, de unde îşi vor trage izvorul lor de viaţă veşnică şi din viaţa lor, vor da viaţă Neamului românesc.

Traian Heroiu

Două cazuri de longevitate

BUCECEA. — Zilele trecute s'a stins din viaţă la vârsta de 115 ani, săteanul Ilie Andronic, din comuna Cotârgaci-Leorda.

Până in ultimul moment bătrânul s'a bucurat de o bună sănătate.

*

SĂCELE, 26. — In comuna Cernatu a încetat din viaţă cea mai bătrână femeie din Săcele, Paraschiva Nistor.

In lunga sa viaţă nu a fost niciodată bolnavă şi s'a bucurat de o perfectă stare de sănătate până in ultimele zile ale vieţii.

CÂTE AVIOANE CHINEZE AU FOST DISTRUSE IN RĂZBOIU

TOKIO, 26 (Rador). — Corespondentul agenţiei „Stefani" transmite:

Un comunicat al secţiunei navale al cartierului general imperial informează că dela inceputul conflictului chino-japonez până azi, aviaţia de marină japoneză a distrus in total 1927 avioane chineze dintre cari 1670 doborîte in mod sigur, iar celelalte 257 probabil doborîte.

Pierderile japonezilor se ridică la numai 153 avioane.

*

TOKIO, 26 (Rador). — S'a dat publicităţii lista ofiţerilor şi marinarilor japonezi din flota de război, căzuţi in luptă, in China dela 17 Decembrie 1937 şi până la 19 Decembrie 1940.

Lista cuprinde 625 nume.

IN CAPITALĂ

O maşină înzăpezită

SPORT SPORT

Deschiderea şcoalei de ski dela Predea[l]

Ceremonialul.-Organizarea şi funcţionarea cursurilor pentru ama[tori]

PREDEAL, 26 (Prin telefon). — In prima zi de Crăciun, la ora 10, a avut loc la sediul Oficiului local de turism deschiderea Şcoalei de ski dela Predeal, de sub organizarea Directoratului de munte, cu concursul Oficiului local de turism. In cadrul unui timp admirabil şi cu o asistenţă numeroasă, a avut loc sfeştania oficiată de preotul Veniamin Rangu.

Au asistat d. dr. Steopoe din partea Directoratului de munte; fraţii Ţiţeica; col. I. Grigoriu, primarul oraşului Predeal; Ilarion Popescu, delegatul Directoratului de munte; prof. Camil Morţun, conducătorul tehnic al şcoalei de ski; lt. Vergoti, instructor de ski; N. Albescu, preşedintele Oficiului local de turism; d-na şi d. Barbu Siuşanschi; prof. univ. Florin Ion, cu fiul; dr. Virgil Popa, membru în comitetul Oficiului de turism; ing. Niki Dumitrescu; Barbu Scorţeanu, Anghelescu, elevii şi instructorii şcoalei, etc.

D. dr. Steopoe, după terminarea serviciului religios, a recomandat in numele organizaţiei sportului românesc şi al Directoratului de munte, felul cum să funcţioneze şcoala de ski dela Predeal, anunţând că, in toată ţara, Directoratul de munte a deschis astăzi şcoli de ski.

Recomandă instructorilor şi elevilor râvnă in activitatea ce desfăşoară, gândindu-se in permanenţă la Căpitan, care a iubit foarte mult aceste meleaguri ale Predealului pe care le-a cunoscut şi unde a făcut ski.

După aceasta instructorii au plecat cu grupele şi au inceput cursurile de ski, care urmează zilnic intre orele 10—12.

Incadrarea acestui curs este făcută in felul următor: instructor-şef, prof. Camil Morţun; instructori: Sorin Tulea, Ion Nan, Gh. Zăpadă, Gh. Tampa, Al. Iacob C. Zăpadă, C. Pascu şi Al. Toma, iar instructori asistenţi: Gh. Chirulescu, Al. Lepădatu. Cursul mai beneficiază de serviciile unui profesor german recomandat de Federaţia germană, care va sosi mâine, precum şi a unui instructor polonez. Controlul tehnic al cursului il are d. dr. Matei Bals, consilier tehnic al Directoratului şi d. lt. Ion Vergoti, instructor oficial. Administraţia şcoalei a fost încredinţată camaradului Ilarion Popescu.

CUM FUNCTIONEAZA ŞCOALA

Şcoala de ski dela Predeal este unica şcoală care funcţionează in localitate; inglobează pe toţi instructorii şi caută a interesa pe toţi cei cari vor să inveţe metodic [...]. Secţiile particulare fiind [...] iar instructorii neputând [...] cont propriu, şcoala organizat[ă de] directorat a rămas unica pentru [în]văţământul skiului.

Şcoala cuprinde trei grupe: [grupa] A: perfecţionaţi; grupa B: [...]taţi; grupa C: incepători.

Pentru o mai desăvârşită [...] a cursului, grupele B şi C [...] fiecare câte trei clase core[spunzătoare] gradului de pregătire şi [...]. Trecerea dela o clasă la alta [...]du-se in urma recomandării [ins]tructorului respectiv, iar cea [dela o] grupă la alta in urma [...].

Cursul care a inceput la 2[5 De]cembrie 1940, va dura până la [... Fe]bruarie 1941.

Pentru a veni in ajutorul [celor] cari nu pot să stea mai mult [...] cursul a fost impărţit in [pe]rioade, fiecare de câte 7 zile.

Cursul are loc pe terenul [...] pentru inaintaşi şi o clasă de [înce]pători, şi pe terenul Biliard [...] Domniţei şi Nucăria pentru [...] grupe de incepători.

Grupa de perfecţionaţi are [un] program in care sunt prevăzute cursii pe: Clăbucet, Diham, [...] Timiş, cu scopul de a corija [...] la punct tehnica skiului.

Al.

Cuplul german Maxie Herber — Ernst Baier intr'o exhibiţie la St. Moritz

Programul activităţii Directoratului Munte

In cadrul activităţii directoratului Munte s'a prevăzut următorul program:

Sâmbătă, 25 Ianuarie 1941, campionatul internaţional de coborîre pe porţiunea Surala-Furnica;

Duminecă, 26 Ianuarie, pe acelaş traseu, campionatul internaţional de slalom;

Vineri, 31 Ianuarie, campinoatul naţional de fond, la Braşov;

Duminecă, 2 Februarie, campionatul de sărituri al României la Piatra Mare.

Selecţionata bucureşteană de hokey, care întreprinde un turneu în Slovacia, a părăsit Capitala

Echipa Capitalei susţine primul joc, Duminică, la Bratislava

Joi la ora 19.15 a părăsit Capitala, selecţionata de hockey a Capitalei, care, după cum am anunţat, intreprinde un turneu in Slovacia.

Condusă de Sandy Botez, reprezentativa noastră are următoarea alcătuire:

Portar: Dron; *fundaşi:* Anastasiu şi Sadowski; *inaintaşi:* linia I-a: Radu Tănase, Botez, Pană; linia II-a: Bărbulescu, Titinel Teodorescu, Tomovici. Rezerve: Florin Popescu şi Dede Cosma.

Echipa bucureşteană joacă primul match mâine 29 Decembrie la Bratislava, cu reprezentativa locală, urmând ca apoi, in zilele de 1, 2 şi 3 Ianuarie 1941 să participe la un turneu la Zilnia la care mai iau parte următoarele cinci echipe: Zilnia, Bratislava, Banska Bystrica, S. K. Vysoky Tatry şi Presov.

Matchurile sunt foarte grele, fiind cunoscută clasa superioară a hockeyului slovac.

Totuşi, dată fiind alcătuirea echipei şi antrenamentul sever la care jucătorii au fost, din timp, supuşi, sperăm la o cât mai bună reprezentare a culorilor noastre, in prima deplasare peste graniţă, din acest sezon.

Faptă creştinească şi legionară la Călimăneşti

CALIMANEŞTI. — In biserica din localitate, după sfânta slujbă, Cetăţuia de fete „Doamna Teofana" de sub şefia camaradei Mya Lunceanu a botezat o fetiţă a soldatului concentrat Vasile Ungureanu.

Noua născută a primit numele de Teofana numele cetăţuiei şi cel al mamei lui Mihai Viteazul, inmormântată la Sfânta mănăstire Cozia.

Botezul s'a făcut in asistenţa unui numeros public credincios şi in prezenţa camaradului avocat Emil Lunceanu, şeful sectorului Nr. 1, încadrat de legionarii din localitate sub comanda camaradului Tudor Alecu, şeful garnizoanei, precum şi de F. D. C. cu camaradul Gică Sinca.

Preotul paroh Popescu Gheorghe intr'o impunătoare cuvântare a relevat acţiunea creştinească şi românească a Mişcării Legionare.

Formaţiunile legionare încolonate, in cântece legionare, au dus fetiţa la locuinţa părinţilor ei, predând-o mamei impreună cu numeroase daruri.

ŞTIRI SPORTIVE

Reprezentanţii directoratului [de] munte dela Buşteni au aranjat [în] localitate una dintre cele mai [im]portante case de adăpost pentru skiorii care sunt in trecere şi doresc să urce in masivul Bucegilor.

*

La Sinaia, pe terenul de[...] de lângă Porcărie, a inceput o [şcoa]lă de ski.

La Cota 1400, deasemenea se [a]ranjează o altă şcoală de ski.

*

D. dr. Rudeanu, directorul [...]rilor de munte, se află la Vârful cu Dor, in care cabană d. prof. Ion [...] ajutat de un număr de instructori pregăteşte elementele cele mai bune din cari se va constitui echipa României care se va prezenta la campionatele internaţionale [ce] se va deplasa la Garmisch-Partenkirchen, in Germania.

Duminică, 29 Decembrie, ora 11 dimineaţa, va avea loc deschiderea cursului, organizându-se proba de coborîre pentru selecţionarea [ski]orilor români cari se vor antrena o lună in acea tabără.

*

La Postăvarul se pregăteşte pentru data de 11 Ianuarie deschiderea unui curs de ski alpin pentru [vân]ătorii alpini. Acest curs va fi condus de d. lt. Vergoti.

*

La Poiana Braşovului d. [...] Andricioaia a inaugurat cursul de ski pentru incepători şi perfecţionaţi, la care participă un [număr] impozant.

Dela Oficiul de Turis[m] Predeal

Oficiul de Turism Predeal a pus in funcţiune, cu incepere dela 15 Decembrie 1940, un birou special [...] care oferă in mod gratuit informaţii de locaţie vizitatorilor de iarnă ai staţiunei.

PARLAMENTUL TURC IA VACANŢĂ

ISTANBUL, 26 (Rador). — Corespondentul agenţiei Stefani transmite:

După cum anunţă ziarele, Adunarea Naţională va lua vacanţă [...] Ianuarie până la 15 Martie.

Vorbind asupra legei pentru protecţia naţională, preşedintele de consiliu a declarat la Cameră că aplicarea acestei legi n'a dat rezultatele sperate, mai ales in ceeace priveşte lupta împotriva speculei.

VOR RELUA VASELE AMERICANE TRAFICUL CU PORTURILE DIN ZONELE AFLATE IN RĂZBOIU?

NEW-YORK, 26 (Rador). — Corespondentul agenţiei „Stefani" anunţă:

Senatorul Vandenberg a cerut guvernului să facă o expunere [...] asupra stării lucrărilor pentru apărarea naţională.

Senatorul Austin a cerut ca vapoarele de comerţ americane să poată relua traficul cu porturile aflate in zonele de război.

POLITICA ZILEI

OFENSIVA AGRICOLĂ

Cu toţi mai îndreptăţită stăruinţă trebuie să repetăm mereu că România este prin structura şi prin înseşi rosturile ei, o ţară agricolă.

Afirmaţia aceasta până eri, n'a fost un imbold de neprecupeţită muncă, în acest sens. Pentru toţi cei cari ne-au guvernat ea se mărginea a fi doar o simplă constatare platonică.

Intr'o ţară în care peste optzeci la sută din populaţie se îndeletniceşte cu munca ogoarelor şi unde problema ţăranului este strâns legată de fundamentala problemă a Statului, nimeni — dar absolut nimeni — nu s'a străduit să dea agriculturii primatul ei adevărat în viaţa economică.

Şi astăzi, munca câmpului la noi, se face în aceleaşi primitive şi mizere condiţiuni, aproape ca acum o jumătate de veac.

Să nu surprindă, această afirmaţie. In alţi termeni dar cu acelaş conţinut, ea a fost confirmată dela tribuna publică, anul trecut, de către însuşi profesorul Cornăţeanu ministru al agriculturii pe acea vreme.

Intr'un discurs rostit cu prilejul sărbătoririi plugărimei, fostul ministru, a spus că avem încă şapte mii pluguri de lemn, cu care se gospodăresc ogoarele.

Nici unui factor cu răspundere atunci, nu i s'a cutremurat conştiinţa de această realitate a vieţii agricole româneşti, cum n'au tresărit, zeci de ani, faimoasele figuri ale potentaţilor ce au trecut pela departamentul agriculturii.

Ţăranul a fost pentru ei toţi, un simplu instrument pe care-l manevrau cum cereau necesităţile electorale. Cine se mai gândea pe acea vreme, la îndatorirea de a valorifica vatra de viaţă naţională, care este satul, până la ultima limită a puterii?

Lucrul acesta a fost însă cu prisosinţă înţeles de Mişcarea Legionară care, aşa cum a gândit şi scris Căpitanul, a pornit să înalţe satul, ridicând standardul de viaţă al ţărănimii pentru a face din ea factorul esenţial al prosperităţii obşteşti.

Intru deplina biruinţă a operei începute se cheltuesc spornice străduinţi.

In primul rând s'a pornit, în cele trei luni dela instaurarea regimului legionar, o energică şi metodic susţinută ofensivă agricolă care are ca scop asigurarea unei producţii maxime pentru a satisface atât nevoile consumului intern cât şi cerinţele exportului.

Toate măsurile ce se iau la departamentul agriculturii au menirea să contribue la înfăptuirea acestui gând. Conferinţa rostită la Radio de d. ministru Mareş a avut ca obiect să înfăţişeze rezultatele companiei agricole din toamna aceasta.

D-sa a precizat că până la mijlocul lunei Septembrie se arase 650.000 hectare. Această cifră a fost sporită astăzi la un total de peste 2.500.000 hectare semănate.

Intervenţia energică a guvernului şi măsurile luate pentru distribuirea de sământă selecţionată plugarilor, apoi concursul preţios al armatei cât şi munca şi eforturile agricultorilor au dus la acest îmbucurător rezultat care a întrecut chiar aşteptările.

Dar, ofensiva nu s'a terminat. La primăvară începe adevărata bătălie agricolă, când cu sprijinul acordat din plin de prietena noastră, Germania, se va păşi la o acţiune intensă pe teren dându-se drumul, pe brazdă, celor 1000 tractoare pe care ni le va trimite Reichul. Este o imensă deosebire între ce a fost eri şi ce este astăzi.

Ţăranul român a înţeles, şi va înţelege şi mai mult când se va convinge definitiv că guvernul legionar prin fapte nu prin vorbe, înfruntă realitatea şi năzueşte din răsputeri să lumineze calea propăşirii satului.

BLOCUL MARILOR PUTERI

de GENERALUL OSHIMA

Autorul este fostul ataşat militar al Japoniei la Berlin. El s'a consacrat deasemeni, obţinând mari succese, în desfăşurarea relaţiilor germano-nipone, înainte şi după funcţionarea sa în acest post.

Războiul mondial cu consecinţele sale mai apropiate sau mai îndepărtate a dus la o situaţie asemănă oare Germania, Italia şi Japonia. Ele au fost o nenorocire pentru aceste trei ţări. Din această cauză a crescut deopotrivă la aceste trei popoare, voinţa de a se elibera de lanţurile cu cari erau legate. A trebuit să treacă timp îndelungat până când aceste ţări să găsească calea unei colaborări active. Aceasta s'a întâmplat în 1938 după ce aceste trei naţiuni s'au apropiat şi s'a creiat între ele aceea atmosferă de amiciţie şi înţelegere mutuală, adică de atunci de când Germania a susţinut pe amica sa Japonia în timpul conflictului cu China, în timp ce aşa zişii democraţi încercau prin toate mijloacele să împiedice Japonia de a face ceva în Extremul Orient.

După această dată, relaţiile germano-nipone au devenit şi mai cordiale şi mai strânse, şi marea majoritate a compatrioţilor mei au regretat cu amărăciune faptul că alianţa cu Reichul nu s'a putut realiza în anii cari trecuseră.

De două ori după restauraţia lui Meiji, imperiul nipon a trebuit să facă răsboi pentru o nouă ordine în Asia extrem orientală şi pentru a asigura o pace justă în această parte a lumii: răsboiul chino-japonez şi răsboiul ruso-japonez. Tratatul manciurian din 1932 se dovedi însfârşit o bază solidă pentru poziţia cucerită pe continent. Eu ţin să constat că în conflictul actual cu China, japonezii nu urmăresc un scop imperialist. Noi nu avem intenţia să cucerim China, noi nu avem nici o pretenţie teritorială, dar noi ne batem pentru o nouă organizare a Asiei extrem-orientale.

Se poate spune că eforturile Japoniei sunt o parte din lupta pentru o nouă ordine în lume şi ţinta noastră concurează din plin cu aceea pe care o are Reichul în uriaşa sa luptă. Pentru a realiza această nouă ordine în Europa şi Asia, excluzând Anglia, este necesară colaborarea puterilor diriguitoare din aceste două continente. Pactul tripartit care a aruncat un arc al Axei din Europa Centrală în Asia orientală, este de o importanţă mult superioară tuturor celorlalte semnate până acum. Pactul nu este altceva decât constituirea unei comunităţi cu aceiaş destin şi el anunţă o nouă epocă în istoria lumii.

Reacţiunile acestui tratat fundamental apar imediat în două direcţii.

După cum au declarat semnatarii tratatului, pactul tripartit nu se îndreaptă împotriva nici unui Stat. El nu este o alianţă ofensivă. Cu toate acestea, după cum am văzut, cu desclă uimire în Statele Unite, anumite cercuri au putut considera concluziile acestui pact drept o încercare de agresiune împotriva Statelor Unite. Noi însă am arătat pretutindeni, că Japonia n'are nici o intenţie agresivă împotriva naţiunilor cari trăesc dincolo de marele ocean.

Cred dealtminteri că cercurile americane la care am făcut aluzie se gândesc în realitate la noua noastră ordine în Asia extremă orientală în timp ce vorbesc de impietăţile nipone în America. Ţin să constat că Japonia are acum, ca şi în totdeauna, dorinţa de a trăi în bune raporturi politice şi economice cu America, şi noi suntem de părere că America nu poate avea decât aceiaşi dorinţă. America posedă prea multe bogăţii ale solului şi subsolului. Ea nu are deci nevoe de expansiune, nici de aventuri războinice pentru a asigura locuitorilor săi pacea şi bunăstarea. Şi dacă totuşi America ar vrea să saboteze noua ordine din Asia extremă-orientală sau din Europa, sau de a o împiedeca prin violenţă, poporul nipon ar fi atunci hotărât, potrivit acestor intenţiuni, să se opună prin toate mijloacele.

Nu vom tolera deasemeni ca relaţiile Japoniei cu marea ţară vecină, Rusia, să fie turburate de o terţă. Fără îndoială, mai sunt între cele două ţări chestiuni cari cer a fi precizate; dar sunt mai mult decât convins, după cele mai recente desfăşurări, că acestea s'ar putea efectua pe cale de negociaţiuni amicale într'un timp prevăzut. Naţiunea niponă n'are nicio raţiune de a trăi în tensiune cu poporul rus; Rusia Sovietică a conchis şi a confirmat din nou un pact de amiciţie şi de agresiune cu cele două puteri ale Axei. De partea sa, Japonia este strâns legată de Germania şi de Italia pentru realizarea nouei ordine a Europei şi a Asiei din Extremul Orient. Eu consider, deci, ca o consecinţă naturală a situaţiei geografice ca şi a evoluţiei politice mondiale că raporturi şi mai strânse se vor stabili într'un viitor apropiat în Japonia şi Rusia. Aceasta va aduce un mare serviciu cauzi nouei ordine în Europa ca şi în Asia, şi Rusia nu va avea decât de profitat dintr'o asemenea evoluţie, aducând o contibuţie hotărîtoare nouei ordine a lumii.

Aş vrea, pentru a termina, să-mi exprim convingerea că ideea nouei ordine, pe care o urmăresc marile puteri continentale, şi care pe zi ce trece se afirmă, după negocieri, cu o forţă şi o eficacitate mult mai mare decât până acum. Prin aceasta, pactul a devenit o putere morală care se va impune victorios în ciuda tuturor piedicilor şi tuturor tentativelor de obstrucţie.

Românizarea întreprinderilor comerciale

Este util să fie cunoscute, prin presă, progresele, pe care le realizează în direcţia românizării întreprinderile mari industriale din ţara noastră. Aceasta ca un semn vădit al adaptării lor spiritului constructiv, impus de regimul legionar.

Cu prilejul serbării pomului de Crăciun, organizată de firma Em. Peschl din şoseaua Basarab, pentru personalul atelierelor fabricii de rulmenţi şi bile, care lucrează şi piese de muniţii şi armament pentru Ministerul Apărării Naţionale, — am putut constata, pe lângă marele progres al acestei întreprinderi, şi frumoasele sentimente româneşti ale patronilor, dovedite pentru noua viaţă economică a ţării noastre.

Intregul personal, de peste o sută lucrători, ucenici, funcţionari, maiştri şi ingineri, este întreg creştin şi'n covârşitoare majoritate format din români, începând dela ucenici şi până la şefii atelierelor, cari aproape toţi sunt ingineri români.

Spiritul camaraderesc legionar predomină atelierele. Un cor de ucenici şi lucrători a executat cântece legionare şi de Crăciun, urmate de tradiţionalele urări şi colinde.

Serbarea pomului de Crăciun a început cu o cucerincă slujbă religioasă prin parohul Cartierului şi s'a terminat cu o împărţire îmbelşugată de daruri pe seama personalului. La această întreprindere lucrătorii au o vechime de mai mulţi ani, specializându-se în tehnica lucrărilor. Unii sunt aproape de 20 ani în serviciul firmei.

N. I.

D-NA GENERAL ANTONESCU A ÎMPĂRŢIT ÎN PRIMA ZI DE CRĂCIUN DARURI SOLDAŢILOR ŞI SĂRACILOR DIN PREDEAL

La festivitate a luat parte şi d. ministru Mihail Antonescu

PREDEAL, 26 (Prin telefon). — In ziua întâia de Crăciun, la ora 16, a Cercul Militar a avut loc împărţirea darurilor de Crăciun populaţiei nevoiaşe predelene şi la soldaţii din bat. IV vânători de munte oferite de d-na şi d. general Antonescu, Conducătorul Statului.

La sosire, d-na Antonescu, însoţită de d. ministru al justiţiei. Mihail Antonescu, a fost întâmpinată de d. Angelescu ajutor de primar. In sala de festivităţi, d-sa a fost primită de asistenţă şi de corul şcolilor primare. Aici d. col. Grigoriu, primarul oraşului Predeal, a subliniat în câteva cuvinte bunătatea sufletului d-nei general Antonescu, precum şi grija ce d-sa o poartă celor nevoiaşi.

D. ministru M. Antonescu a răspuns în câteva cuvinte spunând că fapta d-nei şi d-lui general Antonescu nu este altceva decât o faptă creştinească pornită din dragoste pentru fraţii nevoiaşi, din dragoste pentru ţară şi pentru dreptate.

După listele întocmite de Ajutorul legionar s'au împărţit la 32 copii săraci îmbrăcăminte şi încălţăminte şi la 51 familii nevoiaşe diferite alimente.

D-na general Antonescu la început şi apoi prin d. căpitan Busuioc a împărţit daruri soldaţilor şi anume: 150 pulovere de lână, 80 cozonaci, 80 pachete alimente şi alte diferite cadouri.

La această solemnitate au luat parte: d. Mihail Antonescu, ministrul justiţiei, d-na Balbu, d-na Panovici, d-na şi d. av. Chiriţescu, d-na şi d. prof. Rusu, d-na şi d. col. Grigoriu, d. dr. Steopoe, directorul Sporturilor de munte, d. N. Albescu, preşedintele Oficiului local de turism, d. prof. Morţun, preotul paroh Pântea, camaradul Parlon Popescu, d-na şi d. Eugen Crăciun, etc.

Colaborare între presă şi guvern

Din partea secretariatului general al Preşedinţiei Consiliului de miniştri am primit următoarea scrisoare:

Domnule Director,

Biroul Presei de pe lângă Cabinetul Civil al d-lui general Antonescu, care ţine în evidenţă şi semnalează Departamentelor şi Instituţiilor de Stat plângerile şi reclamaţiunile apărute în ziarele româneşti, urmăreşte cu toată atenţia contribuţia ziarului dvs., la acţiunea de îndreptare a relelor şi de satisfacere promptă a necazurilor mulţimii.

Reaşezată în funcţiunile ei fireşti de exponent al aspiraţiilor, durerilor şi setei de dreptate a colectivităţii naţionale, presa a devenit în noua concepţie de guvernare, un factor de colaborare activă la acţiunea conducerii de Stat pentru îndreptarea nevoilor şi reconstrucţia ţării pe temeiuri de moralitate.

Constatăm cu deosebită satisfacţie, că această colaborare între presă şi guvern, a dat chiar dela început rezultate îmbucurătoare.

Ne facem o plăcută datorie de-a vă încunoştiinţa, că dintre semnalările ziarului dvs. s'au mai cercetat cele ce urmează:

— In ziarul „Cuvântul" din 2.XII 1940 s'a reclamat specula făcută de comercianţii alimentari din Băneasa. D. primar al Capitalei a dispus Direcţiei Aprovizionării, luarea de măsuri.

— In numărul din 7.XI.1940 al ziarului s'a reclamat situaţia de părăsire şi neîngrijire a cimitirului Bellu.

D. Primar al Capitalei a luat, prin direcţia administrativă, măsuri urgente de îndreptare.

— In numărul din 14.XI.1940 locuitorii suburbanelor Roşu şi Chiajna au cerut încă două autobuze pe acest traseu.

S'a intervenit a S. T. B. pentru satisfacerea doleanţelor.

— In numărul din 6.XII.1940 locuitorii suburbanei Marele Voevod Mihai au cerut prelungirea liniei autobuzelor 38 până la cimitirul Crângaşi.

Primăria Capitalei a înaintat cererea la S. T. B. pentru satisfacerea imediată.

— In numărul din 6 Dec. 1940 s'a cerut examinarea problemei îndiguirii terenurilor inundabile şi valorificarea acestora prin agricultură.

Ministerul Agriculturii şi Domeniilor răspunde că experienţele de până acuma, nu au dat rezultatul scontat căci apele mari au distrus digurile şi au produs pagube foarte mari. Asemenea, îndiguirile, au fost în detrimentul pescăriilor căci producţia piscicolă a fost redusă din această cauză. Problema va fi pusă din nou în studiu, pe temeiul celor constatate în ultimii 15 ani de experienţă.

Primiţi vă rugăm domnule Director, asigurarea distinsei noastre consideraţiuni.

Secretar General, O. VLADESCU
Director, Dr. AUREL GOCIMAN

SUBSCRIEŢI PENTRU SINIŞTRAŢI

PRESA STRĂINĂ

INNSBRUCKER NACHRICHTEN

Sub titlul: „Conducătorul" — ziarul publică următorul articol închinat d-lui General Ion Antonescu şi semnat de d. Edmond Funk din Berlin:

Generalul Antonescu este reprezentantul României tinere, care în primele zile ale lui Septembrie a înlăturat vechiul sistem corupt al unui stat falit şi a instalat în locul lui regimul legionar, iar prin revoluţie a transformat poporul şi statul în spiritul lui Codreanu, creatorul asasinat al Gărzii de Fier.

In ceasul celei mai mari restrişte Regele Carol a ştiut bine de ce se adresa tocmai acestui bărbat, care ca general îşi câştigase în armată un prestigiu imens şi în acelaş timp, ca prieten al Căpitanului, era singurul om în stare să arunce o punte peste prăpastie. Carol s'a înşelat fireşte, când şi-a închipuit că va putea face şi din generalul Antonescu cum făcuse din atâţia politicieni români, un instrument al dorinţelor sale.

Una din trăsăturile neobişnuitei tării de caracter a Conducătorului — aşa se numeşte acum şeful Statului Român — constă în aceea că el nu s'a pretat niciodată la concesiuni sau compromisuri pe care nu le-ar fi putut justifica, în orice împrejurare, faţă de el însuşi. Această atitudine este şi motivul pentru care Generalul a întâmpinat sub regimul Carol numai desconsiderare şi persecuţii. El nu se înclină în faţa voinţelor pe care le recunoscuse ca nesănătoase pentru ţara sa. Antonescu este un soldat şi are toate virtuţile ce caracterizează această profesiune. Curăţenia, ordinea şi disciplina au devenit deci şi principiile Statului condus de el.

După o documentată incursiune biografică autorul descrie evenimentele politice ale ultimilor ani şi sălbateca prigoană dusă contra Gărzii de Fier.

In continuare spune:

Nici opreliştile, nici prigoanele, nici execuţia a mai mult de o mie de gardişti nu pot să nimicească opera lui Codreanu. Tot mai puternică creştea mişcarea naţionalistă, aşa încât regele trebuie să se aştepte la o revoluţie a Gărzii de Fier. In acest haos al politicii interne, se produce bancruta politicei externe a regimului, care era cu totul sub influenţa condamnabilă a Angliei.

In ultimul minut, Carol încearcă, printr'o acţiune disperată, să oprească prăbuşirea deslănţuită. El îl chiamă pe generalul Antonescu la Bucureşti şi îi încredinţează guvernul. Generalul îl acceptă perfect conştient că ceasul acţiunii a sunat. Obţinând puteri depline şi absolute, el câştigă în acelaş timp colaborarea lui Horia Sima, succesorul lui Codreanu. In desbaterile dintre aceşti doi bărbaţi se hotărăşte să se proclame statul naţional-legionar şi să se încredinţeze Gărzii de Fier misiunea de a reconstrui România. Condiţia neapărată a acestui plan era însă înlăturarea lui Carol a cărui abdicare este obţinută în cel din urmă de Generalul Antonescu. De atunci, Conducătorul stă în fruntea ţării, pe care o conduce cu energie şi cu prevedere spre un viitor mai bun.

O totală reclădire a Statului, reforme adânci, suprimarea corupţiei, eliminarea dominaţiei judeo-capitaliste — acestea sunt problemele cele mai fundamentale care au fost atacate în primul rând împreună cu problema însufleţirii României în duhul mişcării legionare.

Pe tărâm extern, Generalul Antonescu a liberat ţara de influenţa politicei britanice, întorcând radical cârma şi în acest domeniu şi făcându-şi un program din apropierea de Axă.

Nu mai este nevoie să subliniem că de pe acum Conducătorul poate aştepta mari succes în toate domeniile activităţii sale de om de stat.

„STUTTGARTER N. S. KURIER"

Ziarul publică un articol intitulat „Destin comun în istorie" semnat de Alex. Randa.

„Germanii ca şi românii au fost popoare care dela începutul formării lor au fost legaţi de glie. Năvălirea numeroaselor triburi străine n'a [illegible] baştină. Sâmburele germanismului de azi e de aceeaşi provenienţă cu al germanilor lui Hermann. In trăsăturile sale esenţiale e acelaşi popor care — pe pământul României de azi şi în afara graniţelor ei — menţine continuitatea populară din timpurile dacice ale lui Decebal şi până azi.

Germanii ca şi românii nu sunt numai legaţi de glie dar şi popoare de sine stătătoare. Aceste popoare îşi deţin dreptul lor de existenţă din propriul lor sânge şi din propriul lor pământ. Şi tocmai la Rin şi la Dunărea de Jos se pot indica numeroase elemente culturale preistorice, care se trag după sânge din Nord, din marile centre de cultură primitivă.

La începutul epocei noastre atât dacii cât şi germanii — pe timpul lui Tacitus încă popoare vecine — făceau front comun împotriva Sudului şi Estului.

Procesul de orientalizare început [illegible] Comodus şi în special de Caracala, n'a făcut să sufere Dacia într'o măsură prea mare.

Sfărâmarea graniţelor dace la 270 de către Goţi, nu trebuie înţeleasă decât ca nimicirea unei culturi de provincie romană.

Pe timpul acela cultura rasică romană a urbei abea mai exista, copleşită de haosul popoarelor orientale. Funcţionarii şi trupele de ocupaţie din timpul lui Aurelian se retrag parte peste Dunăre, urmăriţi de hoardele asiatice. Dar preţioasa moştenire traco-dacă, după principiul german al personalităţii preferă sărăcia în libertate sub germani decât apăsarea Constantinopolului. De acum încolo acest popor e poprul român în devenire.

Contactul istoric cu germanii e numai în trecăt. Un nou val de popoare orientale se revarsă din răsărit. Insă odată cu victoria dela San Gothard (1664) şi Viena (1683) România a luat din nou şi cu succes contactul cu cercul culturii europene.

Ca un factor de tărăgănare e apariţia culturii apusene sub forma diplomaţiei dela Paris. Indirect prin fărâmiţarea confesională şi politică a Germaniei, plănuită de mult de Richelieu, iar direct prin susţinerea turcilor de către regii Franţei.

In războiul mondial, prin abila politică de încercuire, s'a realizat o constelaţie de puteri, dar forţa influenţei naturale se menţine totuşi, întrunind cu o putere aproape magică naţiunile cu acelaş ritm de viaţă, Germania, Italia şi România.

In opoziţie cu politica internă de mult consolidată, învechită şi suprasaturată a Statelor Apusene procesul de reînoire german şi italian prin contrast cu celălalt e aproape paralel. Importanţa acestor popoare, conducătoare în Evul Mediu, a scăzut odată cu descoperirile, cari au pus Anglia şi Franţa până atunci la periferie, pe prim plan. In sec. XIX urmează din nou ascensiunea Germaniei şi Italiei care prin Bismark şi Cavour şi dinastiile de Hohenzollern şi Savoia ducea la al doilea Reich german şi italian. Istoria Românilor are acelaş ritm. Aşa că şi aici procesul de reînoire culminează în 1859 când se săvârşeşte unirea şi în 1919 prin mişcarea de reînoire a Gărzii de Fier. A treia Românie păşeşte alături de al treilea Reich şi a treia Romă.

De aceia e cu totul greşit când se vorbeşte despre o sprijinire a României de Axă. România Legionară face parte integrantă din Axă. Factorii de turburare cari s'au opus apropierii României de Germania: iudaismul, democraţia francmasoneria şi capitalism i au devenit nepuincioase. Ţara care a semănat demoniaca sământă a revoluţiei franceze, e azi răpusă. Drumul spre apropierea definitivă, pe care a cerut-o Căpitanul în 1936 şi în 1938, e azi liber.

MAI LIPSESC 49 OAMENI DIN ECHIPAGIUL VAPORULUI ENGLEZ „ARACATACA"

NEW-YORK, 27 (Rador). — Corespondentul agenţiei D. N. B. transmite:

Intr'un port de pe coasta răsăriteană a Canadei au sosit 15 persoane, care au reuşit să se salveze din naufragiul vaporului britanic „Aracataca", cu o deplasare de 5.378 tone, torpilat în ziua de 1 Decembrie pe când se afla la 700 mile de Irlanda.

Lipsesc amănunte despre soarta celor 49 oameni din echipagiul vaporului comercial „Aracataca".

O EXPOZIŢIE A PICTUREI FRANCEZE LA NEW-YORK

NEW-YORK, 26 (Rador). — Corespondentul agenţiei Havas transmite:

Marea expoziţie a picturei franceze din secolul al 19-lea va avea loc între 28 Ianuarie şi 23 Martie 1941 la „Metropolitain Museum of art" de aci.

In această expoziţie se vor vedea sute de pânze datorite celor mai celebri pictori francezi din secolul trecut.

Acest grup de capodopere a fost trimis în America de Sud, cu puţin înaintea marei bătălii din Franţa, pânzele fiind expuse la Buenos Aires şi la Rio de Janeiro.

Cea mai mare parte din aceste minunate picturi provin din Muzeul Louvre, iar altele au fost împrumutate din diferite alte muzee şi provincie din Franţa.

CUM A FOST SERBAT CRĂCIUNUL IN ITALIA

O deosebită atenţie s'a acordat familiilor celor mobilizaţi

ROMA, 26 (Rador). — Cu prilejul acestui Crăciun de răsboiu, ceremonii mişcătoare s'au desfăşurat în toate centrele Italiei şi ale imperiului.

Naţiunea a celebrat, ca de obiceiu, sărbătoarea mamei şi copilului, simbol al continuităţii rasei. Premiile acordate de Duce au răsplătit pe mamele cu copii numeroşi, fiecare din ele primind un pachet, o sumă de bani, un livret de economii şi o poliţă de asigurare pe numele ultimului ei copil.

O atenţie deosebită a fost acordată familiilor celor mobilizaţi.

Dar gândul tuturor s'a îndreptat cu deosebire spre soldaţi. In Albania, în Libia, în Africa Orientală, în Mările apropiate sau îndepărtate, soldaţii Italiei au primit pachete cu dulciuri şi cu vin, obiecte de îmbrăcăminte şi mai ales expresia gândurilor pline de recunoştinţă ale naţiunii. Diferitele organizaţii ale regimului şi partidului au avut grijă de alcătuirea şi expedierea pachetelor.

In spitalele de pe front şi din interiorul ţării, distribuirea pachetelor cu daruri a dat prilej celor mai mişcătoare scene.

Raţia alimentară

Organismul uman are nevoe de o anumită cantitate de substanţe alimentare pentru a repara pierderile de materie datorite uzurii organismului şi pentru a întreţine funcţionarea normală a lui, iar pe de altă parte pentru a furniza energia enecesară organismului spre a acoperi cheltuelile sale în căldură şi travaliu mecanic. Acest aport zilnic de alimente constitue raţia alimentară. Ea este variabilă dela un individ la altul fiind în strânsă legătură cu greutatea corporală, vârsta, înălţimea, gradul de activitate. Se deosebesc următoarele raţii alimentare: *raţia de întreţinere* necesară organismului în repaos; *raţia de exerciţiu* necesară organismului în activitate şi *raţia de creştere* — reprezentând alimentele necesare unui organism pe cale de desvoltare.

Aportul de materie necesar întreţinerii şi funcţionării normale a organismului este constituit din: *elemente plastice*, albuminele, ce înlocuesc ţesuturile uzate; *elemente energetice*, zaharurile şi grăsimile; *elemente regulatorii*, apa, mineralele vitaminele, ce intervin în diferitele procese de asimilaţie. Aceste substanţe introduse în organism provoacă căldură. Astfel 1 gr. de albumină dă 4 calorii; 1 gr. de grăsime 8-9 cal. iar 1 g. de zahăr 4 cal. Organismul în stare de repaos desfăşoară o activitate evaluată în calorii cam 25—30 calorii, pe kgr., iar pentru 70 kg. =1750—2100 cal. In exerciţiu cresc caloriile la 40—50 cal. pe kilocorp sau 2800—3500 calorii. Un copil cheltueşte şi pentru creştere astfel un copil de 2 ani cu 12 kgr. — consumă 1080 cal. Generatoarele de energie sunt alimentele mai sus descrise însă care trebuesc luate într'o anumită proporţie. Albuminele cam 1 g. de kg., sau 70 g. pentru un adult de 70 kg., grăsimile asemenea 1 g. sau 70 g., iar glucidile 4—6 g. pe kilocorp sau 280—420 gr. Deci în repaos un om de 70 kg., trebue să îngere 70 g. albumine+70 g. grăsimi+300 g. zaharuri, în exerciţii aceste cantităţi cresc, mai ales zaharurile. In afară de acestea omul mai are nevoe de 1500 g. de apă, minerale (calciu, fer) şi vitamine. Calciul îl ia din lapte; ferul din carne animală, spanac, urzici, caise, curmale etc.; iodul din alimente (peşti, homari, crevete).

Vitaminele sunt foarte necesare — lipsa lor provoacă mari turburări celulare. Astfel lipsa vitaminei C provoacă sângerări de gingii; a vit. D de calcificări osoase, carii dentare, etc.

Aceste vitamine le găsim în diferite alimente, astfel *Vitamina A* o găsim în unt, smântână, brânză, untură de peşte, gălbenuş de ou, spanac, tomate, morcovi; *Vitamina B.* în drojdie de bere, fructe, nuci, carne slabă, *Vitamina C.* în fructe proaspete lămâi, portocale; *Vitamina D.*, în lapte, untură de peşte, gălbenuş de ou; *Vitamina E* în cereale necojite, lapte, unt. In afară de aceste cinci vitamine clasice s'au mai descris încă vreo 10—12 vitamine.

Toate aceste substanţe alimentare mergând dela albumine şi terminând cu vitaminele — trebuesc luate într'o cantitate anumită — lipsa oricărei din ele provoacă ceeace se numeşte inaniţia parţială. Populaţiile sărace mănâncă foarte puţină albumină, carne sau vitamină şi atunci şi munca lor este mică — randamentul social diminuat. Acest subiect al raţiei alimentare este foarte actual — el fiind obiectul atenţiei tuturor conducătorilor statelor intrate în războiu spre a asigura populaţiei o hrană completă — dând şi o muncă bună în acelaş timp.

Dr. Papadopol C. Şerban

MAREŞALUL PETAIN A AVUT IMPORTANTE INTREVEDERI

GENEVA, 26 (Rador). — Corespondentul agenţiei D.N.B. află din Vichy:

Amiralul Darlan, ministrul marinei, s'a înapoiat Joi la Vichy venind dela Paris. Imediat, el a avut o întrevedere cu mareşalul Petain. Au urmat apoi convorbiri cu generalul Huntziger, ministrul de războl, cu d. Peyrouton, ministrul de interne şi cu d. Bouthillier, ministrul de finanţe.

MARE INCENDIU IN BULGARIA

SOFIA, 26 (Rador). — Corespondentul agenţiei D.N.B. transmite:

Un incendiu s'a declarat Miercuri la Plovdiv într'un hotel. Cele 20 persoane aflate în acel hotel au fost salvate, totuşi câteva au fost rănite.

EXTINDEREA RESTRICŢIILOR ALIMENTARE IN MAROC ŞI ALGER

TANGER, 26 (Rador). — Corespondentul agenţiei Stefani transmite:

Se află din Rabat că extinderea restricţiilor alimentare în Maroc şi Algeria, a provocat o vie nemulţumire mai ales în Maroc, care trebue aproape în mod exclusiv să suporte sarcinele aprovizionărilor în coloniile franceze din Africa occidentală.

CRONICA ROMANULUI

SERBAREA DATINELOR DE CRĂCIUN ŞI ANUL NOU LA ROMAN

La societatea culturală legionară „Gheorghe Furdui" din Roman, de pe lângă liceul de băieţi „Roman-Vodă"

ROMAN, — Societatea culturală „Gh. Furdui", de pe lângă liceul de băeţi din localitate, a dat o reuşită serbare în care ni s'au prezentat, într'o formă extrem de atrăgătoare, obiceiurile şi datinile de Crăciun şi Anul Nou. A asistat un public select şi numeros. Serbarea s'a deschis cu imnul „Sfântă tinereţe legionară", după care, elevul Oprea Mihail, cl. VIII, într'un cuvânt introductiv, a-rată însemnătatea obiceiurilor poporului român, care a ştiut, în ciuda tuturor nenorocirilor abătute pe capul său, să-şi păstreze sufletul neîntinat şi datinile şi obiceiurile intacte. Au urmat apoi, în partea I-a a programului frumoase coruri şi recitări.

In partea II-a, s'au executat, în mod ireproşabil, câteva dansuri naţionale, în tactul orchestrei liceului, de sub conducerea elevului Balaban. S'au jucat apoi piesa „Obiceiuri de Crăciun" şi „Inzăpeziţii", în 2 acte, după D. D. Pătrăşcanu.

A impresionat în mod deosebit frumuseţea şi varietatea costumelor naţionale şi dansurile executate de elevi. In pauze, orchestra liceului a delectat publicul, prin valsuri şi arii naţionale. Serbarea elevilor s'a terminat prin intonarea cântecelor legionare, într'o atmosferă înălţătoare.

La seminarul teologic „Sf. Gheorghe"

In sala de festivităţi a seminarului teologic, s'a făcut serbarea datinelor de Crăciun şi Anul-Nou, organizată de elevii şcoalei, sub supravegherea d-lor profesori Gh. Socoliuc şi Ştefan Robu, — care au depus multă râvnă şi muncă pentru desăvârşita reuşită a serbării, beneficiile realizate fiind întrebuinţate pentru ajutorarea elevilor refugiaţi cari frecventează seminarul.

Serbarea s'a început prin intonarea Imnului Regal, ascultat în picioare de întreaga asistenţă. Din numeroasa şi selecta asistenţă, menţionăm pe: Prea Sf. Episcop Lucian Triteanu, Prea Sf. Arhiereu Ilarion Băcăoanu, d. prefect al judeţului Roman, av. Ioan Niculescu, av. Emilian Flor, primarul oraşului, C. N. Păduraru, aj. comandant, pr. N. Păslaru, d-na şi preot I. Bulea, directorul seminarului, d-ra Viorica Horodniceanu, comandanta org. feminine legionare din oraşul şi judeţul Roman, dr. N. Păloşianu, d. Popovici, aj. comandant al garnizoanei Roman, dr. Remus Moga, corpul didactic al seminarului cu familiile, reprezentanţii autorităţilor civile şi militare din localitate.

Corul seminarului, sub conducerea d-lui profesor Mina Stanciu a cântat: Imnul Regal, La noi, Domnul Iisus Hristos (colind), Plecarea magilor, Sfântă tinereţe legionară, toate alternând cu recitări de poezii: Rugăciune, de Ana Holda, — recitată cu mult talent de către elevul Pruteanu Grigoriţă, cl. VII; — Moş Crăciun, de Octavian Goga, — recitare de elevul Toderaşcu Petre, cl. IV. Ca o deosebită atenţie pentru misiunea militară germană din localitate, s'au cântat, sub conducerea elevului Pleşcan Ioan cl. V, trei cântece germane, de către elevii clasei a V-a: Wohlan die Zeit ist kommen, Wenn die soldaten, Wenn die Nachshtigalen.

In partea II-a s'a jucat sceneta „Sfintele sărbători" de Ioan Butnaru, Vicleimul şi minunatele noastre dansuri naţionale.

A făcut însă o puternică impresie asupra spectatorilor, noul pluguşor rostit cu mult talent de către elevul Velescu cl. VI, care după cum se vede, a cumulat o mulţime de roluri. „Pluguşorul legionar" este noul pluguşor, — opera d-lui Ioan Butnaru. — un pluguşor, o baladă, în care se descrie toată lupta mişcării legionare şi a Căpitanului, începând cu chemarea la luptă a Craiului, Corneliu Codreanu, pe toţi românii şi terminând cu biruinţa legionară dela 6 Septembrie 1940, şi cu un apel către toţi românii: ţărani, cu muncitori şi cărturari, pentru unire şi pentru a trage „Brazdă adâncă peste ţară", pentruca din „Brazda gliei noastre strămoşeşti. Prin farmec, ca'n frumoasele poveşti, să iasă mândre lanuri româneşti", — şi pentruca „Să facem, fraţi, din scumpa Românie, O ţară ca şi soarele din cer, Frumoasă şi ferită de urgie, Sub cârmuirea Gărzilor de Fier".

In partea III-a, s'a jucat puternica dramă legionară „Vremuri de restrişte" de d. Corneliu Georgescu, comandant al Bunei Vestiri.

Fiecare act al acestei frumoase şi zguduitoare drame, a fost îndelung aplaudat, iar la urmă elevii seminarului, transformaţi în artişti de ocazie, cu reale însuşiri artistice, au ovaţionat pe d. Corneliu Georgescu, autorul piesei „Vremuri de restrişte", cântându-i „mulţi ani trăească". In cântece legionare care au făcut să răsune întreaga sală s'a terminat, într'o atmosferă înălţătoare, serbarea dela seminarul din Roman, care nici de data asta nu s'a desminţit, fiind şcoala unde se dau cele mai frumoase şi mai pilduitoare serbări din oraşul Roman. Cele câteva ore petrecute în noaptea de 18 Decembri, într'un cadru de sfântă atmosferă legionară, au prilejuit publicului spectator din sală cel mai nimerit mijloc de desfătare spirituală şi de reculegere sufletească într'un festival artistic în care buna cuviinţă, patriotismul şi dragostea creştină au fost cel mai mult scoase în evidenţă, fapt ce aduce dela sine elogii atât elevilor cari au realizat lucruri atât de frumoase, cât şi părintelui director preot I. Bulea, animatorul rul şi vrednicului profesor Gh. Socoliuc, care a regizat cu destulă competenţă, serbarea seminarului ce va stărui mult timp în amintirea noastră.

Serbarea datinelor de Crăciun şi Anul Nou dela Arsenalul Armatei

In după amiaza zilei de 23 Decembrie a avut loc în sala de mese dela arsenalul armatei din localitate, serbarea datinilor de Crăciun şi Anul Nou, organizată de ucenicii acestui arsenal, sub conducerea d-lui locot. Cârje şi subofiţerului Gheorghiu. Programul serbării, bine executat, compus din două părţi: coruri sub conducerea ucenicului Ştefănescu M., recitări şi o piesă de teatru „Dragoste de Moş Crăciun", — s'a încheiat cu împărţirea darurilor şi anume: lei 260.000 maeştrilor şi lucrătorilor, ca primă de producţie, îmbrăcăminte şi încălţăminte pentru ucenici în valoare de lei 65.000, un vagon lemne pentru lucrătorii săraci, carne de porc lucrătorilor nevoiaşi, 150 kgr. untdelemn şi alte diferite daruri împărţite întregei asistenţe.

MOARTEA UNUI INVALID DE RAZBOI

S'a stins din viaţă după o grea suferinţă, maiorul invalid de războl Atanasie Banu. La locul de veci a fost condus de către camarazii săi ofiţeri şi grade inferioare, invalizi de război.

Sfinţirea troiţei ridicată la Hălăuceşti-Roman în memoria legionarilor căzuţi

ROMAN. — In satul Hălăuceşti, din jud. Roman, s'a ridicat o troiţă din iniţiativa camaradului Banu, şeful garnizoanei legionare respective şi a camaradului Roşu, primarul comunei, în cinstea şi în memoria legionarilor căzuţi. Pentru ridicarea acestei troiţe au contribuit toţi legionarii din Hălăuceşti.

Intr'un cadru de reculegere şi înălţare sufletească, s'a făcut sfinţirea troiţei, printr'un serviciu religios oficiat de un sobor de preoţi format din: Preot V. Mocanu, V. Florescu, Gh. Cuşmuliuc şi în asistenţa a numeroşi camarazi legionari din comună şi din satele învecinate. Din partea organizaţiei legionare din judeţul şi oraşul Roman, au luat parte: camaradul N. Popa, şeful judeţului, avocat Al. Sturza, şeful plăşii „N. Totu" şi camaradul Moraru, şef de sector. Dela biserică s'a mers în procesiune la locul unde este ridicată troiţa şi în prezenţa unei imense mulţimi, s'a oficiat sfinţirea troiţei, după care părintele paroh V. Mocanu a vorbit în cuvinte profund mişcătoare, despre semnificaţia ridicării troiţei. Apoi s'a depus legământul şi în cadrul unei solemne şedinţe de cuib, camaradul N. Popa, şeful Mişcării legionare din judeţul Roman, într'o impresionantă cuvântare, a arătat sacrificiul şi martirajul miilor de legionari în frunte cu Căpitanul, rostul rile şi idealurile de care au fost însufleţiţi martirii noştri, luptând cu preţul vieţei lor la dărâmarea regimului de crimă care nu avea nimic comun cu trecutul şi aspiraţiunile neamului românesc. Să nu ne pierdem nădejdea, — a spus camaradul Popa — căci ceiace s'a distrus, ceiace s'a pierdut, Legiunea va reface, va câştiga, dar cere dela toţi legionarii şi de la toţi românii cu dragoste de ţară şi neam, muncă, credinţă şi disciplină.

După ce s'a închis şedinţa, toţi legionarii în marş şi în cântece legioare, au mers la şcoala primară a satului, unde camaradul Popa a dat instrucţiuni privitoare la organizare, atrăgând atenţia legionarilor prezenţi să fie model de cinste şi corectitudine în viaţa lor publică şi particulară. S'au cântat apoi diferite cântece legionare iar la ora 13.30, într'o atmosferă de caldă camaraderie şi în ordine desăvârşită, s'au despărţit, plecând fiecare în satele lor.

I. Butnaru

CÂLNIC (Caraş)

Sfinţirea haltei c. f. r. la Câlnic pentru serviciul de mişcare

Odată cu construirea liniei noui Caransebeş-Reşiţa, interesele tehnice a c.f.r.ului au cerut ca gara Câlnic să fie construită la o depărtare de 3—3 jum. km. de comună.

Cum depărtarea mare de comună a acestei gări a desavantajat în mare măsură populaţia comunei Câlnic, a căror interese sunt legate în mare măsură de CFR., s'a intervenit de către autorităţile comunale încă din anul 1938 la Dir. Gen. CFR, pentru înfiinţarea unei halte de mişcare în imediata apropiere a comunei.

S'a arătat că această haltă ar veni mult în ajutorul locuitorilor ce zilnic îşi desfac produsele agricole la Reşiţa, a elevilor ce frecventează gimnaziul şi a unui număr de circa 150—200 muncitori şi funcţionari ce lucrează la fabricile U. D. R.-ului, fiind deci şi în interesul şi favoarea CFR.-ului, pentru marele trafic de călători ce s'ar face dela această haltă.

Infiinţarea în principiu a acestei halte s'a făcut, însă a întârziat mereu ordinul care să dea posibilitatea locuitorilor de a beneficia de această haltă, cu toate că pusese la dispoziţia CFR.-ului suma de lei 50.000 pentru construirea haltei.

Intervenţia justă şi continuă a primăriei comunei Câlnic, prin notarul Coriolan Aldan, a adus rezultatul mult aşteptat de locuitori deoarece Dir. Gen. CFR. a aprobat înfiinţarea acestei halte, urmând ca zilele acestea trenul să fie oprit la locul indicat de delegatul CFR.-ului.

Rezolvarea rapidă a acestei chestiuni, precum şi a altora de interes general, a mărit încrederea locuitorilor în cei ce conduc azi destinele ţării.

Noul sediu legionar

Cum organizaţia locală a mişcării legionare nu avea un local propriu unde să-şi ţină şedinţele pe garnizoană, primăria comunei, în urma cererii făcute de şeful garnizoanei Bulzu Trăilă, a pus la dispoziţia mişcării o casă destul de încăpătoare, care va fi folosită provizoriu ca sediu legionar.

Sfinţirea casei şi serviciul religios obişnuit, pentru a putea fi ocupată şi pusă în folosinţă, s'a făcut Duminecă de către preotul Petru Albeanu, fiind prezenţi: şeful garnizoanei Bulzu Trăilă, primarul comunei Ion Mişhel, şeful de cuib Moise Tulbure şi mai mulţi camarazi legionari.

Serbarea datinelor de Crăciun

Frumoasele noastre datini de Crăciun, cari constituiesc ceva specific pentru neamul nostru românesc, s'au serbat şi la Câlnic, solemn şi cu tot fastul.

Un program vast, în care au fost înglobate toate datinile de Crăciun, a fost impecabil executat de elevii şcoalei.

S'au remarcat elevii şi elevele: Truţan Adrian cl. IV, Rus Maria cl. IV, Vuc Maria cl. V, Oancea Maria cl. VII, Dubovan S. cl. VI, Perţoni I. cl. VII şi Truţan Petru cl. VII.

La serbare au luat parte intelectuali din comună, o mare mulţime de locuitori, premilitari, elevii şi elevele de liceu, sala fiind plină de auditori.

Serbarea a fost pregătită de învăţătorii Valeria şi Sabin Dumitrescu, fiind ajutaţi şi de ceilalţi colegi.

După terminarea programului inv. Sabin Dumitrescu a vorbit despre însemnătatea datinelor, a sărbătorii Naşterii Domnului, precum şi datoria creştinească de a ajuta pe cei lipsiţi, totodată mulţumind celor prezenţi pentru participare la serbare.

La urmă s'a împărţit suma de lei 1000 la cinci copii săraci, sumă ce a fost donată de primăria comunei.

Serbare pentru „Ajutorul Legiinar"

In ziua de 25 Dec. 1940, prima zi de Crăciun, tineretul român legionar din comuna Câlnic a aranjat o serbare teatrală urmată de dans.

Venitul a fost destinat pentru „Ajutorul Legionar".

CE POPULAŢIE ARE STATUL MANCIUKUO

HSINGKING, 26 (Rador). — Corespondentul agenţiei D. N. B. transmite:

Un recensământ făcut de curând arată că Manciukuo are o populaţie de 43.233.954 locuitori.

Oraşul Mukden numără 1.135.801 locuitori, Charbin 661.484 locuitori şi Hsingking 554.202 locuitori.

SĂRBĂTORIREA DATINELOR DE CRĂCIUN

La Lugoj

LUGOJ. — Anul acesta caritatea publică a întrecut cu mult manifestările anilor precedenţi. Suferinţele de tot soiul şi de pretutindeni au deschis sufletul bunilor români cari şi-au dat obolul lor cu prisosinţă. Afară de Ajutorul Legionar, despre ale cărui binefaceri ne vom ocupa într'un reportaj separat, asociaţiile culturale şi de ajutor au oferit copiilor săraci, în cinstirea datinelor creştineşti, tot felul de ajutoare.

La una din fabricile din localitate, sărbătoarea pomului de Crăciun a avut loc cu o deosebită solemnitate şi în cadrul unor manifestări legionare. Se găseau de faţă d-nii: prof. Tiberiu Mităr, prefectul judeţului; ing. Ilca, Victor Chevereşan, preotul M. Jigorea, ing. Ambrus, ing. Jianu, av. Mircea, inv. Boc, comandanţii legionari, funcţionarii întreprinderii, membrii coloniei muncitoreşti şi un numeros public.

D. inginer Ambrus a citit un raport despre realizările înfăptuite precum şi programul de viitor al comandanţilor legionari dela întreprindere. Din darea de seamă se arată grija conducătorilor legionari pentru muncitorime, ridicându-le salariile cu 30%, iar de sfintele sărbători li s'a dat salariul încă pe jumătate lună. A anunţat că în primăvara anului viitor va lua fiinţă o tabără de muncă pentru clădirea bisericii ortodoxe, o cantină şi o sală de spectacol.

Să ne călăuzim numai pentru jertfirea vieţii pentru binele Neamului şi al Ţării. Sufletul nostru trebuie sacrificat pentru binele Ţării. Atotputernicul să reverse darul asupra noastră a tuturora. Legionarii aduc prinos de recunoştinţă la pomul de Crăciun, daruri şi dragostea lor pentru acei ce cred în fericirea neamului. Adresându-se apoi muncitorilor le spune: Voi cunoaşteţi legea sacrificiului. Să vă faceţi datoria curată de neam.

Corul şcoalei primare sub conducerea învăţătorului Boc, cântă colinde. Deasemeni corul „Armonia-Textila".

D. prof. Tiberiu Mităr, prefectul judeţului, vorbind muncitorimei, a spus că atunci când Căpitanul a început lupta la Iaşi, s'a gândit mai întâi la muncitorime, pentrucă condiţiile de muncă şi de luptă nu erau omeneşti. Deosebirea între o bucată de pâine şi un sentiment face foarte mult. Căpitanul a dorit, şi noi vrem ca muncitorimea să se reintegreze în comunitatea naţională. Internaţionalismul nu poate avea idei naţionale. Deci, la muncă şi luptă cu încredere în România legionară. Intre capital şi muncă nu trebue să fie deosebire, ci luptă comună pentru realizare.

Mulţumeşte apoi tuturora care au înţeles chemarea legionară. Disciplina în statul totalitar şi autoritar este idealul legionarilor.

Corul coloniei şcolare a mai cântat cântece legionare şi s'au declamat poezii. După ce s'au împărţit darurile, corul „Armonia" a intonat „Imnul muncitorilor".

La Orşova

ORŞOVA, 25. — In preajma Sfintelor Sărbători ale Crăciunului orşovenii au avut plăcutul prilej de a lua parte la două manifestări artistice, amândouă foarte bine reuşite.

Serbarea şcoalei de contabilitate

Există de mai mulţi ani în oraşul nostru o şcoală pentru pregătirea contabililor din cooperaţie, condusă de d. Gh. Constantinescu, inspector cooperatist. Este o instituţie importantă, de care cu alt prilej ne vom ocupa mai îndeaproape.

Această şcoală a organizat cu elevii ei serbarea datinelor de Crăciun.

A asistat întreaga lume intelectuală din Orşova şi ceva lume necăjită invitată special de Moş Crăciun.

Programul a fost executat cu multă însufleţire de elevi.

Costumaţiile au fost foarte reuşite datorită în special priceperii şi interesului depus de doamna Gherga, profesoară la această şcoală.

La sfârşit Moş Crăciun a împărţit daruri însemnate invitaţilor săi, în număr de 30.

Este demn de menţionat că beneficiul serbării a fost destinat „Ajutorului Legionar".

Concertul corului român

Sâmbătă seara a avut loc serbarea organizată de corul „Sentinela Dunării" de sub conducerea d-lui Constantin Bătea în folosul „Ajutorului Legionar".

In numeroasa şi distinsa asistenţă am remarcat următoarele persoane: d-na şi d. primar Tiberiu Gherga, d-na şi d. Ştefan Dumitrescu, şeful legionar al plăşii Orşova, d-na şi d. colonel Veber, comandantul regimentului, părintele protopop Iosif Sâmpeanu cu d-na şi d-na d. ing. Murgu cu d-na, d. prof. Ilie Feneşan cu d-na, Gh. Constantinescu, dirictorul şcoalei de contabilitate cu d-na, d. ing. Damşescu, şeful uzinei electrice, d. ing. Albeaţă, de la direcţia drumurilor, d. dr. Ştefan Pascu, notar public, cu d-na, prof. Iordănoiu, directorul cursului profesional de ucenici, d. Sergiu Morariu şi o delegaţie germană în frunte cu d. Frantzen.

După deschiderea serbării prin înălţătorul „Deşteaptă-te Române", ascultat de asistenţă în picioare, a urmat o expunere a evenimentelor în legătură cu „Naşterea Domnului", făcută foarte lămurit de părintele protopop Iosif Munteanu.

Programul muzical a fost minunat de bine ales şi executat într'o armonie fascinantă. In deosebi „Isus Prunc" a impresionat adânc datorită nuanţării în execuţie.

In general, corul s'a prezentat într'o ţinută frumoasă. Doamnele şi domnişoarele în splendide costume bănăţene.

Iar pe deasupra tuturor acestor plăceri spirituale, surpriza vizitei d-lui prof. Nicolae Pătraşcu, secretarul general al Mişcării Legionare care timp de aproape o oră a făcut publicului o descifrare a sufletului legionar.

La Caransebeş

In cadrul unei frumoase şedinţe legionare publice, organizată de camarazii legionari, muncitori la fabrica din colonia Balta-Sărată, s'a sărbătorit tradiţionalul Pom de Crăciun ridicat de toţi muncitorii din această colonie, români şi germani, într'o grăţească înţelegere şi dragoste camaraderească. Au luat parte la această solemnitate, delegaţii organizaţiei Mişcării Legionare din Caransebeş, camarazii N. Cristoi, I. Ianaşu, A. Bnoa, F. Nimu I. Iordan; din partea funcţionarilor fabricei, d-nii Piffel, Andrei, Marta; apoi d-nele Iohanes, Andrei şi d. inv. Iohanes, directorul şcolii primare al coloniei.

Solemnitatea a început potrivit rânduielilor stabilite pentru şedinţa de cuib, dup care, camaradul **N. Buşa,** a rostit o inimoasă cuvântare, vorbind despre începuturile Mişcării Legionare, luptele ei aprige care i-au adus marea biruinţă dela 6 Sept., iar în închere a exprimat cuvinte pioase de recunoştinţă tuturor marilor eroi şi martiri ai legiunii, pe mormintele cărora se zideşte azi pentru vecie România Legionară.

Camaradul **N. Cristei,** după ce evocă ororile de nedescris comise de fostele regimuri împotriva legionarilor, relevă contrastul plin de iubire pentru aproapele nostru şi dragostea pentru fratele căzut în nenorocire, ce se desprinde din măreaţa operă de ajutorare înfăptuită de „Ajutorul Legionar".

In pauza care a urmat, corul garnizoanei legionare a intonat, sub conducerea camaradului Buşa, imnul muncitorilor legionari.

Tot în cadrul acestei şedinţe, elevi şi elevi români şi germani, au declamat o mulţime de poezii de Crăciun, în româneşte şi nemţeşte, iar corul elevilor sub conducerea d-lui inv. Ioanes a cântat câteva colinde germane şi române, stârnind admiraţia asistenţei prin felul impecabil al execuţiei. Un frumos program de colinzi au executat apoi şi corul camaradelor şi camarazilor muncitoare şi muncitori români, sub conducerea camaradului Buşa.

La sfârşitul programului, camaradul Ianaşiu a relevat cu bucurie prezenţa grupului de muncitori germani şi strânsa camaraderie dintre muncitorii români şi germani, datorită căreia într'o frăţească înţelegere ambele grupuri de muncitori lucrează mână în mână pentru binele lor comun.

Frumoasa serbare a camarazilor muncitori s'a încheiat cu distribuirea darurilor pentru copiii săraci a căror valoare se cifrează la suma de peste 12 mii lei.

La Piatra Olt

P.-OLT. — Cu tot fastul, s'a făcut în sala de festivităţi a şcoalei primare C. F. R., de aici, serbarea pomului de Crăciun.

D. I. Mihăescu, directorul şcoalei a vorbit asistenţei despre: „Datinele şi obiceiurile de Crăciun la Români". Corul şcoalei a cântat frumoase colinde, apoi copiii dela grădiniţa de copii, de sub conducerea d-nei Demetru St. Pârvu, au jucat teatru, în legătură cu Naşterea Domnului.

După terminarea programului artistic, s'au distribuit numeroase daruri elevilor săraci, fii de ceferişti din fondurile puse la dispoziţie de Regia Aut. C. F. R.

VAPORUL BRITANIC „WAIOTIRA" TORPILAT

NEW-YORK, 27 (Rador). — Corespondentul agenţiei D. N. B. anunţă:

Comandantul vaporului britanic de comerţ „Waiotira" a anunţat prin radiotelegrafie că a fost torpilat şi că se găseşte la 400 mile de costa nord-vestică a Irlandei.

Vaporul torpilat are o deplasare de 12.823 tone şi era prevăzut cu instalaţii frigorifere.

LEGIONARUL: STRĂBUNUL ŞI STRĂNEPOTUL

Cornelius Fulvius, legionar în centuria 3, cohorta 5, stă de strajă pe malul bătrânului Danubiu, la capul de pod construit la Drobetae de Divul Traian! Gândurile îi sboară la Roma! Este cetăţean roman. Îşi face datoria de legionar, prestând serviciul în legiune, aşa după cum datorează orice cetăţean roman, legiunea având datoria apărării Pământului şi drepturile privilegiate politice şi administrative, economice şi sociale. Este mândru de situaţia sa de a fi cetăţean roman şi legionar. Azi el aduce o mare jertfă stând departe de ai săi, la datorie, şi războindu-se cu vremea aspră şi neprielnică, cu viforul iarna şi cu arşiţa verii, luptând să supună definitiv pe răsvrătiţii din partea locului, cari nu vor să-şi plece capul sub vulturul legionar, imitând pe regele şi căpeteniile lor ce au murit acum 40 de ani bând otravă ca să nu cadă vii în mâna Romanilor.

Este aspră legea ostăşească a legiunei dar fără disciplina ei, strămoşii săi n'ar fi reuşit să stăpânească lumea! Ei au jertfit mai mult, el trebue să jertfească mai puţin, să mai stea aci departe de soţia şi de copiii săi încă 3 luni până la ziua lui *Marte*, când va merge să-i vadă.

Dar cum îi fura gândul tot aşa îl chema un sgomot neînţeles spre colinele din satul apropiat. Îşi reaminteşte de consemnul dat Centuriei, de forurile superioare de a împiedica adunările *religioase* ale locuitorilor, cari au început să adopte o altă credinţă, credinţa lui Christos.

El ştie că cetăţenii Romani sunt de esenţă divină, se trag din Eneia şi că cerul este al zeilor Romei, care ajută legiunilor să biruiască totdeauna. Această *idee* a dus pe părinţii şi strămoşii săi la biruinţă, această idee va trebui să-i ducă şi pe ei! O altă idee, o altă credinţă trebueşte împiedecată, deşi el este nedumerit asupra stăpânirei în cer a mai multor zei. Consemnul este consemn, el trebueşte îndeplinit. *Dă alarma* în noaptea aspră de iarnă, garda pleacă şi *Crăciunul* clandestin al Dacilor este tulburat! La aceasta ajută şi autorităţile locatnice. Aceasta s'a întâmplat la anul 140 d. C.

Au trecut 1800 de ani de atunci. Astăzi pe malul bătrânului Danubiu la vechea Drobetae, la frumosul *Severin*, stă la post Cornel Falva, soldat în regimentul 17 de infanterie, până eri cu dragoste clandestină de patrie dar astăzi legionar fătiş. Gândul îi sboară spre ai săi, spre soţie şi 2 copii cari vor petrece noaptea de Crăciun singuri. Este o jertfă ca să petreacă singur Crăciunul departe de ei, dar este o jertfă prea mică, faţă de a părinţilor şi strămoşilor săi cari şi-au dat viaţa pentru patrie, la *Mărăşeşti* şi *Plevna* şi faţă de a martirilor legionari cari au luptat ca numai *românul* cu credinţa în Christos să aibă datoria sfântă de a-şi apăra Patria şi numai el privilegiul politic, administrativ, economic, etc. Şi aşa cum gândurile îl duc la ai săi, un sgomot venind dinspre Biserică îl duce într'acolo. Sunt cântecele de slavă ale biruinţei. Sunt cântecele de mulţumire lui Christos şi Arhanghelului Mihail.

Ideea legionară de a lupta pentru Patrie şi Credinţă a biruit. Este ideea prin care strănepotul, legionar român ia în primire facla biruinţii dela străbunul său legionarul *roman*.

A trebuit să treacă 1800 de ani, ca să se înţelagă că fără dragoste de patrie şi de credinţă nu se poate birui!

Genvra

CĂRŢI

C. STOICĂNESCU: REVOLUŢIA LUI HORIA

Bucureşti, Editura Mişcării Legionare 1940, Lei 30, pag. 120

Această carte apare în ediţie nouă, după ce în prigoană a fost confiscată, până şi din bibliotecile în care trebuia să stea ca una din cele mai grăitoare dovezi despre viguroasul suflet al Moţilor, şi deci ca unul din cel mai valoros document de firea şi deplina creştere a sentimentului eroic în inima acestor munteni români.

Lucrarea aceasta nu caută să fie numai documentară, ci pe lângă forma ei atrăgătoare şi fondul ei bogat, scoate în relief, din punct de vedere social, atât suflete mari, caractere, chipuri dăltuite în măreţie, în vremene, cât şi urâta păcătoşenie şi dispreţuitoarea mişelie, trădarea.

Nici o revoluţie a Neamului românesc, nu s'a sfârşit cu un triumf al jertfei pentru care a început, în realizarea deplină a scopului ei; din cauza nemerniciei şi nimicniciei unor fraţi din comunitatea românească, cari învinşi de patimi şi lăcomie au zădărnicit biruinţa, vânzând pe conducători.

Redeşteptat din acest păcat, românul trăeşte azi împlinirea gândului mare şi sfânt al Căpitanului Corneliu Zelea Codreanu, după moartea lui, prin biruinţa lui, pusă în mâinile Mişcării Legionare. Nu e o simplă coincidenţă între cele două revoluţii. Prin fondul lor, par similare. Ambele s'au născut pentru desrobirea românului de sub jugul străinilor asupritori a profitorilor sudorii şi muncii lor.

Aceasta ne-o arată strălucit autorul revoluţiei lui Horia în cartea de care ne ocupăm aci.

Gloata suferea însă din frământarea ei răsar capii, Horia, Cloşca şi Crişan. Pătimirile acestora, alăturea de mulţimea românească, cresc. Drumul la „Împărat" şi promisiunile cari rămân neîmplinite deşteaptă răsvrătirea în sufletul Moţilor, care trece de creştetul Detunatei. Zăgazurile răbdării sunt rupte, luptele încep, dar iată în toiul revoluţiei misiţii străini şi „popii" răutăţii, aliaţi cu străinii, prin arginţii (cari de data aceasta sunt 300 de galbeni) găsesc trădătorii şi osândirea Căpitanilor ela 1784—85 vine, prin frângerea lor pe roată. Nădejdea neamului nu piere. Ea trece peste veacuri şi la un răstimp după Avram Iancu, răsare încă un Căpitan, frânt şi sugrumat şi el de mişei şi asasini, cari uneltau pierzania neamului. Şi pe aceştia, pe capul lor şi puterea neamului îi răpune, Legiunea printr'un nume predestinat, Horia, biruindu-i, întocmai după spusele Căpitanului Corneliu Zelea Codreanu.

Aceasta este întreaga candoare sufletească, care respiră la fiecare pagină, din cartea neînfricatului luptător C. Stoicănescu.

Prin ea se face o socializare a acelor sentimente, cari sunt primordiale în viaţa şi pentru viaţa unei naţiuni.

Cartea aduce un mare bine comunităţii noastre naţionale, prin rolul ei educativ.

De aceia rostul ei bine determinat şi din punct de vedere social, pe lângă cel istoric, literar, ne-o indică nu numai ca lucrare de valoare, dar şi necesară naţiunii româneşti.

I. Bl.

Ideologie şi războiu

O carte despre arta şi ştiinţa militară

O nouă lucrare a d-lui lt.-col. C. Atanasiu. Ea cuprinde studii, în parte publicate în revista „Spirit Militar Modern", pe care o conduce, toate privind spiritualitatea ca factor hotăritor al războiului. Autorul arată, întemeiat pe experienţa înregistrată de istorie, că întotdeauna a existat o ideologie care a prezidat declanşarea şi conducerea războiului. Puterea sufletească a fost importantă în toate luptele. Potenţialul uman de război nu poate fi obţinut dacă masele n'au o idee fundamentală care să stăpânească gândirea omului. Credinţa, privită ca un substrat adânc al fiinţei, a ajuns considerabil forţa combativă a ... Întemeiat pe această concepţie, autorul găseşte o mare apropiere între elitele militare şi ... legionare, pe care le vede consacrându-se pentru realizarea idealului românesc.

In lucrare se desbate şi aspectul spiritual al conducerii războiului, autorul susţinând nevoia unui spirit ofensiv cât mai desvoltat (ex.: ... şi dinamica războiului). Cercetând fenomenul militar finlandez se evidenţiază puterea sufletească de care dispune o naţie, chiar atunci când adversarul ei este copleşitor de superior.

Cartea este scrisă într'un ritm viu, antrenantă şi reconfortantă pentru cei cari nu sunt complect convinşi de puterea spiritualităţii.

In timpurile de faţă, când Ţara noastră are nevoie să fie pregătită în fiecare moment pentru reîntregirea hotarelor, paginile acestei cărţi sunt binevenite. Găsim în ea nu numai ştiinţă, ci şi o pedagogie socială.

Subscrieţi pentru sinistraţi

CRONICA DOLJULUI

CRAIOVA DE CRĂCIUNUL SFINTEI TINEREŢI LEGIONARE

CRAIOAV, 26. — Mai grăbit ca oricând Crăciunul ţării legionare a venit la Craiova sgribulit de un frig năpraznic, dar cu sacul plin de daruri, pentru cei năpăstuiţi de viscolul lipsurilor proletare.

In adevăr deşi la „Maica Domnului" epitropii nu mai au de unde scutura punga milostenilor, altădată atât de suculentă, deşi la instituţiile publice fondurile de ajutoare au fost înghiţite de jecmănitorii de eri ai banului public, aniversarea sublimă a creştinului a făcut să răsară un soare puternic şi generos şi pentru cei lipsiţi, care se vor încălzi în iarna aceasta la măreaţa operă a Ajutorului Legionar.

Crăciunul săracilor

Echipe multe, tineret entuziast şi caritabil, căliţi la dogoarea puternică a năzuinţelor creştine şi româneşti, aleargă prin mahalalele înfundate, unde se află o lume necăjită, în sprijinul căreia a sunat această solemnă şi categorică poruncă: toţi săracii ţării trebue să fie ajutaţi de Sfintele Sărbători.

Şi de data aceasta toţi au convingerea pozitivă că ceva măreţ s'a întâmplat în ţara aceasta că, fără să mai urce scările primăriei sau ale altor autorităţi, oamenii stăpânirii îi caută ei înşişi spre a le aduce contribuţia publică a tuturor, într'o chemare de sfântă şi temeinică solidaritate naţională.

Crăciunul lui 1940, învesmântat în haina altor noi speranţe şi idealuri, ne-a adus multe prefaceri frumoase şi nebănuite care se succed din ce în ce, mai vii, mai înălţătoare, mai rodnice.

Sărbătorile muncii legionare

Iată Cooperativa Mişcării Legionare unde de dimineaţa până seara, e un roi de hărnicie, de abnegaţie, de muncă largă şi clocotitoare. Tineri şi bătrâni din marea familie a mişcării, servesc aci o lume, care vine ca la un adevărat altar al muncii şi unde olteanul îşi impune faima lui de negustor cinstit, în lozinca de azi a manifestării româneşti de pretutindeni.

Comerţul oltenesc chemat la viaţa lui de ridicare şi strălucire a început să-şi scrie istoria determinărilor creatoare şi eroice. Dreptatea şi cinstea, corectitudinea şi amabilitatea, cântarul drept şi însufleţirea principiilor legionare, iată marea taină a isbânzii care se înfiripă...

La magazinul „Englezul", la fabrica de paste făinoase a Morii Drugă, legionarii olteni, au început să lucreze cartea veacului nou, cartea renaşterii naţionale, cartea reconstrucţiei istorice. Peste tot se munceşte în ritmul febril al hotărîrii ziditoare, peste tot se construeşte cu dalta jertfelor de eri şi a disciplinilor care trebuesc să încadreze neamul acesta în lupta care se dă acum ori niciodată...

Şi lumea care îşi dă seama de ce înseamnă această dreaptă cucerire a economiei naţionale, aleargă cu sufletul deschis şi învolburat acolo unde se află o mică uzină a sforţărilor şi exemplului legionar.

Înţelegere şi echitate socială

Readuşi la gânduri oneste, negustorii craioveni, cu sprijinul specialităţii, s'au putut aproviziona la timp cu mărfurile necesare, încât oficiul judeţean de speculă nu a avut prea mult de lucru. Intervenţia conducătorilor locali, s'a făcut acolo unde a fost nevoe cu autoritatea necesară dar şi cu înţelegerea vremii, încât în consfătuirile avute şi în îndrumările date, s'a resimţit adeziunea reciprocă a dorinţei de înfăptuire şi acţiune.

Pentru aceste binefăcătoare motive piaţa Craiovei a fost în ajun de Crăciun ca în vremuri bune. Cărnăţăriile pline, măcelăriile şi magazinele de coloniale deasemenea, zarzavaturile în abundenţă. Porcii s'au tăiat din belşug ca şi în alţi ani, de data asta jertfa lor fiind o sacră împlinire a nevoilor sociale.

La întreprinderile mai mari s'au făcut pomi de Crăciun, unde ucenicii şi familiile lucrătorilor au primit darurile instituţiei.

Crăciunul ucenicilor

Pe acest plan de vederi Camera de Muncă din localitate este destinată să realizeze o mare operă în slujba muncitorimei din întreaga Oltenie. Un cămin pentru ucenici, o cantină pentru lucrători şi altele pentru ucenici, iată ce aşteaptă pe muncitorii de toate categoriile, chemaţi în anul care vine la o viaţă de încredere şi de transformare fizică şi spirituală.

Craiova însă, mai mult ca oricând, îşi aşteaptă în anul care vine realizările multiple şi ridicarea ei la nivelul urbanisticei şi economici la care are dreptul în prezent. Şi năzuinţa aceasta nu poate fi legitimată mai veritabil decât prin nădejdile pe care cetăţenii municipiului nostru le pun în domnul doctor Trifan, primarul Craiovei, care deja a anunţat o seamă de acţiuni, dintre cele mai apreciabile.

*

Şi în vremea aceasta Crăciunul a venit pe nesimţite, intrând cu grije în locuinţele fiecăruia, făcând cuvenita vizită statui Domnitorului Alexandru Ioan Cuza care îşi aşteaptă reabilitarea inaugurării oficiale şi bătând cu bucurie şi emoţie în casele sărăcuţe unde cei mici şi-au primit fructul benevol al asistenţei româneşti şi legionare.

In piaţa Prefecturii, Moş Crăciun a aprins o lumânărică, pentru pomenirea camaradei Nicoleta plecată de mult din oraşul nostru, în lumea înălţătoare a jertfelor eterne, acolo de unde ne-o trimis cu surâs blând şi primăvăratec, pentru amintirea ei pioasă şi sublimă.

Ajutoare pentru negustorii nevoiaşi din Craiova

Camera de Industrie şi Comerţ din localitate, de sfintele sărbători a luat iniţiativa să ajute pe negustorii săraci din localitate.

Astfel, făcându-se o colectă printre negustorii din oraş, s'a strâns o sumă destul de frumoasă — peste una sută mii lei — care va fi împărţită cu multă dărnicie acelora cari soarta le-a fost atât de vitregă.

Incendiu la liceul militar „Dimitrie A. Sturza"

In noaptea trecută a izbucnit un incendiu la liceul militar „Dimitrie A. Sturza" din localitate.

Focul a izbucnit dela bucătăria şcoalei. Fiind chemaţi pompierii, focul a fost localizat, fără să se fi înregistrat pagube.

Accident de maşină

Eri noapte şoferul Ion G. Nicolae zis Nicu Georgescu, în timp ce conducea maşina nr. 424 Cv., proprietatea Fira Dumitru, din str. Jitianu, fiind beat şi mergând cu viteză, a izbit-o de un pom din faţa hotelului „Splendid", sfărâmând-o.

Accidente de persoane n'au fost.

Pomul de Crăciun dela soc. „Scrisul Românesc" din Craiova

Societatea „Scrisul Românesc" din localitate, a organizat eri după amiază sărbătoarea pomului de Crăciun, pentru ucenicii şi ucenicele societăţii.

Sărbătoarea a avut loc într'un cadru de adevărată solemnitate, la care a luat parte, pe lângă un public numeros, lucrătorii şi lucrătoarele societăţii, şi d. dr. I. Trifan primarul oraşului, d. C. Goga, din partea Camerii de Industrie şi Comerţ, Gr. Roşu, preşedintele Camerii de Muncă, d. Virgil Molin, directorul general al soc. „Scrisul Românesc", d. C. Sburlea, subdirectorul societăţii, etc.

Solemnitatea a fost deschisă de corul ucenicilor instituţiei, cari sub conducerea d-lui Const. I. Ninua, a cântat „Sfântă Tinereţe Legionară", după care a urmat cuvântul d-lui Virgil Molin, directorul general, care în cuvinte înălţătoare, arată importanţa sărbătoarei Naşterii Domnului, spunând în acelaş timp că, soc. „Scrisul Românesc" a ţinut să ofere anul acesta muncitorilor ei, o participare la bucuriile vieţii.

In continuare d-sa promite lucrătorilor că societatea va înfiinţa un cazinou pentru muncitori, o şcoală de perfecţionare, o cooperativă, etc.

D. Ferdinand Schich, conducătorul tehnic al instituţiei a mulţumit conducătorilor pentru iniţiativa pe care au luat-o pentru a oferi muncitorilor instituţiei o bucurie.

A urmat după aceasta, corul ucenicilor cari au intonat colinde, după care soc. corală „Cântarea Olteniei" sub bagheta d-lui Const. Ninua, au cântat mai multe colinde.

Au recitat versuri ucenicii Chiriţ Aurel, Cristea Marieta şi Manea Victor.

Un cuvânt simţit, adresat muncitorilor, l-a rostit d. Gr. Roşu, preşedintele Camerei de Muncă.

La urmă s'a interpretat un dialog „Moş Crăciun", interpretat de elevii Manea Victor şi Gr. Constantin.

Ca încheere Moş Crăciun a împărţit ucenicilor şi ucenicelor daruri frumoase.

E de remarcat că iniţiativa soc. Scrisul Românesc, este prima care a venit în timpurile acestea grele, să contribue la lipsurile atâtor muncitori nevoiaşi.

MITROPOLITUL DIMITRIE AL CROAŢIEI GRAV BOLNAV

ZAGREB, 26 (tp). — *Mitropolitul Dimitrie al bisericei pravoslave pentru Croaţia este grav bolnav, starea sa inspiră serioase îngrijorări.*

DELA GRANIŢA DE VEST

Fericirea minorităţilor în Ungaria nouă

Secuii, recunosc prin reprezentanţii lor că nu sunt unguri şi că suferă.

Deputatul secui Pal, face declaraţii în faţa Contelui Teleki la Tg.-Mureş

ARAD. — In repetatele atacuri ale Radio-ului Budapesta şi presei maghiare, contra noastră, cu privire la destăinuirile ce le-am făcut, între cele mai vehemente protestări a fost şi cazul Secuilor din teritoriul cedat pe nedrept Ungariei.

Noi am relatat documentar că Secuii sunt foarte nemulţumiţi. Şi pentrucă Budapesta, în tonul cel mai murdar şi necivilizat, ne-a spus că susţinem lucruri cari nici pe departe nu corespund cu faptele, deci în mare parte totuşi admit cele spuse de noi, azi servim acestora alte adevăruri usturătoare, însă adevăruri, în privinţa situaţiei secuilor din Ungaria nouă.

Cât despre modul necivilizat în care Ungurii au încercat să ne răspundă, îi neglijăm, fiindcă nu putem pretinde cultură şi civilizaţie dela barbari.

Cum am specificat, Secuii sunt foarte nemulţumiţi. Această nemulţumire a isbucnit în public.

Astfel, în faţa Contelui Teleki, la Tg. Mureş, când acesta a descins între Secuii de acolo şi jur, ca să rezolve problemele pe teren, cum spun înseşi comunicatele şi presa Maghiară, Secuii şi-au arătat prin reprezentanţii lor nemulţumirile şi lipsurile extrem de multe ce le au.

Deputatul Pal, fost reprezentant şi actual reprezentant al Secuilor, atât în Parlamentul românesc cât şi acum în Ungaria, a ridicat cuvântul la Tg. Mureş şi a spus toate păsurile Secuilor, categoric.

După ce a ţinut să arate că Secuii sunt un popor de ordine şi că doresc să colaboreze cu ungurii, deci nu sunt unguri, ci o naţiune aparte minoritară, în Ungaria, dat fiind acest fapt, ca este ascultătoare, însă deputatul a arătat că această naţiune sufere.

Duce lipsuri mari, a subliniat d. Pal. Intre lipsuri enumără neobişnuitele raţii de zahăr, etc., pe săptămână ce le primesc. Arată că Secuii primesc pe săptămână de cap de om, doar 2 dag.! (Amintim că ştim şi aceea că de Crăciun s'a ridicat raţia la 10 dag. de cap de om. Deci nu vrem să detractăm nimic ungurilor! Noi suntem oameni şi deci pot, pe de altă parte, vedea Ungurii, că suntem încă dinainte f. bine informaţi). Dar, un gând ne omoară. Dacă Secuii primesc atâta numai, cât vor primi bieţii români, alăturea de cari, azi sunt puşi şi nemţii.

Aşa că d. Pal, deşi a spus că Secuii sunt fideli ungurilor sau statului, mai bine zis, totuşi noi ştim dela el, că sunt nu numai nemulţumiţi, ci deadreptul revoltaţi pentru viaţa care o duc în Raiul unguresc.

Alta este, însă, durerea lor mai mare. După cum a spus deputatul Pal, Secuii de 3 (trei) luni stau în întuneric, fără lumină şi flămânzi, fără sare, etc. Deci, n'au petrol, n'au sare, îngheaţă în trenuri şi mănâncă mălaiul la care au ajuns, nesărat.

Fiindcă la noi cât au stat, au avut la fiecare masă prăjituri, vin şi dulceaţă! Cine a trăit între ei ştie. Eu unul, am avut cea mai bună viaţă când am fost în casă la Săcui, în diferitele ocazii în viaţă. Aşa că, ei cu adevărat suferă şi au pentru ce regreta România Mare, în care au trecut viaţă liniştită, au trăit fericiţi, având de toate şi o libertate deplină.

De data aceasta atâta servim ungurilor,

Şi totodată, deşi ei au negat, că s'a dus de multe ori contele Teleki în mijlocul Secuilor, după cum am spus noi, totuşi iată am avut dreptate, că s'a dus în nenumărate rânduri şi se va mai duce; fiindcă un popor odată obişnuit cu libertate deplină şi cu toată avuţia lui, nu poate sta cu mâinile încrucişate şi nici nu poate striga în gura mare că e fericit, când el zace în întuneric şi în cumplită mizerie.

Se deschid perspective frumoase Ungariei Noui.

Ion Blăgăilă

Vânatul, bogăţie naţională

Vânătoarea a încetat de mult de a fi numai un sport. Astăzi ea este şi un factor economic — aducător de venituri însemnate. Aceste venituri provin din arendarea dreptului de vânătoare, din acordarea permiselor de purtat arme şi de vânătoare, din vânzarea cărnii, blănilor, coarnelor, penelor; din muniţii, echipament de vânătoare, etc.

România este o ţară binecuvântată de Dumnezeu şi din punctul de vedere al vânatului, adică al animalelor şi păsărilor sălbatece ce se găsesc pe pământul ei. Pornind din Delta Dunării şi ajungând până pe crestele înalte ale Carpaţilor, se poate face costatarea că nenumărate sunt speciile ce sălăşluesc pe pământul acestei ţări.

Trofeul de cerb împuşcat de inginerul silvic Romeo Stănescu în munţii Vrancei. Record mondial: 228,1 puncte Nadler

Delta Dunării constitue un adevărat raiu pentru vânatul de apă. Faima, acestuia a trecut de mult fruntariile ţării. Străini mulţi vin la noi să vâneze şi să facă studii în legătură cu prezenţa şi felul de viaţă al nenumăratelor specii ce trăesc în Deltă.

Câmpiile, la rândul lor, sunt populate cu iepuri, potârnichi, prepeliţe, ş. a.

Cu cât înaintăm spre regiunea dealurilor încep să apară căprioarele şi mistreţii, iar în pădurile ce acopăr munţii trăeşte cerbul, ursul şi râsul. In sfârşit, pe crestele stâncoase cele mai înalte ale Carpaţilor străjueşte capra neagră şi-şi rotesc sborul vulturii. Dintre păsări merită a mai fi semnalate: cocoşul de munte, cocoşul de mesteacăn şi ierunca.

Unele dintre acete animale, ca de pildă ursul şi râsul, în alte ţări s'au rărit aşa de mult, ba chiar au şi dispărut, aşa că vânătorii pătimaşi, pentru a putea împuşca un astfel de vânat, trebue să vie la noi, cheltuind în acest scop sume necrezut de mari.

Despre calitatea vânatului nostru deasemenea sunt numai cuvinte de laudă de spus. Vestit este ursul din Carpaţii noştri. Cerbii, la rândul lor, întrec prin măreţie cu mult pe cei din alte ţări. De curând s'a împuşcat, într'una din pădurile statului din munţii Putnei, un cerb ale cărui coarne constitue azi şi va constitui pentru multă vreme de acum încolo, record mondial.

Deci, avem specii multe, unele rarităţi şi de bună calitate.

Aşa stând lucrurile, se cade să lucrăm cu temeiu pentru înmulţirea şi menţinerea calităţii vânatului din ţara noastră.

Vânatul trebue socotit ca un capital pus la o bancă cu scopul de a ne aduce un venit. Pentru ca venitul să poată fi mare, se cere deci ca şi capitalul să fie cât mai mare. Deci prima noastră grijă în materie de vânătoare, trebue să fie aceea de a constitui pe tot teritoriul ţării noastre capitalul de vânat de prăsilă. Numai după aceea vom putea începe să vânăm, recoltând numai produsul fără ca să ne atingem de capitalul de prăsilă. Procedând altfel ne dovedim a fi răi gospodari.

Munca celor puşi să aibă în grija lor această latură a economiei naţionale, nu este întotdeauna uşoară. In calea lor stă o piedică din cele mai mari: braconajul, adică furtul de vânat. Nu puţini sunt astăzi aceia cari fără să aibă dreptul, colindă lanurile şi pădurile, împuşcând tot ce întâlnesc în cale. Deci prima noastră grijă este să lămurim opinia publică asupra importanţei vânătoarei în economia naţională a ţării, reprimând în acelaşi timp pe cei cari s'ar abate dela legile şi regulile ce se impun pentru bunul mers al economiei vânatului.

Nu este suficient numai atât. In vremurile de azi, condiţiile de viaţă ale vânatului sunt tot mai grele, din cauza oamenilor cari, înmulţindu-se din ce în ce mai mult, au restrâns pădurile — mediul optim de desvoltare a vânatului. De aceea, în afară de măsurile ce se vor lua împotriva braconierilor, trebue să căutăm a asigura vânatului anumite locuri de refugiu unde, dacă se poate, să nu fie supărat de nimeni. La aceste măsuri de siguranţă trebuesc adăogate altele în legătură cu hrana lui, înlesnindu-i-o şi chiar complectându-i-o atunci când s'ar simţi nevoie.

Să depunem deci toată puterea noastră de muncă pentru desvoltarea, la maximum, a acestei avuţii naturale a ţării noastre.

At. Haralamb

INFORMAŢIUNI

La gimnaziul teoretic de băeţi din Tinca, jud. Bihor, este vacant postul de secretar.

Doritorii de a ocupa acest post îşi vor înainta de urgenţă cererile direct ministerului Educaţiei Naţionale pentru a fi numiţi.

Cine ştie ceva despre camaradul cpt. dr. veterinar Viţega Cosma este rugat a anunţa pe d-na Elena dr. Vasiliu Tecuci.

In Tecuci nu este nici un medic dentist creştin. Dacă se află cineva care doreşte a se stabili în Tecuci este rugat a anunţa la: dr. N. Vasiliu secretarul colegiului medical.

In prima zi a Crăciunului s'a întâmplat o dramă familiară în Capitală. Lt. de cavalerie Băloiu, urmând să suporte o operaţie şi fiind convins că va muri în urma ei, s'a hotărît să-şi ucidă soţia după care s'a sinucis.

Comitetul de conducere al I. N. C.-ului a aprobat ca la 15 Ianuarie 1941, să se ţină o sesiune extraordinară de examen cu studenţii Şcoalei superioare de studii cooperatiste, care au terminat cursurile teoretice în Mai 1940 şi au făcut luna de practică şi cari n'au putut să se prezinte la exmenul de absolvire din sesiunea Octombrie a. c.

M. S. REGINA ÎMPĂRĂTEASĂ A ITALIEI VIZITEAZĂ SPITALELE

ROMA, 26 (Rador). — *Ca de obiceiu, în după amiaza zilei de Crăciun, M. S. Regina Împărăteasă a vizitat pe bolnavii din Institutul pentru tratamentul „boalei somnului", cărora le-a împărţit personal pachete cu daruri.*

*

ROMA, 26 (Rador). — In zilele de Crăciun, în oraşele Italiei unde se află internaţi răniţi din războiu, au loc, din iniţiativa principesei de Piemont şi sub supravegherea ministerului culturei populare, reprezentaţii de teatru şi cinema la care iau parte autorităţile şi personalităţile marcante din provincii.

COMUNIŞTI CONDAMNAŢI ÎN FRANŢA

VICHY, 26 (Rador). — Agenţia „Havas" transmite:

Tribunalul din Grenoble a condamnat la pedepse până la trei ani închisoare pe patru comunişti trimişi în judecată pentru deţinere şi răspândire de manifeste comuniste şi ediţii clandestine ale ziarului comunist „l'Humanite".

ORAŞUL ORLEANS AMENDAT CU UN MILION FRANCI

VICHY, 25 (Rador). — Agenţia „Havas" transmite:

Un fir telefonic al armatei germane a fost tăiat la Orleans, pe unul din bulevardele oraşului.

Autorul acestui act de sabotaj nu a fost descoperit.

Populaţia oraşului Orleans a fost obligată să plătească o amendă de un milion franci.

Impresionantă dramă pasională la Bacău

Un tânăr inginer îşi împuşcă iubita şi apoi se sinucide

BACĂU, 27 (Prin telefon). — Astă noapte, la orele 11,30, ing. Traian Orghidan, absolvent al Şcoalei Politehnice din Timişoara, s'a sinucis cu un glonte de revolver, după ce mai întâi a rănit pe tânăra Margareta Budughian, cu care era în relaţii de dragoste. Drama s'a petrecut la locuinţa fetei.

La faţa locului au sosit d. procuror Peneuş şi comisarul Lupaşcu, cari au dispus transportarea răniţilor la spital. Traian Orghidan a încetat din viaţă după o oră de agonie, iar corpul său a fost depus la morgă. Eroina dramei, uşor rănită, a fost pansată şi lăsată liberă.

Motivele acestei drame nu se cunosc.

Cuvântul IN ŢARĂ

O importantă consfătuire a marilor proprietari agricoli din judeţul Dolj

Acţiunea de ridicare a agriculturii în legătură cu campania de refacere a drumurilor. — Interesantul expozeu al d-lui N. Roşulescu, prefectul jud. Dolj

CRAIOVA. — In sala de consiliu a Palatului Administrativ din localitate a avut loc eri o importantă consfătuire a marilor proprietari agricoli din întregul judeţ, sub preşedinţia d-lui prefect N. Roşulescu.

In afară de cei peste 200 de proprietari doljeni cari au răspuns cu însufleţire la această convocare, au mai luat parte şi d-nii: dr. Ion Stoica, subprefectul judeţului Dolj; ing. I. Constantinescu, directorul Camerei Agricole şi ing. Drăgan, şeful serviciului agricol.

Conferinţa este deschisă prin cuvântul d-lui I. Constantinescu, directorul Camerei de Agricultură, care arată necesitatea marilor probleme cari se pun azi pentru agricultura românească şi pentru a căror promovare proprietarii agricoli trebue să-şi lămurească poziţia lor în actuala organizaţie de Stat. D-sa înfăţişează rolul social avut de proprietari într'un stat totalmente agricol şi lipsa unei organizaţii puternice, care ar fi putut înlătura la vreme atracţia marilor proprietari în viaţa politică, făcând să se prindă curentele subversive agitate de duşmanii ţării.

Nu este vorba de o expropriere

In ceeace priveşte svonurile lansate de răuvoitori cu privire la o eventuală expropriere, d. ing. Constantinescu asigură pe cei prezenţi că actuala organizare de Stat nu a intenţionat niciodată această reformă. Guvernul, care a fixat preţuri remuneratorii la recolte, nu doreşte decât un singur lucru: ca la opera sa de ridicare a agriculturii marii proprietari să pună umăr la umăr, spre a asigura înfăptuirea unei probleme de cea mai mare importanţă pentru economia naţională.

Lămuririle d-lui ing. Drăgan

D. ing. Drăgan, şeful Serviciului Agricol din Dolj dă o serie de lămuriri tehnice cu privire la învoelile agricole şi anunţă în acest sens înfiinţarea Comisiei de învoeli agricole care va lua fiinţă până la 15 Ianuarie.

Subliniază aportul adus de marii proprietari pentru aprovizionarea cu sămânţă şi felul înălţător în care au răspuns la apelul judeţului, mulţumindu-le pentru concursul dat.

D. ing. Drăgan face un călduros apel pentru cei cari nu au mers în pas cu chemarea vremii să facă ceva pentru a eşi dintr'o stare care îi apropie de agricultura micei proprietăţi.

In continuare arată greşita concepţie pe care unii producători o manifestă în raporturile cu Statul.

Arată apoi că în curând se vor înfiinţa echipe de mecanici cari vor cutreera judeţul pentru a da concursul acelor proprietari cari au inventarul degradat.

D. Drăgan se ocupă la urmă de problema reproducătorilor, înfăţişând documentat acţiunea regenerării rasei animale, pentru care se vor face toate sacrificiile necesare.

Expozeul d-lui prefect N. Roşulescu

D. prefect N. Roşulescu salută cu vie satisfacţie adunarea marilor proprietari agricoli din Dolj, pe cari d-sa a ţinut să-i cunoască, spre a dezbate în rândul aceleiaşi calde urmări ce însufleţeşte azi ţara întreagă problemele de care este legată ridicarea agriculturii româneşti şi deci a economiei naţionale.

Face elogiul marei proprietăţi relevând sacrificiile unora din marii proprietari agricoli ca N. Flondor, cari şi-au pus averile în slujba Mişcării Legionare şi îşi exprimă încrederea în patriotismul agricultorilor-proprietari cari vor da întregul lor concurs acţiunei întreprinsă de Statul Român Legionar pentru progresul total al agriculturii.

Spulberând svonurile josnice cu privire la expropriere d. prefect face un apel către marii proprietari, rugându-i să se intereseze în viaţa ţăranului de fiecare zi, care are nevoe de atenţie în toate momentele lui sociale şi naţionale spre a câştiga o dreptate cât mai puternică.

Sunt probleme — spune d-sa — în faţa cărora noi nu ne putem închide urechile.

Prefacerii — a căror soartă ne e destinată vinei lor şi sinistrării care nu mai nevoe de ajutorul ţării. Întrucât sunt probleme la care d-vs. trebue să participaţi efectiv, cu elanul caracteristic sufletului românesc şi cu prestigiul marilor este care stau la baza etnicului nostru.

Problema aprovizionării

Sunt decembrie de anii trecuţi, aprovizionările se fac după un plan sistematic executat la Ministerul Coordonării Economice în virtutea căruia s'a făcut o balanţă a existentului, făcându-se echilibrul dela judeţ la judeţ.

Pentru felul în care proprietarii agricoli au ştiut să rezolve problema aprovizionării, d. prefect mulţumeşte călduros, rugându-i ca şi în viitor să răspundă cu aceiaşi căldură oricăror apeluri adresate de judeţ.

Bătălia drumurilor

Capitolul refacerii drumurilor este cel mai de seamă din întreaga acţiune administrativă şi edilitară desfăşurată la Dolj.

Campania drumurilor va începe într'un ritm vertiginos în primăvară, cu un prim fond de 14 milioane lei rezultat din debitul foştilor gestionari, sumă care nu se va opri aci, întrucât toţi banii ieşiţi fraudulos din casa comunelor vor fi reatribuiţi judeţului cu orice mijloace. Un număr de drumuri vor fi gata până în toamna viitoare, celelalte vor fi date în seama Asociaţiei Comunelor din Dolj care vor rezolva refacerea şoselelor mai puţin importante cu mijloace proprii.

Incheindu-şi expozeul său, d. prefect spune că actualul regim nu-şi face iluzia că toate minunile se vor realiza la comandă, ci cu toţii trebue să colaboreze într'o armonioasă înţelegere şi încredere pentru puterea prosperării Neamului.

Pentru o mai bună conlucrare, d-sa propune o adunare lunară a marilor proprietari agricoli şi mulţumeşte asistenţei pentru modul în care au răspuns apelului d-sale care este în acelaş timp apelul ideei de ordine şi echitate românească.

Cuvântarea d-lui Titică Popovici

Din partea marilor proprietari agricoli d. Titică Popovici, spune că discuţiunile s'au rezumat în cinci puncte de seamă. In primul rând, chestiunea abuzurilor la legea învoelilor agricole care trebuesc sancţionate riguros, fie că sunt comise de săteni, fie de proprietari.

Numai în acest mod, vrescurile care le are fiecare categorie socială — înutile colectivităţii — vor fi îndreptate sau înlăturate.

In al doilea rând, d-sa crede că este în asentimentul tuturor proprietarilor, afirmând că întrunirea de azi are şi este dorită legământul care se face între comandamentul inginerilor dela Camera de Agricultură şi căpitanii plugăriei care sunt proprietarii — era un lucru cu desăvârşire necesar pentrucă numai astfel se asigură prosperitatea agricolă a judeţului şi a ţării.

In ceeace priveşte sacrificiile către „Ajutorul Legionar", proprietarii sunt gata să-l facă şi cere ca vărsămintele să înceapă imediat.

Propunerea d-lui prefect de a se face întruniri cu proprietarii este binevenită, de oarece numai dintr'o discuţie activă iese lumină şi îndrumare.

Incheind d. Popovici roagă pe d. prefect să dea o deosebită atenţie chestiunii îndiguirilor şi mai ales îndiguirii Ghidici—Rast-Negoi, care e una din cele mai vaste lucrări ale ţării, având o suprafaţă îndiguită de 12.000 pogoane, cu o capacitate de producţie de peste 800 pogoane, adică hrana pe un an de zile a Municipiului Craiova. Această îndiguire a fost victima bumbului de ghiaţă din Februarie 1940 şi ar necesita un împrumut de 10 milioane lei spre a se repara această lucrare cu un vast caracter agricol prin producţia sa mare, prin braţele care le ocupă şi lumea care este interesată în această proprietate, prin distrugerea frigurilor malare, prin desecarea bălţilor.

In urmă, d. Titică Popovici a asigurat pe d. prefect de tot concursul proprietarilor agricoli doljeni.

A mai vorbit d. G. Dinopol care a elogiat personalitatea dinamică şi ponderată a d-lui prefect N. Roşulescu, spunând că pentru d-sa este o revelaţie.

D. Dinopol spune că problemele aduse în discuţie comportă două părţi: o parte socială şi una economică.

D-sa înfăţişează rând pe rând nevoile agriculturii şi îşi exprimă încrederea în acţiunea de ridicare întreprinsă de actualul regim.

Ultimul a vorbit d. Iorgu Popescu, după care d. prefect a făcut un rezumat al desbaterilor, răspunzând interpelărilor adresate şi fixând o viitoare convocare a proprietarilor agricoli care va avea loc în luna Ianuarie.

Examenul la cursul profesional de ucenici din Orşova

ORSOVA. — La Cursul profesional de ucenici din Orşova înfiinţându-se şi anul al II-lea, s'a ţinut în zilele de 18 şi 19 Decembrie examenul de admitere în anul II pentru elevii-ucenici cu cel puţin trei clase secundare sau cu şapte clase primare.

Comisia profesorală întrunindu-se la 20 Decembrie, sub prezidenţia d-lui director Dumitru Iordănoiu, a stabilit următorul *rezultat:*

La secţia industrială, din cei 30 de candidaţi au reuşit 25.

La secţia comercială, din cei 18 elevi înscrişi pentru examen au reuşit 13.

In total, din 48 de elevi candidaţi au fost admişi 38, cari după vacanţa Crăciunului vor urma în anul II. In anul I au rămas 34 elevi.

Au reuşit la examen următorii elevi:

A) *Dela secţia Industrială:* 25 elevi.

Anghelescu Nicolae, media 6.00, al XII-lea; Arcanu Traian, media 6.67 al VII-lea; Blidariu Ioan, media 5.00, al XXII-lea; Ciuru Ioan, media 6.00, al XIII-lea; Ciurc Nicolae, media 5.67, al XVIII-lea; Coman Iosif, media 6.33, al X-lea; DRAGOTA ALEXANDRU, media 9.00 întâiul; Drăghicescu Nistor, 6.67, al VIII-lea; Drăguţa Petru, 5.67, al XIX; Gherghulescu Nicolae, 5.00, al XXIV; Grozăvescu Ioan, 6.00, al XIV; Handl Francisc, 7.00, al IV; Lindner Alfred, 5.00, al XXV; Mayer Paul, 8.00, al III-lea; Miuţescu Traian, 5.67, al XX; Novac Adalbert, al II-lea; Oprescu Ioan, 6.33, al XI; Pârvu Gheorghe, 5.67, al XXI; Prohasca Iosif, 6.00, al XV; Rogobete Ilie, al XVI, 6.00; Stoica Vasile, 6.67, al IX; Stubianschi Ladislau, 7.00, al V; Toth Mihai, 7.00, al V-lea; Vâjaică Vasile, 6.00, al XVII; Păcurariu Gheorghe, 5.33, al XXII;

B) *Dela secţia Comercială:* 13 elevi.

Căpriorii Spiridon, 8.00 al II-lea; Ciocârlie Ioan, 6.67, al VIII; Costescu Ioan, 5.33, al XI; Kubi Francisc, 7.67, al III-lea; Kok Robert, 5.67, al XI; Mondon Ilie 7.67, al IV; Martinescu Gheorghe, 6.00, al VI; NICOLAESCU ATANASE, 8.67, întâiul; Nicolicea Ilie 7.67 al V; Oprişan Pavel, 5.33 al XIII; Patzer mil, 7.00 al VII; Zettel Herman, 6.67, al IX; Turk Iosif, 6.00, al X-lea.

Vacanţa pentru cursul profesional de ucenici ţine până la 8 Ianuarie.

Impunătoarea manifestaţie legionară la Călăraşi-Ialomiţa

Legionarii dau onorul

CALARASI, 27. — In vederea vizitei ce urma să facă d. N. Pătraşcu, secretarul general al Mişcării Legionare, organizaţiile legionare a Ialomiţei de sub conducerea d-lui Teodor Inoraş, a fost convocată o adunare a cuibului verzi, în capitala judeţului, pentru ziua de Duminică 22 Decemvrie a. c.

Cu toată greutatea vremii şi a transporturilor, legionarii au început să sosească din ajun. Pentru găzduire, şcolile primare din localitate aşteptau încălzite sosirea camarazilor.

De dimineaţă, străzile oraşului răsunau de cântece legionare. In faţa catedralei, o mare tribună s'a ridicat, drapată în verde şi în tricolor naţional, ornamentată cu tablourile Căpitanului, al M. S. Regelui Mihai I, al d-lui General Antonescu Conducătorul Statului şi al d-lui comandant Horia Sima, vice preşedinte al Consiliului de Miniştri.

La ora 12 piaţa din faţa Bisericei Sf. Nicolae (Catedrala) şi străzile vecine, erau o masă de oameni.

Camarazii legionari grupaţi pe plăşi, cu drapelele respective, aşteptau sosirea oaspeţilor anunţaţi. In dreapta tribunei erau aşezaţi şefii autorităţilor militare şi civile, iar în faţă preoţi din judeţ şi invitaţi.

La ora 12.30 d. Sandu Ionescu, instructor legionar şi şeful părţii, comandă prin megafonul instalate de dimineaţă pentru onor, dând raportul d-lui Teodor Inoraş, şeful judeţului.

La scurt timp, soseşte d. comandant Eugen Teodorescu, şeful regiunei Dobrogea şi d. comandant E. Bulbuc care primesc raportul şefului judeţ.

După ce se cântă, de întreaga suflare legionară „Ştefan Vodă al Moldovei", d. Teodor Inoraş deschide seria cuvântărilor spunând între altele că, astăzi se împlinesc trei ani dela victoria electorală legionară, câştigată de luptători în 1937. Se adresează legionarilor şi armatei care împreună vor repara nedreptăţile făcute neamului, prin sfâşierea Ţării.

Urmează d. comandant al garnizoanei Călăraşi vorbind din partea armatei şi d. C. Secelea primar din partea călărăşenilor.

D. comandant Eugen Teodorescu arată cum s'a sărbătorit Naşterea Domnului până acum de legionari şi cum trebue sărbătorită astăzi. Căldura căminului nu trebuie să înmoaie dorul de luptă. Ţara este însângerată, sfâşiată. Trebuie să ne pregătim de noi jertfe, fiecare să muncească, să se jertfească, pentru a se putea prezenta senini în faţa Căpitanului şi a martirilor neamului.

D. comandant Bulbuc în cuvinte mişcătoare spune: „Se împlinesc trei ani de când am fost prin oraşul Călăraşi şi jud. Ialomiţa, împreună cu martirii Cantacuzino şi Polihronide. Veneam atunci din Ardeal, sunt acum în doliu.

Legionarul trebuie să dea totul pentru ţară. După cum în închisoare a ştiut să înfrunte gloanţele călăilor, astăzi va trebui să stea dârz în faţa gloanţelor duşmane, de peste frontieră.

Vorbeşte mai departe despre marea iubire de Ţară, de Neam şi de Lege a Căpitanului, care mărturisind până la sânge pe întregul neam românesc. A cărui martirizare a fost o prevestire a martirizării Ţării.

După Căpitan a rămas un Crăişor care, sprijinit de braţul încercatului şi neînvinsului General, va clădi ţara, din temelii şi până la turle, şi acolo va înfige o cruce.

Legionarul ştie să asculte şi să tolereze. Ce-ar fi fost, dacă ne-am fi răsbunat?!

Cei ce au trădat, au vândut şi au sfârtecat ţara să ştie însă, că legionarul nu uită.

Cu gândul la Căpitan şi cu urechea la Comandant, să muncim pentru a curăţi naţia de tâlhari şi de mişei.

Legiunea şi armata una sunt. O singură poruncă şi datoria cerşută de faţă va fi împlinită. Suferinţele fraţilor de peste hotare vor lua sfârşit.

După cuvântarea d-lui comandant Bulbuc, s'au cântat Ştefan Vodă al Moldovei şi Sfântă tinereţe legionară.

Intr'o ordine şi disciplină desăvârşită, armata verde s'a încolonat pe plăşi cu şefii în frunte şi au defilat pe strada Ştirbey Vodă. Oaspeţii, împreună cu şefii autorităţilor militare şi civile, au primit defilarea dintr'o tribună instalată în faţa primăriei.

Defilarea s'a desfăşurat având în frunte pe d. instructor legionar Sandu Ionescu, urmat de F. D. C.-ul cetăţuie şi legionarii prezenţi la adunare, în cadenţa marşului revoluţiei legionare cântat de muzica regimentului 23 infanterie de sub comanda d-lui sublocot. I. Bratu. Au defilat peste 3.000 de camarazi. O notă plăcută, prin varietatea ce prezenta, a făcut coloana de călăreţi, comandată de camaradul ing. Popescu.

La ora 15, după defilare, s'a servit o masă camaraderească, în sala de şedinţe a sediului.

In timpul mesei a sosit şi d. comandant N. Pătraşcu, secretarul general al Mişcării Legionare care, din cauza vremii, n'a putut sosi la timp.

După masă, s'a ţinut o şedinţă cu Statul Major al judeţului, prezidată de d. comandant Pătraşcu — iar seara au asistat la pomul de Crăciun, organizat de Regimentul 8 artilerie, de sub comanda d-lui colonel Urechescu.

Impresionanta nenorocire din comuna Bujorul-Covurlui

GALAŢI, 27 (Prin telefon). — Două groaznice nenorociri s'au întâmplat în comuna Bujorul, la moara proprietatea lui Grigore Niuniun. Mecanicul Ghiţă Potofot, pe când lucra la moară, a fost prins de o curea de transmisiune. Nefericitul s'a ales cu trei coaste şi piciorul rupte. Transportat la spital, pe drum, el a încetat din viaţă.

A doua victimă, copilul Ştefan Vâlcov, în etate de 14 ani, urcându-se în podul morii, fără ştirea proprietarului, pentru a scoate o cantitate de seminţe de floarea soarelui, la un moment dat a fost prins de aceiaşi curea de transmisiune şi oribil mutilat.

Cazurile au fost aduse la cunoştinţa parchetului, care a autorizat înmormântarea cadavrelor.

Gospodărie distrusă de foc

GALAŢI, 27 (Prin telefon). — Un puternic incendiu a mistuit întreaga gospodărie a locuitorului Lazăr Voicu din satul Tătarca.

Cercetările au stabilit că focul se datoreşte necurăţirei hogeacului.

Pagubele sunt importante. Sinistratul nu era asigurat.

TG.-NEAMŢ

Datinele de Crăciun

Căminele culturale din localitate au pregătit serbarea datinelor de sfintele sărbători, având grije ca prin aceasta să reînvie tradiţionalele obiceiuri din partea locului.

Garnizoana legionară Tg. Neamţ de sub şefia camarad. Calapod a organizat un cor cu Colinde şi cântece Legionare de sf. Sărbători. Fondurile realizate s'au depus la Ajutorul legionar.

DIN ORĂŞTIE

Inspecţie

D. Ioan Dragomir controlor special din Institutul Naţional al Cooperaţiei, a inspectat cooperativele din oraşul nostru.

Serbare

In sala „Central", liceul „Aurel Vlaicu" a ţinut serbarea pomului, realizând un câştig de 5.500 lei, sumă depusă pentru ajutorarea elevilor refugiaţi. S'au executat colinde şi datini de Crăciun, pregătite de d-nii prof. Nicolae Praja şi Ioan Limbeanu.

Daruri de Crăciun

Cu ocazia închiderii cursurilor la Şcoala de ucenici, d. director Samoilă Ciumaşiu, a împărţit daruri de Crăciun tuturor ucenicilor.

Vizita d-lui comandant N. Petraşcu secretarul general al „Mişcării Legionare" la Oraviţa

ORAVIŢA, 27. — In ziua de Sâmbătă 21 Decemvrie a. c. Oraviţa a primit pe secretarul general al Mişcării Legionare. D-sa a venit însoţit de camaradul Popovici, de camaradul Pr. Puşcaşu, şeful Regiunii I, şi de R. Ciurlu, şeful jud. Severin, şi Gherasim Pârva, secretarul Regiunii I.

Legionarii garnizoanei Oraviţa, a plăşilor Oraviţa şi Sasca, precum şi şefii de sectoare şi plăşi din întreg judeţul Caraş, cetăţuile şi frăţiile de cruce, încă de dimineaţă s'au încolonat în faţa prefecturii, de unde detaşamente au mărşăluit prin oraş în sunetul cântecelor legionare. Oaspeţii au sosit la ora 12 a.m. Raportul s'a dat în sala prefecturii de către d. Dragomir Streia, şeful judeţului Caraş. D. Lazu Ion, prefectul judeţului Caraş, urează oaspeţilor bun sosit. In cadrul unei şedinţe de cuib deschisă de Dragomir Streia, vorbeşte Pr. Puşcaşu, şeful Regiunii I, arătând scopul pentru care secretarul general al Mişcării Legionare a venit să ne cerceteze la noi acasă.

CUVANTAREA D-LUI PROF. N. PETRAŞCU

După ce se cântă „Sfântă tinereţe" şi „Arcaşii lui Ştefan", ia cuvântul d. comandant Petraşcu. D-sa porneşte dela legătura pe care o are cu pământul Banatului, în care împreună cu comandantul Mişcării Legionare, d. Horia Sima, care şi-a început activitatea de închegare şi organizare a primelor cuiburi în Banat, a avut de îndurat lovitura destinului care nu l-a cruţat, dar care nu l-a putut înfrânge. De aci au trecut apoi în inima Ţării unde au pregătit şi au putut aduce biruinţa. Trece apoi la expunerea câtorva principii de bază ale ideologiei legionare, cuprinse în formula legământului, vorbind despre Mişcarea Legionară ca mişcare creştină, despre trăirea permanentă a Căpitanului în sufletul legionarilor, care după moartea lui trupească îl ascultă şi ţine sub puterea uriaşă a spiritului său nemuritor, care-i îndeamnă la luptă, la jertfă, care-i dojeneşte şi care le surâde la fiecare popas de faptă legionară făcută după chipul şi asemănarea faptelor Lui.

Se opreşte apoi asupra [illegible] ură şi de mişelie", arătând [illegible] rea Legionară, după [illegible] ului iudeo-masonic şi [illegible] înfipt adânc în inima [illegible] mânt trădătorii de neam [illegible] Ţara la înfăţişarea şi umilinţa [illegible] cum, pe cei cari au [illegible] pile lor oculte în existenţa [illegible] îi va pedepsi după legile [illegible] cari au luat din interese [illegible] î lariă, şi-i cheamă pe [illegible] ascultaţi de dihonia [illegible] chezar — pentru care [illegible] că indiferenţi şi sceptici — [illegible] în rândurile vechi [illegible] încă nu înţeleg chemarea [illegible] — când fiecare Român [illegible] pună în slujba acţiunii [illegible] şi se pun de-acum [illegible] du-se vinovaţi de [illegible] Neam. Mişcarea Legionară [illegible] să-i pedepsească cum se cuvine.

In partea a doua a cuvântării expune în linii generale [illegible] porului român între celelalte [illegible] re, camaraderia cu marele [illegible] german pe care trebue să-l [illegible] şi să-l cinstim, atunci când [illegible] interesele Neamului nostru [illegible] ordin european, vin să ne [illegible] reclădirea şi refacerea Ţării [illegible] melia de fier a disciplinei [illegible].

Termină adresând amintirea [illegible] din jertfele morţilor legionari [illegible] gândul şi fapta Căpitanului [illegible] în inima cămăşilor verzi. Neamul românesc îşi va croi cu propriile mâini, un destin nou, înscriind paginile istoriei Româneşti [illegible] cie, pietre de foc şi biruinţă.

După plecarea publicului [illegible] mandant Petraşcu se interesează de funcţiunile şi gradele judeţului [illegible] du-le sfaturile şi instrucţiunile necesare. S'a servit apoi masa [illegible] tina legionară [illegible] raportul [illegible] zentat de legionarul Rusan [illegible] ful cantinei. După masă d. comandant Petraşcu vizitează [illegible] le cantinei şi sala de [illegible] sărac, căpătând explicaţii dela N. Tecşoleagă, şeful „Ajutorului Legionar".

După aceasta, oaspeţii [illegible] rămas bun dela cei prezenţi [illegible] în direcţia Anina, unde [illegible] taţi de muncitorii legionari.

Metode noui de organizare şi îndrumare în administraţia judeţului Ialomiţa

Activitatea d-lui inginer Virgil Albu, prefectul judeţului

CUZA-VODA, 26. — Luând în primire importantul post de conducere al treburilor gospodăreşti ale judeţului Ialomiţa, d. ing. *Virgil Albu*, a păşit dintru început pe tărâmul faptic al unor hotărîte măsuri de înnoire morală şi redresare materială a aparatului administrativ. Consecvent principiului, întotdeauna valabil, că o bună şi rodnică operă de administraţie publică, nu se poate realiza decât în funcţie de elemente destoinice, cu temeinică pregătire tehnică-profesională şi culturală, d-sa a întreprins o riguroasă acţiune de selecţionare în organismul funcţionăresc al administraţiei rurale. Constatând că, în majoritatea lor, bugetele comunelor rurale sunt împovărate de sarcini financiare inutile, — cele mai multe absorbite de salariile unui personal funcţionăresc numeros şi nefolositor, — d. prefect V. Albu a decis descongestionarea aparatului administrativ al comunelor rurale şi gruparea lor pe notariate cercuale. Notariatele cercuale, — care în Ardeal au dat roade sănătoase, înlesnind progresul administraţiei rurale, — sunt menite pe deoparte, să simplifice mecanismul vieţii administrative, iar pe de alta, să selecţioneze elementele de conducere, ridicând administraţia la nivelul de demnitate şi superioritate, cerut de vremurile de azi. Nu este un fapt întâmplător, că încă dela începutul activităţii sale, d. ing. Virgil Albu a pus accentul pe elementul om, dând o deosebită atenţiune metodelor de selecţionare şi utilizare a funcţionarilor, cărora se încredinţează o parte din autoritatea Statului. Această atenţie este izvorîtă din concepţia [illegible] nouă a doctrinei legionare, [illegible] temeinica ei aplicare atârnă, [illegible] gă măsură, progresul şi bunăstarea [illegible]. D. prefect V. Albu [illegible] grija îndrumării gospodăreşti [illegible] să fie încredinţată unor [illegible] mente pregătite, atât din punct de vedere cultural, cât şi mai ales din punctul de vedere al [illegible] nice profesionale. Notarul [illegible] care este în mijlocul satelor [illegible] cel mai de seamă al vieţii administrative, nu poate rămâne sub [illegible] de pregătire cerut de lege şi [illegible] stare de umilitoare inferioritate [illegible] faţă de ceilalţi slujbaşi rurali. [illegible] bue să posede studii universitare [illegible] să fie trecut prin şcoli speciale [illegible] pregătire profesională. Numai [illegible] poate conduce cu demnitate — [illegible] însemnatul post care i s'a încredinţat — destinele vieţii ţărăneşti [illegible] tribuind, cu folos, alături de [illegible] ceilalţi factori îndrumători şi [illegible] la ridicarea culturală şi materială [illegible] păturii rurale. Măsurile [illegible] te de d. prefect Virgil Albu [illegible] vire la noua organizare şi [illegible] nare a aparatului administrativ [illegible] rale din judeţul nostru, [illegible] să aducă îndreptările necesare [illegible] stări de lucruri care [illegible] multă vreme şi să stimuleze [illegible] rile factorilor de conducere [illegible] lea activităţii rodnice, constructive şi prospere.

GH. I. S.

Crima unui sătean din comuna Vrăniuţ-Caraş

ORAVIŢA, 27. (Prin telefon). — Eri după amiază, a doua zi de Crăciun, săteanul Drăgănicea Iosif, din com. Vrăniuţ, plecând la vânătoare, s'a abătut pela un vecin al său. Aici, el a găsit pe fosta sa noră, Ana Lepădatu, care şi-a părăsit acum cinci ani bărbatul cu doi copii, pe care i-a crescut tata-socrul, ea trăind nelegitim cu un alt locuitor din comună. Incepând o discuţie vie între socru şi noră, cel dintâi a ridicat arma şi a descărcat două focuri în [illegible] care a rămas moartă pe loc.

Crima a produs o profundă [illegible] ţie în sat şi jur.

După săvârşirea crimei, Drăgănicea a plecat la postul de jandarmi Răcădia, unde s'a predat.

Cu actele dresate el va fi înaintat parchetului.

„Armata și legionarii sunt una", a spus generalul Atanasiu, comandantul corpului Armată la serbarea Pomului de Crăciun la Tecuci

TECUCI. — Duminecă între orele 6 și 9 seara, a avut loc, într'un cadru de măreață sărbătoare, în sala de festivități a regimentului Infanterie Tecuci, serbarea pomului de Crăciun, în prezența d-lui general de diviie Vasile Atanasiu, comandantul corpului de armată, a d-lui Ion Dobre, prefectul județului Tecuci, a preotului Al. Micu, șeful Mișcării legionare tecucene, Ion Gh. Crânganu, comandant legionar și șeful „Ajutorului legionar" Tecuci, V. Tască, primarul orașului, a ofițerilor regimentului în frunte cu d. comandant colonel Sarnciu, a trupei și a unei delegații de șase cămăși verzi. D. general Atanasiu anunță pe ostași că a trimis Conducătorului Statului asigurarea că poate avea mată. De-acum înainte orice atac mată. eD-acum înainte orice atac al dușmanului, nu ne poate surprinde. Vom petrece sărbătorile în casa noastră ostășească, în familia caldă a armatei, pentru ca dușmanul să nu-și închipuie că petrecerile Crăciunului ne-au moleșit și ne-au făcut să uităm datoria noastră.

D. general Atanasiu, comandantul Corpului de armată, a vestit cu însuflețire tuturor că vom păzi cu strășnicie hotarele în care am rămas, din cauza nevredniciei noastre până când le vom putea întregi iarăși cum au fost. Fiecare ostaș care pleacă în concediu de sărbători duce acasă din partea guvernului un mic cadou: un kilogram de zahăr, 500 grame săpun și 50 țigări. Un mic cadou dăruit din toată inima.

După aceia se desfășoară programul: Imnul Regal, fanfară și cor, dirijat de sublocot. Petrovici D.; Bună Dimineața și Colinde de Crăciun, cor al copiilor de trupă, Cântecul Stelei, cor al copiilor de trupă; Poutpouri Național, fanfara regimentului; Capra, Colinde de Crăciun și plugușorul, totul executat cu însuflețire și temeinic.

In partea a doua a programului Moș-Crăciun, un admirabil rol al cpt. Lepădatu Gh., împarte daruri copiilor de trupă și ostașilor. Inainte de împărțirea darurilor, Moș Crăcium istorisește pățaniile drumului său. Vine din Basarabia. A colindat prin Tighina, Chișinău, Bălți, Soroca, dar a fost izgonit de pretutindeni și în primejdie de-a fi arestat și închis. A găsit bisericile goale de icoane, pline de oameni cari petreceau în ele jucând cărți și ciocnind pahare. Când a întrebat de pregătirea pentru sărbătorile nașterii lui Hristos, a fost luat în râs cu cuvinte de ocară. Ințelegând că Basarabia are altă stăpânire, a pornit cu sufletul amar mai departe și a ajuns la Tecuci, unde-l aștepta altă lume, cu drag.

D. general Atanasiu, încheind serbarea, mulțumește tuturora pentru reușita ei și felicită pe ofițeri, trupa și pe autoritățile legionare. O mare unitate de suflet s'a înfăptuit: legionarii și armata sunt una, spune d. general. Avem acelaș țel: întregirea hotarelor și învierea neamului românesc.

D. prof. Ion Dobre, comandant legionar și prefectul județului Tecuci, se adresează ostașilor camarazi de mâne și azi când va suna goarna și va sosi ora plecării. Ieri cerșeam pomana Europei prin tratate. Deacum înainte ne vom impune lumii întregi prin forță. Forța este principiul lumii noui. Forța bazată pe dragoste și disciplină. Dumnezeu a creiat universul prin forța Sa: a făcut lumea din dragoste pentru noi și a disciplinat haosul. Dragostea și disciplina trebue să fie cele două puteri pe care să se ridice forța noastră românească.

După aceia d. general a inspectat dormitoarele regimentului, ale căror clădiri fuseseră grav avariate de cutremur, în care a găsit curățenie și ordine desăvârșită, a inspectat grajdurile, sala de mese, luând masa cu ostașii regimentului. La masă a domnit o atmosferă de frăție deplină între armată și legiune, între ostașii încărunțiți în aspra slujbă a armelor în frunte cu generalul Atanasiu și generalul Glogojanu și tineretea legionară, călită în focul luptelor pentru biruința și aleanul sfânt al Căpitanului ei. Serbarea s'a sfârșit sub semnul înalt al acestei armonii între cele două oștiri luptătoare, prin care se va învinge.

G. Ursu

BUCECEA

Dela Crucea Roșie

Subfiliala Crucii Roșii din localitate de sub conducerea d-nei Aida Draganciu, desfășoară o rodnică activitate pentru binele obștesc. Cu concursul a 36 doamne din comitet, subfiliala a sprijinit elevii școlilor din comună cu haine și îmbrăcăminte.

Din darea de seamă făcută de d-na Eugenia Fotiea, casiera subfilialei, s'a colectat dela sprijinitorii și membrele acestei instituții 34.834 lei.

Din acest fond s'a dat filialei Crucii Roșii din Botoșani 217 lei, 7308 lei pentru refugiați, haine și încălțăminte pentru 30 elevi sărmani la școlile din comună în valoare de lei 5229.

S'a pregătit lengerie pentru 10 paturi în valoare de 3223 lei și 2000 lei pentru cantinele școlilor din localitate.

Astăzi se află în casa subfilialei un sold de 15.998 lei.

Furt

Făcători de rele au pătruns noaptea trecută prin spargerea unei uși în gheretta d-lui Nechifor Alexa din localitate, de unde au furat 2000 lei dintr'un sertar și produse C. A. M. în valoare de 8000 lei. In urma investigațiilor făcute hoțul a fost descoperit. El se numește Ion Burlui din Hântești (Dorohoi). Cazul se cercetează de d. Pescaru, șeful post. jand. Bucecea.

HÂRLĂU

Dela Ajutorul Legionar

Ajutorul legionar din localitate a împărțit până în prezent la săraci următoarele:

3 vagoane lemne de foc fasonate, 10 vagoane lemne de foc cerăjitură, 350 kgr. fasole; 300 kgr. carne porc; 800 kgr. făină de grâu; 100 kgr. săpun; 1500 kgr. făină de porumb etc.

Deasemenea au fost îmbrăcați complect 40 copii săraci iar un copil găsit fără părinți a fost luat sub îngrijirea organizației Legionare locale, îmbrăcat și educat în spirit legionar.

Ajutorul Legionar din orașul nostru își continuă zilnic opera de ajutorare a celor lipsiți de mijloacele necesare unui trai cât de modest.

Timpul

Din cauza abundenței de zăpadă căzută în ultimul timp, circulația autobuzelor c. f. r. pe distanța Iași-Hârlău-Botoșani a fost sistată.

SERBAREA POMULUI DE CRĂCIUN LA „FABRICA DE ZAHĂR IȚCANI"

IȚCANI, 27. — Niciodată muncitorii fabricii de zahăr „Ițcani" nu s'au simțit mai strânși legați sufletește decât în ajunul Crăciunului, când s'a serbat primul pom de Crăciun al muncitorului legionar.

Programul

Toți muncitorii au părăsit vuietul fabricii spre a fi prezenți în jurul Pomului de Crăciun, împreună cu conducătorii fabricii, personalul tehnic și administrativ, între cari cităm pe d-nii: ing. Rosetti, dir. tehnic, ing. Budeanu, ing. Săveanu ș. a.

La ora 9 seara s'a oficiat un serviciu religios de către S. Sa păr. Filip Regus.

D. Artur Strobel, primarul comunei în câteva cuvinte adresate muncitorilor le-a cerut muncă neobosită, căci numai astfel Legiunea va fi biruitoare.

Echipa legionară de colindători a cântat colinzi și cântece legionare iar „Moș Crăciun" a avut un deosebit succes.

Apoi, distribuindu-se darurile, muncitorimea și-a reînceput lucrul.

Românizarea întreprinderilor

Comisiunea de românizare a întreprinderilor și-a îndeplinit cu demnitate sarcina ei.

Funcționarii evrei din fabrici au fost înlocuiți cu funcționari români, avându-se în primul rând grijă pentru cei refugiați.

Șomajul a fost astfel înlăturat dându-se muncitorilor harnici posibilitatea de câștig și de traiu mai bun.

Ajutorarea refugiaților

Aproape toate locuințele rămase în urma repatrierii germanilor din comuna Ițcanii-Noi au fost cedate refugiaților.

Primăria a binevoit să le acorde ajutoare materiale îmbunătățind cu mult soarta lor.

Astfel că acest colț al Ițcanilor va redeveni în scurt timp un sat modest de agricultori harnici.

ADJUD

ADJUD, 27. — In sala de festivități a școalei primare de fete nr. 2 a avut loc o serbare artistică legionară, dată în folosul „Ajutorului Legionar", de către cuibul „6 Septemvrie" și „Nicadorii" din garnizoana Sascut sub conducerea camaradului șef de garnizoană Pavel I.

Programul a fost compus din recitări, jocuri și cântece legionare, încheindu-se cu piesa „Se face ziuă" de Zaharia Bârsan. Cuvântul de deschidere a fost rostit de camaradul Pavel I., iar corul a fost condus de către camaradul Ichim Const.

Serbarea s'a bucurat de o numeroasă asistență dovedindu-se prin aceasta înalta înțelegere a legii „Ajutorului reciproc" lăsată ca testament de către Căpitan.

IMPORTANTĂ CONFERINȚĂ ADMINISTRATIVĂ LA PREFECTURA JUDEȚULUI RĂDĂUȚI

RĂDĂUȚI. — La prefectura județului Rădăuți a avut loc o importantă conferință administrativă a care au luat parte d. prefect al județului Nicu Sulcina; d. avocat Vasile Cârciu, comandant legionar al județului; d. Vladimir Popovici, primarul orașului; Pintilei Prelipceanu, șeful poliției; Gavriliteanu, controlor financiar; avocat Octavian Olinici; Grigorie Rusu, președintele Federalei cooperativelor; Mircea Pârnac, ajutor de comandant legionar, profesor Alex. Pavelescu; preot Oreste Gherasim și D. Negru, comandantul materiilor prime.

D. prefect Nicu Sulcina, deschizând ședința, aduce în discuție necesitatea schimbării denumirilor străzilor orașului Rădăuți. După diferite propuneri, s'a hotărît schimbarea străzilor.

In continuare, d. Grigore Rusu, președintele Federalei Cooperativelor din Rădăuți, face o amplă expunere asupra realizărilor pe teren a Mișcării Legionare în ceeace privește mișcarea economică a județului. Intre altele, d. președinte Rusu anunță înființarea primei brutării creștine, deziderat de mult exprimat de întreg orașul nostru; apoi a Fermei Dornești, care are peste 80 vaci de lapte, exploatate pentru fabricarea untului. Iar în curând, va fi iarăși realizat Depozitul en gros de mărfuri, de unde se vor putea aproviziona toate unitățile cooperative din județ și comerțul creștin.

D. Octavian Olinici, arată necesitatea înființării unui Cămin de ucenici, unde să fie întreținuți în mod gratuit copiii de țărani, care vor fi plasați pe la întreprinderile creștine comerciale.

Mai iau cuvântul apoi d. Gavriliteanu, comisar Dogeanu, etc., după care conferința ia sfârșit.

Realizări legionare la Deva

Ajutorarea săracilor pentru sărbătorile Crăciunului

DEVA, 27. — Mișcarea Legionară întotdeauna a avut în vedere să vină în ajutorul oamenilor ajunși în nevoe. Organizația județeană hunedoreană conștientă de acest rost înalt al Legiunii a luat diferite inițiative din cele mai remarcabile în acest sens. Așa de curând s'a făcut la Deva deschiderea solemnă a „Azilului pentru bătrâni", înființat din inițiativa Cuibului de pregătire al intelectualilor, cu concursul și îndemnul d-lui prefect al județului Iosif Costea, și cu contribuția permanentă materială a primăriei orașului. S'a putut astfel ajunge la situația de a fi alinate suferințele unui număr de 17 persoane, aflate în neagră mizerie. In această realizare d-nii dr. Gheorghe Drăgan, primar și Nicodim Borca, ajutor de primar au contribuit foarte mult.

In preajma sfintelor sărbători ale Nașterii Domnului, Ajutorul Legionar, a luat inițiativa ajutării săracilor, cu ocazia acestor sărbători. Cuiburile Legionare, cetățuile, prefectura, primăria și toți bunii cetățeni ai orașului și-au dat prețiosul concurs. Echipe de legionari au mers din casă în casă și au cercetat pe săraci întocmind „fișe de sărăcie", pentru fiecare familie avizată la ajutorul creștinesc al celorlalți oameni. Au fost găsit astfel aproximativ 200 familii ajunse în nenorocire. Au fost grupate în: a) Familii fără copii; b) familii cu un copil și c) familii cu mai mulți copii. Li s'au distribuit alimente și haine, după nevoia și situația fiecăruia. S'au împărțit astfel: 1.000 kgr. făină, 200 kgr. zahăr, 100 kgr. săpun, 100 kgr. untură, 30 costume pentru copii, 30 perechi bocanci, o cantitate apreciabilă de bomboane pentru copii. Toate acestea cumpărate din banii adunați de „Ajutorul Legionar". Apoi ciorapi, mănuși, haine, cămăși, pulovere și căciuli donate de diverși binefăcători.

Predarea acestor cadouri s'a făcut în cadrul unei frumoase serbări legionare, care s'a început printr'o rugăciune rostită de un preot legionar, s'au cântat colinzi și cântece legionare, iar camaradul Viorel Bobordea, cdt. aj. leg., șeful județean al Mișcării, a rostit o impresionantă cuvântare, inspirându-se din cuvintele Căpitanului „Ajutați fratele ajuns în nenorocire! Nu-l lăsa!". A fost remarcată prezența la serbare a d-lui lt.-col. Guțulescu, dr. G. Drăgan, primar, Nicodim Borca, ajutor de primar al orașului, subprefect dr. I. Ghedman, dr. Mihuțiu și alți distinși intelectuali, intelectuale și cetățeni ai orașului.

Cronica Sucevei

OPERA DE AJUTORARE A NEVOIAȘILOR

Pomul de Crăciun al soldaților din garnizoană.-Contribuțiunile „Ajutorului Legionar" în oraș și județ

SUCEAVA, 27. — Sărbătorile Crăciunului au constituit pentru orașul și județul Suceava un prilej nimerit de manifestare a grijei deosebite ce se arată în Statul legionar pentru ostași, pentru refugiați și pentru nevoiași.

S'au acordat ajutoare de către d. General Antonescu și Guvern, de către Prefectură și Primării și de către „Ajutorul Legionar". La vasta operă de ajutorare a nevoiașilor cu prilejul sărbătorilor Crăciunului și la procurarea unei bucurii pentru cei ce pe zonă asigură apărarea țării, s'au alăturat și diverse întreprinderi industriale și comerciale. Pentru toți aceștia, zilele de 23 și 24 Decemvrie au fost în orașul și județul Suceava clipe de recunoștință, bucurie și înduioșare.

Incă de săptămâna trecută s'a trimis tuturor primăriilor din județ o circulară semnată de d. prefect al județului, prof. Gavril Ionescu, și șeful județului d. Mihai Popovici, potrivit căreia s'au constituit pretutindeni comitete de ajutorare a familiilor concentraților, a refugiaților cari au fost repartizați în gospodăriile rămase dela Germanii repatriați și nevoiașilor. S'au împărțit ajutoare în haine, alimente și alte obiecte strict necesare.

Primăria orașului Suceava, sub directa supraveghere a d-lui Traian Maga, primarul orașului, a pus la dispoziția nevoiașilor cinci vagoane de lemne, 800 de pâini, 500 kgr. de zahăr, săpun și mezeluri.

La sediul „Ajutorului Legionar" s'au împărțit timp de mai multe zile aceleași articole nevoiașilor și familiilor de concentrați, ca și refugiaților din oraș și județ. Conducerea acestei opere a „Ajutorului Legionar" a fost în mâna șefului județului, Mihai Popovici, și a d-lui dr. Sil. Strugariu, șeful Mișcării din oraș.

Serbarea Pomului de Crăciun la soldații din garnizoană

Luni, a avut loc în piața orașului serbare Pomului de Crăciun, organizată de garnizoana Suceava sub conducerea d-lui general Manafu. Au luat parte, în afară de d-sa, d-nii G. Ionescu, prefectul județului, Tr. Maga, primarul orașului, Mihail Popovici, șeful Mișcării Legionare din județ, dr. Strugariu, șeful Mișcării din oraș, reprezentanții celorlalte autorități, intelectuali, populație, ofițeri și soldații din garnizoană.

S'a organizat cu acest prilej un frumos program, în cadrul căruia s'au executat cântece legionare și colinde, iar un grup de ofițeri au cântat mai multe cântece patriotice și religioase.

D. general Manafu a ținut o cuvântare în care a reamintit soldaților importanța misiunii ce o au de îndeplinit la hotarele țării, le-a arătat toată grija pe care noul regim al țării o are pentru ei și a încheiat cu nădejdea că Generalul Antonescu, sprijinit pe eroica Mișcare Legionară, va realiza idealurile națiunii române, conducând Statul la biruință prin greutățile incomensurabile ale ceasului de față, redându-i onoarea și câștigându-i locul ce-i merită sub soare.

A urmat o însuflețită manifestație pentru M. S. Regele Mihai, pentru d. General Antonescu și pentru regimul legionar.

Apoi s'au împărțit soldaților zahăr, țigări și săpun, ce li s'au trimis de către d. General Antonescu și Guvern, apoi pâine albă, cărți poștale și diverse alimente cu cari au contribuit autoritățile locale și diverse întreprinderi ca fabricile de zahăr Ițcani și de mezeluri din Burdujeni, precum și direcția C. A. M.

Serbările din județ

La Ițcani a avut loc, în sala primăriei, o serbare similară pentru soldații din garnizoana locală. Au fost de față d-nii: general Manafu, prefectul județului d. prof. Ionescu și d. Mihai Popovici, șeful Mișcării Legionare din județ. S'au împărțit soldaților diverse daruri cu cari au contribuit în special legionarii din Ițcani.

Ajutorarea nevoiașilor și împărțirea de daruri soldaților s'a făcut în acelaș cadru la Burdujeni.

O frumoasă manifestație similară a avut loc în comuna Pătrăuții Sucevei, la care de asemenea au luat parte d-nii general Manafu, prefect Ionescu, șeful jud. Mihai Popovici, primarul Sucevei Tr. Maga. S'au împărțit daruri soldaților și ajutoare populației nevoiașe. Mișcarea legionară prin garnizoana din Pătrăuți și „Ajutorul Legionar" au distribuit pâine, țigări și salam, precum și cărți poștale.

N'au fost uitați în această acțiune de ușurare a greutăților zilei nici cei din închisori. Și acestora li s'au împărțit daruri sub supravegherea d-lui dr. Strugariu, șeful Mișcării legionare din oraș.

Refugiații plasați în diverse comune din județ, în gospodăriile preluate de Stat pe urma plecării germanilor, au fost obiectul atențiunii speciale atât a prefecturii județului cât și a Mișcării legionare. Garnizoanele legionare și primăriile au organizat cantine pentru refugiați și le-au distribuit ajutoare în haine și alimente. Din Suceava li s'au trimis ajutoare similare, prin contribuția prefecturii și Ajutorului legionar.

Trebue de remarcat contribuția Fabricei de mezeluri din Burdujeni, sub conducerea cam. St. Romascan, șeful serv. economic al Regiunii a 8-a. Această însemnată întreprindere industrială a țării noastre s'a manifestat și de astă dată în mod exemplar.

AJUTOARELE DATE DE MITROPOLIA BUCOVINEI

La vasta operă de asistență socială expusă mai sus s'a asociat și Mitropolia Bucovinei, care a dăruit pentru cantina săracilor din Suceava suma de 10.000 lei, iar pentru soldații concentrați 15.000 lei, sumă care a fost trimisă Președinției Consiliului de Miniștri. Mitropolia Bucovinei a contribuit și la ajutorarea celor năpăstuiți de cutremur cu suma de 25.000 lei.

Afară de aceste ajutoare, cari sunt cu atât mai prețioase cu cât Mitropolia Bucovinei a pierdut foarte multe din veniturile sale prin prăbușirea hotarelor, Consiliul eparhial prin hotărîrea secției sale economice a venit și în ajutorul personalului refugiat al eparhiei, preoți, cântăreți bisericești și funcționari administrativi, precum și a văduvelor și orfanilor cu importanta sumă de 400.000 lei, care a fost împărțită în preajma Crăciunului.

Deasemeni studenții teologi ai Facultății din Suceava, cari și-au întemeiat un cămin, s'au bucurat de sprijinul Mitropoliei. Pentru acest cămin Consiliul eparhial a docest cămin Consiliul eparhial a donat 3½ vagoane de lemne de foc.

ION NEGURĂ

TG.-ȘTEFĂNEȘTI

Eftenirea lemnelor de foc

Primăria orașului nostru, prin d. primar I. Caradan, în marea grijă pe care o are pentru cetățeni, a dispus, prin o ordonanță, ieftenirea lemnelor de foc, așa cum urmează:

In pădurea Bădărău, stejarul lei 0.60 kgr. ulmul lei 0.45 kgr., plopul lei 0.30 kgr. și răchita lei 0.40 kgr.

Aduse pe piață, plus 0.20 lei la kgr.

Din pădurea obștei: aceleași prețuri ca mai sus, iar aduse acasă, plus 0.15 lei la kgr.

Din pădurile Drislea și Mășcăteni 1 leu kgr. stejar aduse acasă; din pădurea Guranda 0.90 lei kgr. stejar aduse acasă. Vânzătorii cari vor pretinde sau lua mai mult, ca și cumpărătorii cari vor plăti mai mult, vor fi dați judecății și amendați.

Noul ajutor de primar

D. Ilie Moldovanu licențiat al facultății de drept din Cernăuți, a fost numit ajutor de primar al urbei noastre, în locul devenit vacant prin plecarea la concentrare a d-lui Gh. Ursu locot. rez.

Culturale

Prin contopirea a 2 cămine culturale din localitate și cari agonizau cam de multișor, s'a format căminul „Ștefan Voevod"; care are în frunte un comitet compus din: d. Ion Caradan primarul comunei, Ilie Moldovanu director și casier, iar d. M. Cadinoi secretar.

Dela Banca Populară

Vechiul consiliu al băncii populare, a fost înlocuit prin un comitet format din: d. I. Caradan președinte, d. St. Volntiru vicepreședinte, d-nii D. Rachieru, I. Cristescu și M. N. Cadinoi membri; cenzori: D. Mâța și Căliman.

SĂRBĂTORIREA DATINELOR DE CRĂCIUN

La Bacău

BACĂU, 26. — Ca în toți anii, venirea Crăciunului a prilejuit la Căminul de ucenici din localitate, o măreață serbare a Datinilor strămoșești.

La această serbare s'a adăugat și bucuria multora dintre cei sărmani, cărora li s'au dăruit haine, ghete, cămăși, alimente și alte lucruri trebuitoare.

Festivitatea s'a început „Imnul tineretii legionare", cântat de ucenicii dirijați de pedagogul Gh. Găburici.

A luat apoi cuvântul d. prof. *Mihail Conpopol*, directorul Căminului, care a vorbit despre cele 6 legi fundamentale ale Legiunii, insistând asupra legii muncii și a ajutorului reciproc.

A arătat părintească străduință a noului președinte al Camerei de muncă, d. *Const. Mărculescu*, căruia în mare parte i se datorește strângerea darurilor ce s'au oferit ucenicilor săraci, și a terminat cuvântul cu un îndemn la muncă sârguincioasă, disciplină, milostenie și cinste.

A urmat reprezentarea Datinilor strămoșești, executate magistral de ucenici, apoi d. Mărculescu, președintele Camerei de muncă și d. M. Condopol, directorul Căminului, au împărțit daruri în valoare de cca 40.000 lei, celor săraci.

Spre sfârșit, ucenicii au cântat „Dealul negru" și „Imnul muncitorilor", după care d. Const. Mărculescu a făcut un inimos îndemn ucenicilor, de a merge pe calea trasată de noua organizare a Statului român: linia virtuților legionare.

Au luat parte la festivitate: d. Gh. Boguiceanu, inspector al muncii; d. Emil oBnescu, secretarul Camerei de muncă; d. prof. Tirulescu; pr. Oriță; Șt. Stoleru, patron; Const. Isachievici; Toma Mărculescu, Iord. Pastia, instructor legionar și numeroși părinți și rude ai ucenicilor.

La liceul de fete

Liceul de fete din localitate a serbat și anul acesta venirea lui Moș Crăciun, în cadrul unui program deosebit de frumos.

Serbarea s'a desfășurat în prezența tuturor profesoarelor liceului, în frunte cu d-na Mărioara Popp, directoare și în prezența tuturor elevelor și a părinților acestora.

Remarcăm deasemeni prezența d-rei prof. Edvige Bestazzi din misiunea culturală a Italiei.

Programul a cuprins toate datinele noastre strămoșești. Execuția superioară a prilejuit îndelungi aplauze.

Moș Crăciun, reprezentat de eleva Bujor Olimpia din cl. 7-a, a adus numeroase daruri. Primul dar pe care l-a scos din tolba sa a fost un plic adresat d-lui șef al Ajutorului Legionar, cu suma de 4.167 lei, sumă colectată de elevele liceului.

La Ițcani

IȚCANI, 25. — In sala Primăriei a avut loc serbarea Pomului de Crăciun, inițiativa „Ajutorului Legionar". Cu un fast deosebit, programul a fost executat de elevii școalei primare cari au dovedit multă pricepere și naturalețe în rolurile jucate.

A vorbit S. Sa păr. Văleanu V. despre Nașterea Mântuitorului, care a adus pe pământ pacea și bună învoire.

S'au împărțit numeroase daruri copiilor sărmani, constând din costume de haine, ghete, ciorapi, lingerie etc.

La Rădăuți

RADAUȚI. — Spre deosebire de anii trecuți, de data aceasta, pomul de Crăciun a fost încărcat cu daruri pentru marea mulțime de oameni săraci din județul nostru. Sărăcia a fost înțeleasă astfel. Legionarii nu dau pentru a se mândri, nu dau din obligație, ci din prisosul sufletului lor. Dau cu credința că îndeplinesc un sfânt comandament al Căpitanului și dau cu gândul curat că alină o durere.

Sala Casei Germane a fost mult prea neîncăpătoare de lumea care a venit să asiste la serbare. Pe scenă un imens pom de Crăciun, împodobit cu multă artă de legionare. Pe scenă munți de pachete. Au adunat toți și de toate. Haine, coșuri cu făină, zahăr, ghete etc. Și împărțite după reale trebuințe. Legionarii cari cercetează totul la fața locului, au mers din casă în casă și au văzut ce lipsă are fiecare.

Serbarea a fost deschisă de d. avocat Vasile Cârciu, comandantul județului, care într'o frumoasă cuvântare arată lupta legionarilor pentru bine, dreptate și echitate în repartizarea bunurilor. Legionarii vor lucra intens pentru ca românul să nu mai fie sărac în țară bogată. Mișcarea legionară este a oamenilor săraci, muncitori și însetați de dreptate. Crăciunul acesta din primul an de guvernare legionară este un început. Celelalte sărbători vor fi mai îmbelșugate, căci prin munca legionarilor, țara se va redresa din marea sărăcie în care au lăsat'o foștii conducători.

După cuvântarea d-lui Cârciu, au urmat coruri și colinde executate cu mult talent de legionari, după care s'a procedat la împărțirea darurilor către copii și nevoiași. S'au împărțit în total mai multe sute de pachete, iar unele familii sărace au fost îmbrăcate în întregime de către cuiburile legionare.

La această frumoasă serbare, am remarcat pe d-nii Nicu Sulcină, prefectul județului, Vladimir Popovici, primarul orașului, judecător Simionovici, profesorii Dan, Repta și Pavelescu, preot Gherasim, Ieșanu Huțu, d. profesor Galan cu d-na, controlor Gavriliteanu, P. Prelipceanu șeful Poliției, precum și un mare număr de orășeni.

In aceiași zi d. vice primar Artemie Colibaba, a împărțit cu o echipă de luegionari, lemne la săracii din oraș.

Această desinteresată muncă a legionarilor, a produs un mare entuziasm în toate părțile sociale ale orașului, apreciindu-se la adevărata valoare, marea strădanie a legionarilor pentru alinarea suferințelor.

Pungași arestați de poliția Bacău

BACAU, 27. — In ultimele zile, detectivul Marcu Const. care face poliția trenurilor în gara locală, a reușit să identifice și să aresteze pe următorii pungași: Căldăraru Ilie, originar din Tecuci, hoț de buzunare; Pavelescu Vasile, condamnat la doi ani închisoare de trib. Buzău; Vasile Lazăr din Bârlad, condamnat la 2 ani pușcărie și Tomovici Eugen, dezertor, pungaș de buzunare din Roman.

Toți cei arestați au fost trimiși la urmă.

NEHOIU-BUZĂU

Accident de muncă

Locuitorul Ion Stan Ion Moise din satul Fundu Nehoiului, ducându-se cu fiu-său Gheorghe să taie un copac din pădurea din fața casei lor, când era aproape să se prăbușească lemnul a alunecat pe zăpadă, venind sub trunchiul, care cădea. Abia a putut fi scos și dus acasă, unde după câteva ore de chin a murit.

Parchetul Buzău a autorizat înmormântarea.

Pom de Crăciun

In sala Cantinei Nehoiu s'a serbat pomul de Crăciun, organizat de Comitetul de asistență socială din comună și de Soc. Goetz.

S'au împărțit în sat: Imbrăcăminte la 34 copii săraci, 200 pachețele la copii dela școală, 30 kgr. zahăr, 60 kgr. pește și 30 kgr. orez, însumând 15.000 lei.

Soc. Goetz a împărțit muncitorilor cu case împovărate: îmbrăcăminte complectă la 16 inși, 50 pungi cu 1 kgr. zahăr, 50 cu 1 kgr. făină și 10 kgr. săpun, valorând 20.000 lei.

In afacă de sumele împărțite, a rămas un fond de 8000 lei pentru cantina școlară. Pentru reușita serbărei au lucrat în deosebi primarul com. C. Diaconu și d-na învățătoare Maria Câmpeanu.

La acest fond de asistență au contriuit: Soc. Goetz cu 20.000 lei, iar restul s'a subscris de fruntașii satului, muncitorii și funcționarii Societății Goetz și dela pădurea Ardeleana și Căminul cultural Ion Creangă.

NUMĂRUL DE CRĂCIUN AL SĂPTĂMÂNALULUI „EXCELSIOR"

A apărut numărul de Crăciun al săptămânalului „Excelsior" în 22 de pagini dintre cari 4 în limba germană cu următorul cuprins:

I. B. Demetrescu: Frâna prețurilor; Octav Onicescu: Libertate economică; Ion Veverca: Scopul activității economice; Ion Cengher: Moneta în noua ordine economică; D. Pascu: Putem noi face finanțe bune?; Ion Cociu: Politica comercială și politica devizelor după acordul cu Germania; Aurel Gociman: Navigația pe Dunăre în conjunctura derăzboiu; Gh. Georgescu: Aducerea gazelor naturale în București; N. Anghelescu: Interesele țărănimii; Gh. Damșescu: Problema locuințelor; Dan Hurmuzescu: Problema românizării muncii în industrie; V. Bajan: Structura impozitelor; Viorel Domănențu: Asigurarea muncitorilor agricoli.

Din restul numărului: Săptămâna economică; Politica economică; Situația economică; Viața întreprinderilor; Informații.

SITUAŢIA LA C. F. R. IN URMA VISCOLULUI

Zăpada căzută in mari cantităţi, provoacă inzăpeziri şi intârzieri in circulaţia trenurilor

Viscolul care a bântuit începând din ajunul Crăciunului, a provocat numeroase înzăpeziri, ale liniilor C. F. R. şi importante întârzieri în circulaţia trenurilor, care în unele secţii de linii a trebuit să fie suspendată până la deszăpezirea liniilor.

Deasemeni, din cauza nanurilor de zăpadă îngrămădite pe liniile de garare din diferite staţiuni, a trebuit să se procedeze — momentan — la restrângerea circulaţiei atât a trenurilor de călători cât şi ale celor de mărfuri în limita liniilor de primire rămase practicabile.

Astfel, telegramele sosite la direcţiunea generală C. F. R. au anunţat că din cauza cantităţilor mari de zăpadă precum şi a viscolului puternic, au fost înzăpezite următoarele linii:

Piatra Olt-Corabia între staţiile Vişina-Corabia şi P. Olt-Vlădureni; Odobeşti-Cucueţi; Dudeşti-Cireşu depe linia Făurei-Ţăndărei; Mărăşeşti-Panciu; Vidra-Sinteşti depe linia Bucureşti-Giurgiu; parte din liniile de garare din staţia Mărăşeşti, linia 4-a din staţiile Tăbăreşti şi Rosetti depe linia Buzău-Făurei; linia 5-a din staţia Cilibia depe linia Buzău-Făurei.

Cantităţi importante de zăpadă au mai căzut pe valea Prahovei, unde, s'au luat măsuri de restricţii asupra circulaţiei trenurilor până la înlăturarea zăpezilor şi controlarea liniei şi pe porţiunea Constanţa-Medgidia, unde s'au luat deasemenea măsuri potrivite împrejurărilor.

Până la normalizarea situaţiei trenurile înregistrează întârzieri între 30 şi 60 minute.

Ciocnirea de trenuri din apropiere de Arad

Sunt şase morţi şi cinci răniţi

Direcţiunea generală a căilor ferate a fost înştiinţată că în noaptea de 24 cor., la ora 22,55, s'a produs o violentă ciocnire în staţia Milova, situată pe linia de mare trafic Simeria-Arad, între trenurile No. 2.857 2 şi No. 2.854.

CUM S'A PRODUS CIOCNIREA

Raportul telegrafic arată că ciocnirea s'a produs în următoarele împrejurări:

Trenul No. 2.857/2 a intrat pe linia doua ocupată de trenul No. 2.854 a staţiei a Milova.

Angajarea pe linie a trenului No. 2.857/2 s'a făcut fără respectarea semnalului de acoperire peste oprire.

Din cauza violenţei ciocnirei, locomotivele dela ambele trenuri şi 14 vagone au deralat.

VINOVAŢII

Comisia de anchetă în urma cercetării făcute la faţa locului, a constatat că sunt vinovaţi de provocarea acestei grave ciocniri de trenuri, următorii: mecanicul Pântea Vasile dela trenul No. 2.857/2 pentrucă nu a respectat semnalele de intrare puse pe oprire şi şeful de tren Mardre Iacob, care nu a observat semnalele de acoperire.

VICTIME

In urma acestei ciocniri, s'au înregistrat 11 victime, dintre care 6 morţi şi 5 răniţi.

Victimele sunt din personalul C. F. R. şi un jandarm.

PAGUBE

Comisia de anchetă a evaluat la 1.500.000 lei pagubele provocate vagoanelor deralate.

Valoarea pagubelor dela cele două locomotive n'a putut fi până în prezent evaluată.

La linie s'au produs pagube de circa 10.000 lei.

*

Până la degajarea liniei de vagoanele şi locomotivele deralate, circulaţia a fost închisă pe toate cele trei linii ale staţiei, traficul executându-se prin transbordare iar trenul 202—203 şi viceversa trenul No. 23 îndrumându-se pe ruta ocolitoare.

Două trenuri de persoane s'au ciocnit în staţia Scroviştea

Un mort şi 11 răniţi

Direcţiunea generală C. F. R. a fost înştiinţată telegrafic de către şeful staţiei Scroviste că în ziua de 25 cor., la orele 7.15 s'a produs o ciocnire între trenurile de persoane No. 8002 Galaţi-Bucureşti şi No. 3012 Ploeşti Sud-Bucureşti.

Comisia de anchetă a stabilit următoarele:

Trenul personal No. 3012 Ploeşti Sud-Bucureşti plecat din staţia Crivina la ora 6.47 a fost oprit la semnalul de acoperire al staţiei Scroviştea neavând calea liberă obţinută dela staţia Peris.

După o tsaţionare de circa 4 minute, trenul a fost adus în staţie şi după o oprire de un minut, s'a dat comanda de plecare.

In momentul când trenul No. 3012 s'a pus în mişcare, a fost ajuns din urmă de trenul No. 8002 care fusese expediat din staţia Crivina la ora 7.01, fără cale liberă şi care nu a respectat semnalul de acoperire ale staţiei Scrovistea.

Din cauza accidentului, circulaţia a fost închisă pe linia doua dublă spre Bucureşti până la orele 17.30.

VICTIME

S'au înregistrat: un mort şi 11 răniţi, dintre cari 6 mai grav care au fost transportaţi imediat şi internaţi, cu trenul rapid No. 23 Bucureşti—Curtici, la spitalul din Ploeşti.

PAGUBELE

Au fost sfărâmate 4 vagoane şi deraiat un vagon dela trenul No. 3012 iar dela trenul No. 8002 a deraiat vagonul de poştă şi boghiul alergător al locomotivei.

Pagubele materiale la vagoane sunt evaluate la circa 1.500.000 lei iar la locomotive la circa 40.000 lei.

Linia şi instalaţiile n'au suferit stricăciuni.

VINOVAŢII

Comisia de anchetă a stabilit că vinovaţi de această ciocnire sunt: Alexandru Odiseu, impiegat de mişcare din staţia Crivina care a recunoscut că a expediat trenul No. 8002 fără cale liberă şi mecanicul Camela Ion din depoul Bucureşti dela trenul No. 8002 care nu a respectat semnalul de acoperire al Staţiei Scroviştea aflat pe oprire.

Relaţiunea oficială cu privire la ciocnirile de trenuri de lângă Arad şi Scroviştea

Sunt in total şapte morţi şi 16 răniţi

In legătură cu ciocnirea de trenuri de lângă Arad şi staţia Scroviştea, Direcţiunea mişcării C. F. R. ne transmite următoarele relaţiuni:

In ziua de 24 Decembrie, ora 22,12, în staţia Milova, între Simeria şi Arad s'a ciocnit trenul de marfă No. 2.857/2 cu trenul No. 2.854, cauzând deraierea ambelor locomotive şi a 14 vagone, închizând circulaţia dela ora 22,12 din 23 Dec. până la ora 22,30 din 25 Dec.

Pe tot timpul întreruperii circulaţiei s'a făcut transbordarea călătorilor.

Au fost victime: 6 morţi şi 5 răniţi, din care 1 jandarm, iar restul personal C. F. R.

Comisia de anchetă a stabilit ca vinovaţi pe mecanicul Pintea Vasile dela trenul 2.857/2, care nu a respectat semnalee de intrare puse pe oprire şi pe şeful de tren Mardare Iacob, care nu a observat semnalele de acoperire

In ziua de 25 Dec., ora 7,10, în staţia Scroviştea trenul 3.012 a fost ajuns din urmă de trenul 8.002 care fusese expediat din Crivina fără cale liberă şi fără a observa semnalele de acoperire ale staţiei Scroviştea.

Din cauza ciocnirii au fost sfărâmate 4 vagoane, provocând şi mici stricăciuni la locomotiva trenului 8.002.

Victime sunt 1 mort, 11 răniţi, din care 6 mai serios.

Din cauza accidentului, circulaţia a fost închisă pe linia doua dublă spre Bucureşti dela ora 7,10 până la ora 17,30 când circulaţia s'a reluat normal.

Principalii vinovaţi sunt: impiegatul de mişcare Otto Al. din staţia Crivina, care a expediat trenul 8.002 fără cale liberă şi mecanicul Camela Ion dela trenul 8.002 pentrucă nu a respectat semnalele de acoperire ale staţiei Scroviştea care erau pe oprire.

Un curios accident de cale ferată

UN TREN DERAIAZA PE TREI LINII

Trenul No. 9013, remorcat de două locomotive, a suferit un curios accident la intrarea în staţia Făurei în ziua de 24 cor.

Având comanda în regulă la linia 2-a cu oprire la semnal de angajare pe linia 2-a, un tren a deraiat pe trei linii.

O primă anchetă făcută imediat la producerea accidentului a constatat că, deşi trenul a avut comanda în bloc şi blocul de comandă din biroul de mişcare şi manevră dela cabină s'au găsit cu comanda făcută şi asigurată pe linia II-a, trenul cu primul convoi de vagoane s'a angajat pe linia 2-a, cu al doilea convoi pe linia 4-a şi ultimul pe linia 3-a.

Până în prezent nu se poate preciza cauzelor accidentului, urmând ca un delegat al atelierelor C. F. R. Galaţi să sosească la faţa locului şi să cerceteze amănunţit şi să revizuiască vagoanele.

Din cauza accidentului, linia a fost închisă spre Buzău timp de 3 ore.

Victime n'au fost.

Comisia de anchetă continuă cercetările pentru stabilirea răspunderilor.

Deraierea din staţia Costeşti

Accidente de persoane nu sunt

Din staţia Costeşti, situată pe linia Piteşti-P. Olt, se anunţă că în noaptea de 24 cor. la orele 22.11, trenul Nr. 1851 compus din 48 vagoane, remorcat de maşina înaintaşe No. 50596 condusă de mecanicul Anghel Ion şi maşina mijlocaşe No. 50117 cu mecanicul Preda Ion, ambii din depoul Piteşti, a sosit în staţie, având a lăsa 10 vagoane şi a lua în schimb alte 10.

Manevra s'a executat în direcţia spre Fatfani cu maşina înaintaşe. In timp ce venea cu grupul de vagoane la tren, mecanicul mijlocaş, fără să primească vreun semnal, a pus maşina în mişcare, tamponând violent grupul de vagoane ce venea spre tren, provocând astfel deraierea unui vagon şi avarierea altor 6 vagoane.

Accidente de persoane n'au fost.

Vinovat de acest accident este mecanicul Preda Ion. Comisia de anchetă continuă cercetările.

O locomotivă a distrus la barieră o camionetă

Victime: un mort şi trei răniţi

Şeful staţiei Ploeşti-Vest a înştiinţat organele C. F. R. că în seara zilei de 25 cor., la ora 21,10, maşina No. 140.445 condusă de mecanicul Grigore Tudor din depoul Ploeşti-Sud a distrus bariera la cantonul 48, situat la km. 65+300 pe distanţa Buda-Ploeşti-Vest, lovind camioneta No. 5.578 din Ploeşti a soc. Unirea-Tintea.

In urma acestei ciocniri, au fost răniţi: Iordache F. Ioniţă Stelian, electrician, din com. Măineşti, jud. Prahova, de 29 ani care a murit în drum spre Ploeşti-Sud, Plopeanu Grigore, de 30 ani, din com. Băbeni (jud. Prahova), grav lovit la cap; mai uşor au fost răniţi: Mincu Vasile, de 46 ani din com. Telega (jud. Prahova), şi Cojocaru Alex., de 29 ani, din com. Cocorăşti-Mohlea, care au fost internaţi la spitalul Schiller din Ploeşti.

Camioneta a fost complet distrusă, iar şoferul este dispărut.

O DERAERE IN LINIE CURENTA LANGA SINAIA

Şeful staţiei Sinaia a înştiinţat telegrafic direcţiunea generală C. F. R. că trenul G. No. 472 cu două locomotive din ziua de 23 cor. a deraiat în linie curentă în dreptul km. 125+480, parcurgând în această stare, o distanţă de circa 500 m. până în staţie unde, la intrare, după trecerea locomotivelor şi a vagoanelor încărcate, cinci vagoane goale situate la urma trenului au deraiat închizând circulaţia pe cale bună între Buşteni-Sinaia şi liniile I-a şi a II-a din staţia Sinaia, împiedicând în acelaş timp executarea încrucişerilor de trenuri în staţia Sinaia.

Accidente de persoane n'au fost.

Circulaţia se face în prezent normal.

Cauzele accidentului vor fi stabilite de comisia de anchetă.

TOATE TRENURILE VOR PILOTA LA PODUL DELA TELEAJEN

Constatându-se că majoritatea trenurilor nu respectă restricţia de viteză de 5 km. pe oră cu pilotare la trecerea peste podul provizoriu construit la Teleajen, situat pe linia Bucureşti-Buzău, s'a atras din nou atenţiunea personalului de tren şi locomotivă că sunt obligaţi a opri la discul roşu unde se va urca pe locomotivă pilotul care va pilota trenul până ce întreaga garnitură va trece podul provizoriu.

Mecanicii vor semna condica de pilotare, rămânând personal răspunzători de nerespectarea acestor dispoziţiuni.

INCHIDEREA TRAFICULUI DE CALATORI VIA RUSCIUC DIN CAUZA INGHEŢULUI

Din cauza timpului nefavorabil şi întrucât Dunărea este aproape blocată de sloiuri, cursa de vapoare între Giurgiu Port-Rusciuc fiind suspendată, direcţiunea generală C. F. R. a dat dispoziţiuni ca până la noui ordine să se sisteze vânzarea de bilete călătorilor cari ar tranzita în Bulgaria.

De îndată ce cursele de vapoare între Giurgiu Port-Rusciuc vor fi reluate, se va anunţa ridicarea acestei restricţii.

MORŢI DE GER

CRAIOVA, 27 (Prin telefon). — Femeia Ştefan Nica, din comuna Gănciova-Dolj, a plecat de acasă împreună cu fetiţa Joiţa, în vârstă de 16 ani, pentru a merge în comuna Măceşul de Sus, la nişte rude.

După câteva ore dela plecare, femeia a fost găsită moartă în zăpadă, iar fata n'a mai putut fi găsită până în prezent.

Postul de jandarmi cercetează.

— Săteanul Bălaşa Dumitru din com. Mălăeşti, plecând de acasă, din cauza viscolului puternic a rătăcit drumul.

După 24 de ore, numitul sătean a fost descoperit de către consătenii săi, mort de ger.

— Eri dimineaţă a fost găsit pe câmpul dintre satele Cernele şi Rovine cadavrul săteanului Marin Vesta din comuna Craioviţa.

Cercetările făcute au stabilit că el a murit din cauza gerului.

RĂSPUNSUL D-LUI G-RAL I. ANTONESCU LA URĂRILE I. P. S. S. PATRIARHUL NICODIM

D. general Ion Antonescu, Conducătorul Statului, a trimis I. P. S. S. Patriarhului următoarea telegramă:

„Mulţumesc din toată inima Inalt Prea Sfinţiei Voastre pentru urările şi pentru binecuvântarea ce ne-aţi transmis cu ocazia Sărbătorilor Crăciunului, ca şi pentru Sfintele cărţi pe cari aţi avut bunăvoinţa a ni le trimite.

Am primit scrisoarea Inalt Prea Sfinţiei Voastre ca o mărturie preţioasă a devotamentului cu care întregul cler s'a dedicat operei ce am intreprins pentru refacerea Statului, operă impusă de momentele istorice prin care trece Ţara.

Cu deplină încredere în izbânda ce va veni, la rândul meu fac Inalt Prea Sfinţiei Voastre aceleaşi sincere şi calde urări pentru Sfintele Sărbători şi noul an, odată cu rugămintea să aveţi bunăvoinţa a transmite tuturor slujitorilor Sfintei noastre Biserici, mărturia întregii mele atenţiuni.

Vă rog să primiţi, Inalt Prea Sfinţite, asigurarea distinsei mele consideraţiuni".

General Antonescu

Situaţia navigaţiei pe Dunărea maritimă

Numeroase vapoare blocate de sloiuri pe Dunăre

GALAŢI, 27 (Prin telefon). — Rapoartele primite la serviciul hidraulic, anunţă că la Tulcea, Dunărea scade. La Ceatal-Ismail, Dunărea este prinsă de sloiuri în dreptul milei 41-45. Aici, se află prinse de gheţuri bastimentele „Jalova" sub pavilion german şi „Capo-Faro" italian, încărcate cu diverse mărfuri în portul nostru şi care urmau să plece spre Sulina.

La punctul Ceatal-Sf. Gheorghe, ghiaţa este blocată spre mila 34-35. Remorcherul „Mântuirea" al S. R. D. lucrează la operaţiunile de deblocarea gheţii. De pe urma acestei blocări a fost prins de sloiuri şi vasul „Suceava" al S. M. R.-ului care urma deasemenea să plece spre Sulina. Tot aici mai sunt alte trei vase de mare tonaj care aşteaptă să fie deblocate de gheţuri. Printre ele se află şi vaporul „Alba Iulia" al S. M. R.-ului, precum şi alte două bastimente sub pavilion internaţional. Remorcherul „Mântuirea", după ce va termina operaţiunile de deblocarea ghieţii la mila 34-35 se va îndrepta către mila 41, pentru deblocarea celor două vase.

La Galaţi, fluviul scade cu 13 cm Temperatura în timpul nopţii a fost de minus 12 grade. Curg sloiuri mici şi rare. Cota 394 cm.

La Brăila, deasemenea, fluviul scade. Curg sloiuri din mai în mai, mici şi dese. Dela T.-Severin şi până la Sulina, pe toată lungimea fluviului, curg deasemenea sloiuri mici şi rare. In urma acestui fapt, direcţiunea N. F. R. a hotărît suprimarea ultimei curse de pasageri şi mărfuri a vasului „Principele Mircea" de pe distanţa Galaţi — Brăila.

Toate vasele de pasageri s'au adăpostit în diferite porturi.

Victimele gerului la Galaţi şi în judeţ

GALAŢI, 27. (Prin telefon). — Gerul puternic ce s'a abătut asupra oraşului şi judeţului nostru, a cauzat moartea a două victime omeneşti.

In str. Maşinilor No. 8, într'o casă părăsită, a fost găsit mort locuitorul Ion Nasciuc zis Piţigoi, în etate de 42 ani, originar din Basarabia. Numitul fiind şomer, şi-a găsit adăpost în acea clădire. Parchetul a dispus transportarea cadavrului la morgă.

— O altă victimă a gerului s'a întâmplat în judeţ. Muncitorul Nicolae Moise din com. Slivna, pe când mergea spre casă, a fost surprins de ger şi a căzut la punctul Izvoarele. A doua zi, el a fost găsit mort de mai mulţi drumeţi.

Inmormântarea lui Grigcre Iunia[n]

La trista solemnitate participă numeroşi prieteni ai defunct[ului]

Organizaţia judeţeană în frunte cu d. Ţucu, prefectul jud. Gorj şi inv. Câmpeanu şeful legionarilor gorjeni dând onorul la înmormântarea lui Grigore Iunian

TG.-JIU, 22. — Astăzi la ora 11 jum. a avut loc inhumarea rămăşiţelor pământeşti ale regretatului fost ministru Grigore Iunian, vrednic fiu al plaiurilor gorjene şi unul dintre cei mai demni şi mai integri slujitori ai Tronului şi Ţării.

Sicriul cu neînsufleţitul corp al defunctului, a fost depus încă din ajun — la sosirea din Bucureşti, — în capela cimitirului local, acoperit cu numeroase jerbe de flori naturale, în special garoafe roşii, — florile favorite ale lui Grigore Iunian.

La trista solemnitate, a înmormântării, au luat parte în afară de membrii familiei, numeroşi prieteni şi admiratori ai defunctului, din diferite părţi ale ţării, deşi vremea a fost cât se poate de potrivnică.

In mulţime am putut remarca următoarele persoane: d-na Veturia Oct. Goga, d-na Malaxa, d-na ing. Macovei, d-na Puşcaru etc.; d-nii: C. Sescioreanu, Vlad Dimitriu-Galaţi, ing. Costandache, I. Buiză, col. P. Petrescu, Aristide Schileru, M. Capriel, Radu Volculescu, Gh. Moga, toţi din Bucureşti; d. Al. Demetrescu-Colteşti, în fruntea unei de[legaţii] din Vâlcea; ... Iliescu-Olt, Mitică ... avocat Craiova; ... consilier la Inalta Curte ... Em. Marian, prim ... Curtea de Apel ... procuror general ... etc. Din Tg.-Jiu ... d-nii: prof. Octavian ... tul judeţului, N. ... oraşului, Coman ... de primar, N. Câmpeanu ... Bărbulescu, comandant ... în fruntea unui grup ... verzi; apoi magistraţii ... d-nii Ion Negru, prim-pre[şedinte] trib. local şi M. Cr... te; membrii baroului ... frunte cu d. Vasile ... gul medical; numeroşi ... mulţi învăţători şi ... deţ, prieteni personali ... legionari politici şi mult ... public din oraş şi din jude[ţ].

Impresionanta slujbă a înmormântării, oficiată de ... preoţi — aşa cum el a ... stors şiroaie de lacrimi din ... lor de faţă. Nu s'au ţinut ... nu s'au adus coroane ... Grigore Iunian. Dar lacrimile au curs din belşug şi ... lume ce l'a condus până la ... nea mormântului, — cu ... potrivnicia vremii, au constituit ... ioasă mângâere adusă ... cabei familii; iar faptul ... legionară, în frunte cu ... rii ei locali, au ţinut să ... rile acestui fost slujitor ... cea mai bună dovadă a ... muncă şi de cinste, care ... fruntea senină a regretatului [Gri]gore Iunian.

ORAŞELE TRANS[I]LVANIEI

In acţiunea lor propagandistică, ziarele şi publicistica maghiară, repetă cu surprinzătoare îndărătnicire, afirmaţia că oraşele Transilvaniei posedă o vădită majoritate maghiară.

Argumentările acestei prese, menite să aducă dovada că oraşele Transilvaniei sunt ungureşti, şi deci dominate de cultura şi „civilizaţia maghiară", se destramă de îndată ce li se opun documentele istorice maghiare.

De pildă, Martin Schwartner, cunoscutul scriitor ungur, dovedeşte cu cifre, în 1797, caracterul germanic al oraşelor maghiare şi constată că ungurii refuză să se aşeze în oraşe.

Cu atât mai mult, ceeace se afirmă despre oraşele Ungariei este valabil şi pentru oraşele Transilvaniei. Acestea au fost până la sfârşitul secolului al XVIII-lea şi începutul secolului al XIX-lea, germane. Ele şi-au pierdut caracterul germanic abia în a doua jumătate a veacului trecut, în urma ofensivei de maghiarizare a guvernului dela Budapesta.

Saşii, vechii stăpâni ai oraşelor Transilvaniei, n'aveau rezerve de populaţie rurală din care să poată face faţă procesului natural de creştere a centrelor urbane. Guvernul maghiar, slujindu-se de tendinţele fireşti ale procesului de creştere a oraşelor, a ajutat, în schimb, după 1880, cu toate mijloacele, ... populaţiei maghiare la oraşe. ... drul ofensivei de maghiarizare ... sfârşitul secolului al XIX-lea ... ceputul secolului al XX-lea, ... curajat aşezarea elementelor ... din Ungaria în oraşele Transilvaniei şi a încercat pe toate căile să ... ghiarizeze celelalte naţionalit[ăţi din] oraşe.

Acţiunea de maghiarizare

In epoca aceea, sub imboldul contelui Ştefan Bethlen — care pretindea că oraşele sunt zone favorabile unei opere de desnaţionalizare — acţiunea de maghiarizare a oraşelor ia proporţii, dând pe alocuri unele rezultate.

In realitate acţiunea de maghiarizare este lipsită de consistenţă şi profunzime. Guvernul din Budapesta a putut doar să regiseze acţiuni oficiale, nu însă să contribue la un proces natural care singur ar fi putut da caracter maghiar oraşelor din Transilvania. Aceasta pentrucă oraşele din Transilvania nu aveau o bază rurală maghiară care să le fi putut alimenta demografic, iar susţinerea lor cu elemente din Ungaria se putea face numai atâta vreme cât era ajutată de statul maghiar specializat în astfel de artificii.

Singurii, care printr'un proces natural, ar fi putut contribui în trecut, ca şi astăzi, la creşterea oraşelor Transilvaniei, potrivit necesităţilor lor moderne, erau Românii, care formează baza etnică a ţării. Aceştia, însă din cauza persecuţiilor naţionale a Ungurilor, au emigrat în America sau au trecut Carpaţii.

In oraşele Transilvaniei preţul aşezării Românilor ar fi fost desnaţionalizarea lor, căci Ungurii nu puteau tolera instalarea în oraşe a acelor Români a căror prezenţă şi număr crescând ar fi putut să zădărnicească planurile lor de maghiarizare.

UN FENOMEN ARTIFICIAL

Incă de pe atunci, Ungurii îşi dădeau seama — deşi propaganda lor o neagă astăzi — că maghiarizarea oraşelor Transilvaniei este un fenomen artificial.

„Nu e nici o îndoială, spune la 1913 contele Ştefan Betlen, (A magar birtokpolitica feladatai Erdélyben) că este vorba de un fenomen trecător care va dura numai până când conducătorii naţiunii romane vor lupta la oraşe aşa cum luptă azi la sate. Aici ei au aceleaşi şanse să-şi atingă scopul. Semnele se anunţă de pe acum... Nu trebue să se uite că invazia elementelor româneşti în oraşe a luat proporţii considerabile. Creşterea numărului Ungurilor va dura numai atât cât va putea fi alimentat de excedentul dat de populaţia rurală şi atât cât va funcţiona instrumentul de asimilare forţată a naţionalităţilor străine care pătrund în oraşe. Toate acestea vor dura foarte puţin, pentrucă Ungurii nu au surse de unde să alimenteze demografic oraşele Transilvaniei".

Rezultatele acţiunii de maghiarizare în oraşele Transilvaniei se văd din creşterea cu 62,6% a populaţiei maghiare între 1800—1900, pe când creşterea celorlalte naţionalităţi este abia de 1,7%. Intre 1880 şi 1910 numărul românilor în oraşele Transilvaniei creşte dela 85.215 la 121.356.

Cât de artificială este acţiunea de maghiarizare şi cât de lipsită de consistenţă şi de baze reale apare creşterea numărului Ungurilor în oraşele Transilvaniei, se vede din ... că dela 1918 la 1930, numărul [Ungu]rilor scade dela 480.000 la ... deşi un număr foarte mare de ... guri din sate se aşează la ... foarte puţini din cei veniţi din [Un]garia se reîntorc la locurile lor de origină.

In acelaş interval de timp ... mărul Românilor creşte în ... Transilvaniei dela 151.000 la ...

Scăderea de 24% a populaţiei ... bane ungureşti din Transilvania ... tre 1918—1930 arată gradul de ar[ti]ficialitate a acţiunii de maghiariza[re] şi este o negare categorică a ca[ra]cterului unguresc al oraşelor Transilvaniei.

ROLUL NATURAL AL POPULAŢIEI AUTOHTONE

Analizarea datelor statistice şi pătrunderea sociologică a stărilor de lucruri din Transilvania dovedesc că oraşele transilvănene n'au ... nu pot avea caracter maghiar, ... dacă în unele din ele mai trăesc ... că numeroşi Unguri.

De îndată ce acţiunea artificială de maghiarizare a încetat, populaţia autohtonă românească şi-a luat ... natural în oraşele Transilvaniei, dându-le caracter românesc şi legân[du]-le cu ţara căreia aparţin, ... prin necesităţile lor economice, ... şi prin evoluţia lor politico-so[cială].

Ungurii, cu excepţia celor din ... nuturile secueşti, au pierdut ma[jori]tatea pe care o aveau în oraşele Transilvaniei. Românii în schimb, au câştigat majoritatea absolută în oraşele mici şi au pătruns în oraşele mari într'o proporţie de 40 la ...

Pătrunderea Românilor nu s'a făcut prin acţiuni artificiale, ci printr'un proces natural, căci oraşele Transilvaniei sunt aşezate în re[gi]uni cu compactă populaţie românească, însuşindu-şi formele de viaţă mod[ernă], această populaţie trebuia să dea oraşelor caracterul românesc.

ZECE PERSOANE LUA[TE] DE VALURILE OCEANUL[UI]

NEW YORK, 27 (Rador). — ... respondentul agenţiei Havas ... nică:

Un val puternic a distrus ... noapte o mică cabană de ... în care dormeau mai mulţi ... dintr'un port de pe coasta ... a Canadei.

Zece persoane au fost luate ... valuri şi au murit înecate.

SUBSCRIET[I]A PENTRU SINISTRA[ŢI]

Din toată lumea

[R]ELAȚIILE DINTRE JAPONIA, GERMANIA [ȘI] ITALIA DEVIN DIN CE IN CE MAI STRÂNSE

Declarațiile Impăratului Japoniei la deschiderea Dietei

[...] 26 (Rador). — Corespon[dentul] agenției D.N.B. transmite: [...] a avut loc în Came[ra] [...] solemnitatea deschiderii [...] celei a 76-a Diete a Japo[niei], în prezența membrilor celor [două] Camere și a întregului cabinet. [Momentul] culminant al acestei so[lemnități] l-a format citirea de către [...] Impăratul a unei ordonanțe [prin] care își exprimă satisfacția de [...] relațiunile dintre imperiul [...], Germania și Italia devin [din ce] în ce mai strânse, datorită [Pactului] Tripartit.

[...] întreagă, — a spus Impă[ratul] — se află într'un haos extra[ordinar], al cărui sfârșit nu se poate [prevedea]. De aceia Națiunea trebue [să fie] gata de muncă pentru binele [...] și să sprijine politica [...].

[Impăratul] a mai declarat în afară [de aceasta] că a ordonat miniștrilor [să] prezinte Dietei bugetul nou[lui an] [...], ținând socoteală de [...] situației.

[După] citirea acestei proclamații, [Impăratul] a primit în audiență pe [membrii] cabinetului, pe membrii [Consiliului] secret de stat precum și pe președinții și purtătorii de cuvânt ai celor două Adunări.

[N]OUL COMISAR LORD [A]L AMIRALITĂȚII BRITANICE

[AM]STERDAM 27 (Rador). — [Cores]pondentul Agenției DNB re[transmite] următoarea știre a a[genției] Reuter:

[Amiralul] Cunningham a fost nu[mit] [...] comisar al Amiralității și [...] serviciilor de aprovizionare și transport. Dela isbucnirea ostilităților, el a comandat prima escadră de crucișătoare din Mediterană.

Vice-amiralul Arbuthnot, care l'a precedat în funcțiunea cea nouă, a fost numit comandant suprem al flotei din apele Indiei.

[U]N MARE CINEMATOGRAF [D]IN MARSILIA DISTRUS DE INCENDIU

[GE]NEVA 27 (Rador). — Cores[pondentul] agenției D. N. B., după [știri] [...] din Vichy, anunță că [un] puternic incendiu a distrus, a [doua] zi de Crăciun, un mare cine[matograf] din Marsilia.

Focul a distrus complect cinematograful, care avea 3.000 de locuri.

Din fericire, în momentul când a izbucnit incendiul, nu se rula niciun film, așa că sala era goală.

[B]ILANȚUL ACTIVITĂȚII SUBMARINELOR ITALIENE IN ATLANTIC

[ROMA] 27 (Rador). — Activitatea [submarinelor] italiene în Oceanul [Atlantic] este subliniată de „Popolo [di] Roma", care relevă, între altele, [...] de care au dat dovadă e[...] și echipagiile submarinelor i[taliene], mai înainte de a începe o[perațiunile] lor în Atlantic, învingând [...] obstacolele puse de englezi în [strâmtoarea] Gibraltar, pentru a îm[piedica] trecerea lor.

[...] submarin italian a reușit [să treacă] prin Gibraltar, cu deose[bire] [...], cu toate că numeroase contratorpiloare, avioane și submarine britanice exercită o supraveghere continuă a strâmtoarei.

Submarinele italiene au ajuns nestingherite la baza din Atlantic, organizată în mod special pentru desfășurarea activității lor.

Bilanțul activității submarinelor italiene în apele Atlanticului, dela organizarea recentă a bazei din acest Ocean se ridică a 15 vapoare de comerț și un contratorpilor inamic, care au fost scufundate.

[Regele] Impărat al Italiei presidând ședința solemnă a inaugurării anu[lui] [...] al Cursurilor Superioare pentru Studiile asupra romanilor

„NICI UN OBSTACOL ȘI NICI O GREUTATE NU POATE SĂ ȚINĂ IN LOC GLORIOASA ASCENSIUNE A ITALIEI"

Mesagiul M. S. Regelui Impărat al Italiei adresat luptătorilor italieni cu prilejul Crăciunului

ROMA, 26 (Rador). — Agenția Stefani transmite, „de undeva din Italia" următorul text oficial și autentic al mesagiului pe care Regele Impărat al Italiei l-a adresat luptătorilor italieni, cu ocazia Crăciunului:

Luptători din armata terestră, marină și aviație!

In această zi sfântă a dragostei de familie gândul Meu plin de recunoștință este mai mult decât oricând alături de voi.

Vouă tuturor, care pe pământ, pe mare și în aer, răspunzând chemării sfinte a Patriei, ați luptat și luptați țin să vă adresez, cu dragoste și adânc mișcat, gândul Meu de afecțiune și încurajare.

Un inamic puternic stă în fața voastră: dar voi toți veți ști să dovediți că niciun obstacol și nicio greutate nu pot să țină în loc glorioasa ascensiune a Italiei noastre.

Luptători din armata terestră, marină și aviație!

Națiunea întreagă, care, ca și Mine, vede în voi asigurarea viitorului său mai strălucitor, este astăzi alături de Mine, adresându-vă cele mai bune urări pentru voi și familiile voastre.

In ziua de Crăciun a anului 1940, anul al 19-lea al erei fasciste.

Semnat VICTOR EMANUEL.

*

ROMA, 26 (Rador). — Redactorul diplomatic al agenției Stefani scrie următoarele:

Mesagiul adresat luptătorilor Italiei de Regele Impărat Victor Emanuel III este un document de înaltă valoare umană și războinică. In decursul lungii domnii a Suveranului său actual, Italia a dus cu izbândă cinci războaie și a distrus trei imperii.

In mesajul său de urări către luptătorii de pe pământ, de pe mare și din aer, Regele Impărat exprimă astăzi certitudinea unei noui victorii, afirmând că nicio piedică și nicio dificultate nu vor opri în loc glorioasa înălțare a Italiei.

Acest document mai are și o înaltă semnificație politică, deoarece el confirmă unitatea întregei națiuni italiene, care este ferm hotărîtă să ducă războiul până la victoria definitivă.

MESAGIUL AMIRALULUI RAEDER

BERLIN, 25 (Rador). — Marele amiral Raeder, comandantul suprem al flotei germane de războiu, a adresat un mesagiu ofițerilor și trupei din marina de războiu, cu ocazia Crăciunului.

In acest mesagiu, marele amiral Raeder mulțumește echipagiilor din marina de războiu pentru victoriile dobândite și pentru destoinicia arătată în toate acțiunile desfășurate contra inamicului.

SALUTUL MAREȘALULUI GOERING

BERLIN, 25 (Rador). — Mareșalul Goering, comandantul șef al aviației germane, a adresat salutul său, cu ocazia sărbătorilor Crăciunului, bravilor aviatori germani, care prin eroismul lor asigură victoria armelor germane.

Mareșalul Reichului exprimă totdeodată speranța că viitorul Crăciun va fi din nou o sărbătoare a păcii și pentru Germania o zi de sărbătorire a celei mai mari victorii.

„Marea victorie dela Vest va fi o binecuvântare pentru Europa" spune d. Rudolf Hess în mesajul său

BERLIN, 26. (Rador). — D. Rudolf Hess, locțiitorul Fuehrerului la conducerea partidului național-socialist, a adresat poporului german un mesaj prin radio, în ajunul Crăciunului.

D. Rudolf Hess a închinat primul gând Germanilor căzuți în lupte, spunând că numai cei uitați sunt morți cu adevărat. „Dar morții Germaniei nu sunt uitați, ei continuă să trăiască în sufletele noastre".

Marea victorie dela vest va fi o binecuvântare pentru Europa și poate că ea va aduce pacea adevărată în lume, a spus d. Hess. Dela Capul Nord până la frontiera Spaniei, coastele Europei sunt în mâinile Germaniei, oferind submarinelor germane cele mai bune baze, iar forțelor noastre aeriene poziții favorabile pentru atac. De pe aceste poziții, forța aeriană, împreună cu marina germană, deslănțue lupta împotriva Angliei. Noi știm, și dușmanul nostru știe și mai bine, că până acum Germania nu a atins punctul culminant al puterii sale de războiu. Numărul submarinelor și avioanelor noastre crește neîncetat. Știindu-se invincibilă, armata germană e plină de credință în Fuehrerul nostru, conștientă de dreptatea cauzei noastre și unită în spiritul național-socialist. Cu această armură morală, armata noastră este sigură de victoria finală.

Subliniind munca uriașă a industriilor și asociațiilor politice, încrederea în energia și hotărîrea Fuehrerului, oratorul declară că nicio schimbare nu s'a produs în spiritul de prevedere și în fermitatea cu care Fuehrerul își pregătește toate acțiunile, punând astfel de partea Germaniei toate șansele de victorie. Uriașa putere militară și politică, pe care Fuehrerul o are astăzi în mâinile sale, este de neinvins. Anglia știe aceasta, și singura ei preocupare este de a întârzia cât mai mult prăbușirea. Ea va cădea victimă propriilor sale mijloace de luptă — bombardamentele aeriene — pe care Fuehrerul a voit să le evite, dar pe care Anglia le-a impus în mod conștient ca metodă de luptă.

Justiția divină s'a întors împotriva Angliei. In ce ne privește — a încheiat d. Hess — plini de încredere în justiția divină și tari pe dreptul nostru, noi vom continua lupta până când dreptul și justiția vor învinge.

Mareșalul Petain a cerut francezilor încredere și curaj

VICHY, 26 (Rador). — Mareșalul Petain a adresat francezilor un mesaj de Crăciun, spunând între altele:

O Franță nouă s'a născut din suferințele, din conștiința și din jertfele voastre. Puteți face din ea o țară minunată.

Aveți încredere și curaj. Făgăduiți-mi că veți munci din răsputeri la redresarea patriei, pentruca urmașii voștri să poată iarăși serba Crăciunuri fericite. Strângeți-vă în jurul meu pentru această Franță nouă, sănătoasă, și ea va crește și va deveni tot mai puternică. Veți vedea în curând prima stea călăuzitoare a destinului vostru.

„Ne așteaptă un viitor aspru" a spus Regele Angliei în mesajul Său

LONDRA, 26. (Rador). — In prima zi de Crăciun, Regele George VI a adresat imperiului britanic un mesaj prin radio.

Regele a amintit în primul rând că întotdeauna Crăciunul a fost sărbătoarea familiei și a copiilor și a exprimat regretul că anul acesta, din cauza războiului, numeroase cercuri de familie sunt sfărâmate, deoarece bărbații [...] mele sunt pe fronturi, iar copii au fost trimiși, foarte mulți, în Canada, Australia, Noua Zelandă, Africa de Sud și Statele Unite, pentru a fi puși la adăpost de încordările și primejdiile războiului modern.

Tuturor, Regele le urează un viitor Crăciun mai fericit, când toți vor fi împreună în căminurile lor.

Adresându-se apoi oamenilor în vârstă, cari n'au plecat pe frontul de luptă, Regele a amintit că în războiul trecut cei rămași acasă n'au luat parte la războiu, pe câtă vreme deastădată „suntem toți în primele rânduri, în primejdii egale" și „ne simțim toți uniți prin primejdiile și suferințele comune, împărtășite de bună voe".

Regele George a amintit că a putut constata această unire a tuturor când a văzut populația britanică făcând față stricăciunilor produse de bombardament în orașele engleze.

„Când zilele Crăciunului vor fi iarăși zile fericite — a declarat Regele — și când voia bună va domni din nou în lume, va trebui să păstrăm nealterat spiritul care ne unește astăzi pe toți. Vom avea nevoe de acest spirit în viața fiecăruia din noi — bărbat sau femee — și mai ales în viața națiunilor. Va trebui să păstrăm obiceiul de a ne gândi mai puțin la noi înșine și mai mult la alții, căci numai așa vom putea spera să facem ca lumea aceasta să fie mai bună și să adăpostească o viață mai frumoasă".

Urând un an nou mai fericit, Regele a adugat că anul care vine trebue privit cu o încredere sobră; că primejdiile și greutățile cu care va avea de luptat Anglia nu trebuesc subestimate, dar trebuesc privite cu curaj și cu tărie de suflet.

Viitorul va fi aspru, dar cu ajutorul lui Dumnezeu ne vom croi drumul către justiție și pace, — a încheiat Regele Angliei.

D. ROOSEVELT VA VORBI DESPRE AJUTORUL PE CARE IL VA DA ANGLIEI

WASHINGTON 27 (Rador). — Corespondentul agenției D. N. B. comunică:

D. Early, secretarul Casei Albe, a declarat reprezentanților presei că în discursul pe care-l va pronunța Duminică seara, în fața microfonului, d. Roosevelt se va ocupa, cu siguranță, de ajutorul pe care Statele Unite au intenția să-l dea Angliei, fără însă a da cifre.

Totdeodată, d. Early a adăogat că președintele Roosevelt se va ocupa și de problema accelerării producției materialului de războiu.

VISCOL PUTERNIC IN AMERICA

SAN FRANCISCO, 27 (Rador). — Corespondentul agenției D. N. B. anunță:

Un viscol foarte puternic bântue regiunea muntoasă, fără întrerupere, în ultimele 9 zile.

Numărul victimelor se ridică la 15. Numeroși skieuri s'au rătăcit în munți. Despre soarta lor nu se știe încă nimic.

Pe coasta de nord a Californiei viscolul face deasemeni ravagii.

Din prima zi de Crăciun nu se știe nimic despre soarta a 10 oameni din echipajul unei bărci de salvare, plecată în largul Oceanului în ajutorul unor naufragiați. Mai multe bărci de salvare fac cercetări pentru regăsirea celor dispăruți.

PROTOCOLUL ACORDULUI COMERCIAL TURCO-ROMÂN APROBAT DE CAMERA TURCĂ

ANKARA, 26 (Raedor). — Camera a aprobat, în prima citire, protocolul-anexă al acordului comercial turco-român.

M. S. Regele și M. S. Regina Mamă au luat parte la pomul de Crăciun oferit de guvern la Președinție

FUEHRERUL A PETRECUT CRĂCIUNUL IN MIJLOCUL SOLDAȚILOR DE PE FRONTUL DE VEST

BERLIN, 26 (Rador). — Ca și anul trecut, Fuehrerul a petrecut și anul acesta sărbătoarea Crăciunului în mijlocul soldaților și a lucrătorilor de pe frontul occidental.

In primul rând, Fuehrerul a ținut să fie în mijlocul acelor unități ale armatei de uscat, marinei și aviației cari de multe luni de zile stau în continuă luptă cu Anglia.

In prima zi, Fuehrerul a luat parte la sărbarea de Crăciun a unor lucrători din organizația Todt, în apropierea uneia din bateriile grele cari bombardează coasta engleză.

Intr'o cuvântare rostită cu acest prilej, conducătorul Reichului a arătat că este absolut sigur de victorie și a dat lucrătorilor de pe front lozinca pentru anul viitor: „Inaintea noastră stă libertatea și prin aceasta viitorul poporului nostru; în urma noastră se află învățăminte amarnice și în noi trăește hotărîrea nesdruncinată ca din acest răsbol să răsară un Reich german mai desăvârșit și mai frumos". victoriei.

Continuându-și călătoria dealungul coastei, Fuehrerul a vizitat baterie după baterie. După amiază a petrecut-o la Boulogne, pentru a vizita de acolo mai multe escadrile, vorbind și aci despre certitudinea

Seara a petrecut-o Fuehrerul în cercul colaboratorilor săi apropiați.

Prima zi a Crăciunului a dedicat-o Fuehrerul uneia dintre cele mai cunoscute și mai victorioase escadrile de luptă, iar a doua unor unități de soldați de uscat.

Pretutindeni, Fuehrerul a fost întâmpinat cu un entuziasm de nedescris.

Moralul strălucit pe care Fuhrerul l-a găsit la toate formațiile vizitate, a constituit pentru toți cei prezenți o mare bucurie. Spiritul ce însuflețește pe soldații germani din aceste posturi înaintate poate fi zugrăvit în puține cuvinte: gata la datorie până la ultimul om și la sacrificiul suprem și certitudine victoriei bazată pe conștiința forței.

SITUAȚIA DEMOGRAFICĂ A ITALIEI SATISFĂCĂTOARE

ROMA, 27 (Rador). — După calculele cele mai recente ale Institutului central de statistică, situația demografică a Italiei poate fi calificată drept satisfăcătoare, nu numai în aparență, ci și în realitate.

Din punct de vedere absolut s'a înregistrat, în perioada 1935—1937, un excedent de circa 384000 în mediu al nouilor născuți, față de morți. In perioada 1938—1939, acest excedent mediu s'a ridicat la 437.000 prin sporirea natalității.

Mersul satisfăcător al mișcării populației este confirmat și din punct de vedere relativ prin calculul indicelui reproducției nete, care constitue adevăratul [...] tei vitale a unei [...] pentru întreaga Italie, este de 1.131, ceeace înseamnă că 1.000 femei italiene dau naștere la 1.131 fiice, deci o sporire de 13 la sută în timpul unei generații.

Totuși, subliniază „Popolo di Roma", numai grație fecundității feminine puternice din Italia meridională și insulară situația demografică a națiunii poate fi socotită drept satisfăcătoare, întrucât indicele de reproducție din Italia centrală și de nord este simțitor mai mic.

Ziarul pune chestiunea dacă populația din Italia meridională și insulară nu va fi chemată să joace, [...] această cauză, un rol dintre cele [mai im]portante în viitorul național.

ULTIMA ORA

CASA M. S. REGELUI

Comunicat Nr. 14

Mareșalul Curții Regale face cunoscut următoarele:

Dela data de 9 Decembrie a. c. până la data de 24 Decembrie Majestatea Sa Regele a avut audiențe de studii, a primit în audiență oficială de prezentare cu ceremonialul obișnuit pe:

— Excelența Sa Don José Royas y Moreno, trimis extraordinar și ministru Plenipotențiar al Spaniei la București

— Excelența Sa d. Kiyoshi Tsutsui, Trimis Extraordinar și Ministru Plenipotențiar al Japoniei la București.

A primit în audiență pe domnii:

— Valer Pop, ministru plenipotențiar, și

— Alexandru Roșianu, Subsecretar de Stat.

A avut invitați la dejun pe domnii:

— Mircea Cancicov, ministrul Economiei Naționale,

— Mihail R. Sturdza, fost ministru al Afacerilor Străine,

— Prof. lt. colonel N. Dragomir, ministrul Coordonării și Statului Major Economic,

— Comandor Gh. Jienescu, subsecretar de Stat,

— Constantin Papanace, subsecretar de Stat,

— Corneliu Georgescu, subsecretar de Stat,

— Vasile Dimitriue, subsecretar de Stat,

și pe foștii profesori ai Majestății Sale.

Cu prilejul Sfintelor Sărbători ale Crăciunului M. M. L. L. Regele și Regina Mamă au participat la:

Pomul de Crăciun dela Cercul Militar al ofițerilor, ministerului Apărării Naționale și Marelui Stat Major pentru Misiunea militară Germană în România,

— Pomul de Crăciun dela Cercul Militar pentru copiii și familiile ofițerilor din București,

— Pomul de Crăciun dela Președinția Consiliului de miniștri,

Au primit Colindele:

— Corului Carmen,

— Corului Legionar,

— Corul Leagănul Sf. Elena,

— Corul batalionului de Gardă.

In ziua de 24 Decembrie a. c., Majestățile Lor Regele și Regina-Mamă au asistat la Pomul de Crăciun al personalului Casei Regale, cu prilejul căruia au împărțit daruri,

In seara aceleiași zile Majestatea Sa Regele, Majestatea Sa Regina Mamă Elena și Alteța Sa Regală Principesa Elisabeta au luat cina cu membrii Casei Civile și Militare a M. S. Regelui,

M. M. L. L. Regele și Regina Mamă, cu începere dela 25 Decembrie a. c. au luat reședința la Sinaia,

București, 25 Decembrie 1940

IUGOSLAVIA URMEAZĂ CALEA POLITICEI DE INȚELEGERE

Importante declarații ale d-lui Svetkovici

BELGRAD, 27 (tp.). — Președintele Consiliului de miniștri al Iugoslaviei, d. Svetcovici, a declarat la Zagreb în fața reprezentanților presei între altele, că: Iugoslavia va urma și în viitor calea politicei de înțelegere care a dat cele mai bune rezultate. Aceasta sunt nevoiți s'o recunoască și cei mai înverșunați adversari ai politicei noastre externe. Situația noastră este fermă și sigură, ceeace se datorește deasemenea politicei noastre rezonabile.". Referindu-se la problema alimentării populației, președintele Consiliului de miniștri a declarat că alimentarea nu funcționează atât de perfect ca în timp de pace, totuși nu există motive de îngrijorare.

MEDITERANA ȘI AFRICA SUNT DE O INSEMNĂTATE VITALĂ PENTRU ITALIA

ROMA, 27 (Rador). — Insemnătatea Africii în războiul actual este subliniată în „Messagero" într'un articol semnat de fostul subsecretar la colonii și ambasador Roberto Cantalupo.

El arată că Mediterana și Africa au fost din totdeauna de o însemnătate vitală pentru Italia, atât în antichitate cât și în vremurile moderne. Deaceea noul imperiu italian trebue să lupte în Africa, concentrându-și toate puterile împotriva imperiului britanic, care, la rândul său, își trage toate puterile și prestigiul din acest continent.

Dacă imperiul britanic nu este atacat în Africa, el nu este atacat în mod decisiv. Imperiul britanic ar putea muri în Europa și să supraviețuiască în Africa. Dacă moare însă în Africa, el încetează pretutindeni de a mai trăi.

Deacea trebue să ne așteptăm ca reacțiunea engleză să se accentueze și să se organizeze tot mai mult dealungul liniei Capetown-Cairo, apărând acolo întregul imperiu cu cele mai însemnate forțe imperiale.

Dar Italia, perfect conștientă de cauza pentru care luptă și de destinele istorice ale lumii noui va ști să învingă în Africa imperiul britanic.

Noul ambasador al Japoniei d. Horikiri Zembei după prezentarea scrisorilor de acreditare Regelui Imparat al Italiei

BILANȚUL RĂZBOIULUI AERIAN DUS DE ITALIA DELA INCEPUTUL OSTILITĂȚILOR

ROMA, 27 (Rador). — Generalul Lioy, colaboratorul aeronautic al ziarului „Messaggero", publică bilanțul războiului aerian dus de Italia în cursul a șease luni și jumătate de conflict.

După ce subliniază că în perioada de nebeligeranță a Italiei, Anglia și Franța au fost obligate să imobilizeze contra Italiei 2400 de avioane — număr în care se cuprindeau cel puțin 900 avioane de bombardament și 600 avioane de vânătoare,— generalul Lioy relevă că strategia italiană în războiul aerian urmărește sfărâmarea și desființarea pozițiilor principale ale Marei Britanii în Mediterana, Orientul apropiat, în Marea Roșie și în apele vecine, contribuind astfel la sdrobirea forței britanice.

Desfășurarea forțelor aeriene italiene se face într'o zonă geografică ce are 54 grade latitudine și 53 grade longitudine, fiind împărțită în 8 sectoare despărțite unele de altele de mari distanțe. Aceste opt sectoare sunt: Marea Nordului, Peninsula italiană, Sicilia, Sardinia, Albania, Libia, Marea Egee și Africa orientală. Aprovizionarea lor se face mai ales pe mare și astfel este supusă la numeroase riscuri. Aprovizionările pentru bazele din Imperiu se fac pe calea aerului.

Desfășurarea forțelor aeriene italiene pe o zonă de 54 grade latitudine comportă o mare varietate în ce privește condițiunile climei și mediului înprejurare ce necesită o serie întreagă de măsuri speciale relative la condițiunile de trai ale echipajilor și la operațiile aparatelor.

Toate cele de mai sus dovedesc sforțări uriașe și confirmă grelele condițiuni în care se desfășoară activitatea de război a aviației italiene.

INTENSĂ ACTIVITATE DE ARTILERIE ȘI AVIAȚIE PE FRONTUL GREC ȘI AFRICAN

Comunicatul forțelor armate italiene

ROMA 27 (Rador). — Cartierul general al forțelor armate italiene, „de undeva din Italia", transmite următorul comunicat No. 203:

In zona frontierei Cirenaicei se continuă acțiuni de artilerie din ambele părți, precum și activitate de patrule.

Activitate intensă a aviației noastre: bombardamente au fost făcute contra vaselor inamice în rada unei baze înaintate, împotriva bateriilor și trupelor motorizate. Aviația de vânătoare a dat lupta contra unei numeroase formații de avioane de tipul „Gloucester, dintre care trei au fost doborâte. Unul dintre avioanele noastre nu s'a înapoiat.

In apele Cirenaicei, în dimineața de 26 Decembrie, un hidroavion de recunoaștere maritimă a reperat și bombardat cu succes un submarin inamic.

Pe frontul elen, activitate de artilerie și acțiuni cu caracter local. Instalații din porturi, vapoare ancorate și obiective, ce interesează în mod direct operațiunile terestre, au fost atinse de avioanele noastre de bombardament.

Incercarea inamicului de a lovi una dintre bazele noastre a fost dejucată grație promptei intervenții a avioanelor noastre de vânătoare. Trei avioane inamice, de tipul „Blenheim", au fost doborâte.

In Africa orientală, nu este nimic important de semnalat.

PORTUL DOVER BOMBARDAT DIN NOU DE ARTILERIA GERMANĂ

LONDRA, 27 (Rador). — Tunurile germane cu tragere lungă, așezate dealungul coastei Canalului Mânecei, au început Vineri dimineață la ora 4 și jumătate să bombardeze cu violență coasta engleză din regiunea Dover.

La ora 7 dimineața focul a încetat.

ANIVERSAREA RECUCERIRII ORAȘULUI ALMERIA

MADRID, 27 (Rador). — Corespondentul agenției DNB anunță:

A doua zi de Crăciun a fost comemorată la Almeria, cu o deosebită solemnitate, aniversarea recuceririi orașului deregii catolici ai Spaniei, la 1490.

Serbarea a avut loc pe piața unde maurii învinși au remis regelui Spaniei cheile orașului.

Un nou obelisc a fost inaugurat cu acest prilej, cel vechi fiind distrus în cursul războiului civil.

SOLDAȚII ITALIENI OPUN O REZISTENȚĂ DÂRZĂ ATACURILOR ENGLEZE LA BARDIA

BERLIN, 27 (Rador). — Corespondentul agenției „Stefani" transmite:

Corespondentul din Roma al ziarului „Berliner Boersenzeitung" subliniază în termeni plini de admirație rezistența pe care soldații italieni o opun la Bardia atacurilor engleze.

Orașul Bardia, scrie corespondentul, este apărat cu vitejie de două săptămâni de către soldații italieni. Cu toate sforțările făcute de englezi, aceștia nu au putut să ia această poziție, unde ofensiva lor a fost oprită.

Englezii pretind că Bardia este o fortăreață formidabilă, un fel de Gibraltar al deșertului sau o secție a liniei Maginot, organizată în Libia

Ziaristul german precizează însă că cele de mai sus nu corespund realității. Bardia rezistă cu eroism numai grație valoarei și admirabilului spirit de luptă de care dau dovadă trupele ce o apără.

SCUFUNDAREA UNUI DISTRUGĂTOR ENGLEZ

AMSTERDAM 27 (Rador). — Amiralitatea engleză anunță că distrugătorul „Acheron", de 1330 tone, a fost pierdut.

Rudele membrilor echipagiului au fost înștiințate.

REMITEREA VASELOR GERMANE ȘI ITALIENE DIN ST.-UNITE CĂTRE ANGLIA CONSTITUE UN ACT DE RĂZBOIU

WASHINGTON, 27 (Rador).— Corespondentul agenției D.N.B. comunică:

Deputatul republican Woodruff a declarat în Camera Reprezentanților că remiterea vapoarelor germane și italiene, staționate în Statele Unite, către Anglia, ar reprezenta un act de război care ar putea să aibă consecințe grave.

Germania și Italia numai cu greu ar putea să nu ia act de această măsură și ele ar urma să activeze în consecință. Atunci și Japonia ar fi amestecată în conflict, așa că Statele Unite s'ar găsi în război și ar trebui să lupte cu toate armele și cu tot capitalul lor.

Deputatul Woodruff a pus chestiunea de a se ști dacă guvernul american nu a exagerat, întrucât propunerea relativă la transfertul vapoarelor, în scopul de a masca „eșecurile formale" ale reînarmării americane.

INUNDAȚII CATASTROFALE IN BRAZILIA

RIO DE JANEIRO, 27 (Rador). — Corespondentul agenției DNB anunță:

Orașul brazilian Juiz de Nora a fost lovit în zilele de Crăciun de o mare catastrofă pricinuită de inundații și în deosebi de revărsarea râului Parahyba.

Intregul oraș este sub apă și numai în centru s'au prăbușit 80 de case. Numărul morților nu este încă cunoscut. Pagubele materiale sunt evaluate la 100 milioane milreis.

Legăturile de cale ferată cu Rio de Janeiro și cu provincia Minas-geraes sunt întrerupte.

CUM ESTE ASIGURATĂ ASISTENȚ[A] PRIZONIERILOR DE RĂZBOIU DE CRUCEA ROȘIE GERMANĂ

GENEVA, 27 (Rador). — Corespondentul agenției D. N. B. transmite:

Comitetul internațional al Crucii Roșii comunică:

In urma invitației președintelui Crucii Roșii germane, doi membri ai comitetului internațional, — d-ra Lucie Odier și d. Martin Bodmer — s'au dus la Berlin pentru a discuta chestiuni de principiu cu privire la asistența prizonierilor de războiu.

Cei doi delegați ai comitetului internațional au putut să viziteze cu această ocazie mai multe instalații admirabile, puse la dispoziția prizonierilor, constatând astfel marea grije pe care Crucea Roșie germană o acordă prizonierilor de războiu.

In afară de avantajul de a fi luat contact direct cu personalitățile conducătoare ale Crucii Roșii germane, cei doi delegați au avut ocazia de a discuta, într'un spi[rit de] cooperare plină de înțelege[re] ... țiuni importante cu repre[zentanți] din Berlin ai ministerului [afacerilor] străine al Reichului și cu dele[gați ai] înaltului comandament ger[man că]rora le este încredințată ... prizonierilor de războiu.

Moartea unui cun[oscut] neurolog italia[n]

MILANO 27 (Rador). — ...rul Carlo Besta, cunoscut [specia]list în bolile nervoase și ... torul și directorul Institut[ului de] neurologie din Milano, a înce[tat din] viață, în vârstă de 64 ani.

CĂPITANUL DE ESCADRILĂ DUERBE[CK] DECORAT DE FUEHRER CU ORDINUL „CRUCEA DE FIER"

BERLIN, 27 (Rador). — Fuehrerul și comandantul suprem al armatei a acordat, în urma propunerii mareșalului Reichului Goering, crucea de cavaler a ordinului Crucii de Fier căpitanului Duerbeck, conducător al unei escadrile de școală.

Căpitanul Duerbeck, a condus, cu deosebit succes, escadrila sa în multe situații primejdioase în Norvegia, Olanda, Franța și Anglia. Succesele obținute se datoresc curajului său personal, priceperii sale tactice precum și instrucțiunii excelente pe care a dat-o personalului escadrilei ce conduce.

Succesele sale au fost încununate de curând printr'un atac individual dat de el, cu o rară dibăcie, împotriva unei mari uzine britanice de fabricare de motoare.

Printr'un atac îndrăzneț, a ... și să atingă marea hală a ... mai multe bombe de mare ... și să paralizeze astfel pentru ... vreme uzina.

IN ANGLIA S'A LUCR[AT] ȘI IN ZILELE DE CRĂC[IUN]

AMSTERDAM 27 (Rador). — Corespondentul agenției DNB [a]nunță pentru prima dată, ... 70 de ani, se lucrează în Ang[lia a] treia zi de Crăciun.

ORAȘUL BORDEAUX BOMBARD[AT] DE AVIAȚIA ENGLEZ[Ă]

BERLIN, 27 (Rador). — Cu toate că în zilele de Crăciun — după cum declară și comunicatul oficial — aviația germană n'a făcut raiduri contra Angliei, aviația britanică a atacat în vestul Franței.

Joi seara, englezii au bombardat orașul Bordeaux. Au fost mai mulți morți și răniți din rândurile populației civile franceze.

Artileria antiaeriană germană a ripostat imediat, deschizând un foc violent și silind pe agresori să se retragă. Câteva din avioanele de bombardament inamice au fost atât de grav avariate, încât este probabil că ele nu s'au mai putut înapoia la bazele lor. Un avion de tipul Handley Page a fost doborît în flăcări; din cei patru membri ai echipagiului său, unul a murit iar ceilalți trei au isbutit să se salveze cu parașutele.

INDIGNARE IN RANDURILE POPULAȚIEI FRANCEZE

BERLIN, 27 (Rador). — Agenția DNB află din isvor militar bine informat că aviația a mai atacat Joi și porturile St. Malo, Dinar și Lessay, stârnind o vie indignare în rândurile populației franceze ... unui val de avioane de bombarda[ment], care au sburat foarte ... aruncând bombe la întâmplare ... în deosebi privit ca un act de pro[vocare].

Acțiunile aviației engleze n'a[u a]vut dealtfel niciun succes, ... isbutit să provoace pierderi ... din militar.

AVIOANELE ENGLEZ[E] AU ARUNCOT BOMB[E] DEASUPRA TERITOR[IU]LUI FRANCEZ

BERLIN, 27 (Rador). — ... ce aviația germană a făcut ... insulele britanice în timpul ... torilor Crăciunului, avioane ... au aruncat bombe în noaptea ... de a doua zi de Crăciun ... aerodromurilor, instalațiilor ... turi și a orașelor din Franța ... pată.

Printre populația franceză ... victime.

Pagubele materiale nu sunt [im]portante și obiectivele milita[re nu] au fost atinse.

Un avion englez a fost do[borît] de artileria antiaeriană.

STATELE-UNITE AU CERUT TUTUR[OR] AMERICANILOR SĂ PĂRĂSEASCĂ JAPON[IA]

TOKIO, 27 (Rador). — Ziarul „Nichi Nichi" anunță că Statele Unite vor cere tuturor americanilor să părăsească Japonia până cel mai târziu la 31 Ianuarie 1941.

Corespondentul agenției DNB, care transmite această știre, adaugă că dela acea dată se va interzice tuturor vapoarelor americane să mai pătrundă în vreun port japonez.

Purtătorul de cuvânt al biroului de informații a declarat că Japonia nu posedă vreun ... oficial în această chestiune.

DE CRĂCIUN 157 PERSO[ANE] AU MURIT LA NEW-YO[RK]

NEW-YORK, 26 (Rador). — Corespondentul agenției „Havas" transmite:

După cum este știut, zilele ... rilor Crăciunului, au dat ocazi[a] ... tisticienilor să înregistreze un ... număr de morți violente.

Se semnalează 157 persoane ... și-au pierdut viața în mod tragic ... timpul sărbătorilor acestora ... cari 115 din cauza accidentelor de circulație.

IMPRIMERIILE „CUVANTUL" S. A. R., București, Str. Sărindar 5-7-9